

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

FAKULTA EKONOMICKÁ

Diplomová práce

Přímé daně – komparace ve vybraných zemích

Direct Taxes - comparison in selected countries

Adriana Hrušková

Plzeň 2016

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta ekonomická
Akademický rok: 2014/2015

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE
(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Bc. Adriana HRUŠKOVÁ**
Osobní číslo: **K13N0065P**
Studijní program: **N6208 Ekonomika a management**
Studijní obor: **Podniková ekonomika a management**
Název tématu: **Příjmé daně - komparace ve vybraných zemích**
Zadávající katedra: **Katedra financí a účetnictví**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

1. Zpracujte teoretická východiska pro problematiku daní a daňových systémů.
2. Analyzujte daňové systémy ČR a vybraných zemí.
3. Proveďte komparaci daňových systémů vybraných zemí.
4. Stanovte a zhodnoťte výhody a nevýhody analyzovaných daňových systémů.
5. Shrňte danou problematiku.

Rozsah grafických prací: **neuveđen**
Rozsah pracovní zprávy: **60 - 80 stran**
Forma zpracování diplomové práce: **tištěná/elektronická**
Seznam odborné literatury:

- **LÁCHOVÁ, Lenka.** *Daňové systémy v globálním světě.* 1. vyd. **Praha: ASPI, 2007. 271 s. ISBN 978-80-7357-320-1.**
- **LÁCHOVÁ, Lenka; VANČUROVÁ Alena.** *Daňový systém ČR 2014.* 1. vyd. **Praha: 1. VOX, 2014. 392 s. ISBN 978-80-87480-23-6 (brož.)**
- **ŠIROKÝ, Jan.** *Daně v Evropské unii: daňové systémy všech 28 členských států EU, legislativní základy daňové harmonizace včetně judikátů SD, odraz ekonomické krize v daňové politice EU, zdanění finančního sektoru.* 6. aktualiz. a přeprac. vyd. **Praha: Linde, 2013. 386 s. ISBN 978-80-7201-925-0.**
- *Ministère de l'Économie et des Finances.* [online] **Ministère de l'Économie et des Finances, 2014, Dostupné z: [http:// www.impots.gouv.fr/](http://www.impots.gouv.fr/)**
- *Daňové zákony v platném znění*

Vedoucí diplomové práce: **Ing. Pavlína Hejduková, Ph.D.**
Katedra financí a účetnictví

Datum zadání diplomové práce: **25. října 2014**
Termín odevzdání diplomové práce: **24. dubna 2015**

Doc. Dr. Ing. Miroslav Plevný
děkan

Prof. Ing. Lilia Dvořáková, CSc.
vedoucí katedry

V Plzni dne 25. října 2014

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma

„Přímé daně – komparace ve vybraných zemích“

vypracovala samostatně pod odborným dohledem vedoucí diplomové práce za použití pramenů uvedených v příložené bibliografii.

Plzeň dne 25. dubna 2016

.....

podpis autora

Poděkování

Tímto bych ráda poděkovala vedoucí mé diplomové práce Ing. Pavlíně Hejdukové, Ph.D., za odbornou radu, cenné připomínky, ochotu a konzultace při tvorbě této práce. Rovněž bych ráda poděkovala celé mé rodině za morální a finanční podporu po celou dobu mého studia.

Obsah

Úvod.....	7
1 Definice daně	9
1.1 Vlastnosti daně	9
1.2 Funkce daní	9
1.3 Třídění daní	10
1.4 Konstruktivní prvky daně	13
1.5 Daňový systém a požadavky na něj kladené.....	14
2 Daňový systém České republiky.....	17
2.1 Přímé daně.....	18
2.2 Přímé daně důchodové	19
2.3 Přímé daně majetkové	30
3 Daňový systém Francie.....	45
3.1 Daně přímé důchodové	47
3.2 Daně přímé majetkové	53
4 Daňový systém Velké Británie	61
4.1 Přímé daně důchodové	63
4.2 Přímé daně majetkové	70
5 Komparace přímých daní vybraných zemí	80
5.1 Komparace z hlediska daňového mixu	81
5.2 Komparace z hlediska daňové kvóty.....	84
5.3 Komparace z hlediska subjektu daně	85
5.4 Komparace z hlediska zdaňovacího období.....	85
5.5 Komparace z hlediska daně z příjmů fyzických osob	86
5.6 Komparace z hlediska daně z příjmů právnických osob.....	88
5.7 Komparace z hlediska daně dědické a darovací.....	89

5.8	Komparace z hlediska daně z nemovitostí	90
6	Výhody a nevýhody analyzovaných daňových systémů	93
6.1	Česká republika	93
6.2	Francie	96
6.3	Velká Británie	99
	Závěr	102
	Seznam tabulek	104
	Seznam obrázků	106
	Seznam použitých zkratk	107
	Seznam použité literatury	108
	Seznam příloh	114
	Přílohy	115
	Abstrakt	117
	Abstract	118

Úvod

Daně hrají v ekonomice významnou roli, neboť tvoří podstatnou část příjmů veřejných rozpočtů jednotlivých států. Daně a celkový daňový systém tak představuje pro každou zemi stěžejní nástroj k ovlivňování ekonomiky. Každý stát má svůj daňový systém, který je svým způsobem jedinečný, neboť vychází z historického vývoje daného státu, z jeho zvyklostí, tradic, sociálního smýšlení a dalších specifíků. Daně tvoří podstatnou část příjmů veřejných rozpočtů země a jsou neopomenutelnou součástí každého státu, který usiluje o jeho správné fungování. Daně jsou každodenní součástí nejen ekonomiky dané země, ale také života obyvatel, ač si tento fakt mnozí lidé ani neuvědomují. Tyto daně občané platí při nákupu potravin, při tankování pohonných hmot, při využívání služeb apod. Z tohoto důvodu jsou daně a jejich účinky důležitým tématem a studium této problematiky by tak mělo být, podle názoru autorky, součástí ekonomického vzdělání obyvatel.

Česká republika, Francie i Velká Británie jsou země, na první dojem z různých pohledů a aspektů odlišné. Tyto země však mimo jiné spojuje to, že jsou součástí Evropské unie. Francie je její součástí dokonce již od roku 1958, oproti tomu Česká republika je z trojice těchto států jejím nejmladším členem, která v letošním roce oslaví teprve 12. výročí od jejího vstupu. Všechny tři země také spojuje to, že usilují o harmonizaci daní v rámci EU, která má za cíl vytvořit daňové prostředí, které povede k posílení společného trhu. Francie a Velká Británie jsou navíc ekonomicky vyspělými státy s dlouhou tradicí a historií daňového systému. Oproti tomu daňový systém České republiky je poměrně mladý a neustále se vyvíjející. Z těchto důvodů je proto zajímavé sledovat porovnání daňových systémů těchto států a zjistit, v čem jsou jednotlivé daňové systémy odlišné, a zda tyto odlišnosti mohou přispět k jejich vzájemné úpravě.

Cíl a metodika práce

Cílem této diplomové práce je analyzovat vybrané přímé daně České republiky, Francie a Velké Británie a provést vzájemnou komparaci daňových systémů těchto zemí a stanovit jejich výhody a nevýhody. Vzhledem k rozsahu této diplomové práce si autorka neklade za cíl podrobně analyzovat daňové systémy těchto zemí, ale věnuje se přímým daním, které jsou svým významem a dopadem pro daný stát podstatné.

Úvodní část této diplomové práce se zabývá popisem teoretických východisek v oblasti daní a daňového systému. Autorka definuje pojem daň, funkce daní, klasifikace daní, konstrukční prvky daně a daňové zásady, které by měl daňový systém splňovat. Rovněž definuje pojmy z oblasti mezinárodního daňového práva, konkrétně pojem daňová koordinace, harmonizace a konkurence.

Následně se diplomová práce věnuje podrobné analýze daňového systému České republiky, Francie a Velké Británie. Každý daňový systém jednotlivého státu je nejprve obecně popsán a následně jsou blíže a podrobněji analyzovány vybrané přímé daně, a to včetně popisu jednotlivých přímých daní a principu jejich fungování.

Pátá kapitola se týká komparace jednotlivých daňových systémů se zaměřením na určité druhy přímých daní a na ukazatele jako je např. daňová kvóta, daňová sazba, zdaňovací období apod. Pro přehledné zobrazení je tato kapitola doplněna rovněž o tabulky a grafická znázornění dané problematiky.

V závěrečné kapitole jsou následně stanoveny výhody a nevýhody jednotlivých daňových systémů z pohledu autorky této diplomové práce.

Pro zpracování této diplomové práce jsou použity daňové právní předpisy jednotlivých zemí. Dalšími použitými zdroji jsou odborná literatura, internetové zdroje a odborné články.

V diplomové práci jsou použity následující vědecké postupy. Pro teoretickou část zejména rešerše, která spočívá ve vyhledávání a shromáždění podkladů a odborných zdrojů, které jsou stěžejním východiskem pro zpracování této diplomové práce. Deskriptivní metoda je použita pro popis teoretických poznatků a odborných daňových pojmů. Následně jsou pomocí analýzy zanalyzovány daňové systémy České republiky, Francie a Velké Británie. Pro porovnání daňových systémů je použita metoda komparativní a pro zhodnocení dané problematiky je využita metoda syntézy.

1 Definice daně

„Daň je definována jako povinná, nenávratná, zákonem určená platba do veřejného rozpočtu. Je to platba neúčelová a neekvivalentní. Daň se pravidelně opakuje v časových intervalech (např. každoroční placení daně z příjmů) nebo je nepravidelná a platí se za určitých okolností (např. při každém převodu nemovitosti).“ (Kubátová, 2010, s. 15-16)

Prvé zmínky o dani lze nalézt již v daleké minulosti, konkrétně již ve středověku. Dříve měly daně podobu naturálních dávek, kdy postupem času s rozvojem zbožně peněžního hospodářství se tyto naturální daně přeměnily na peněžní platby státu. Během vývoje společnosti daně měnily formu, ale také obsah, a z nepravidelných či příležitostných plateb se daně postupně stávaly pravidelnými, ale také povinnými platbami. (Hejduková a Pavlásek, 2011)

Platba daně je povinná proto, aby část obyvatel pouze nečerpala výhod, které veřejné statky přinášejí, tzn., aby se nestala černými pasažéry, ale aby byla ochotna se na financování veřejných statků také podílet. (Vančurová a Láchová, 2014)

1.1 Vlastnosti daně

Daň, jak už bylo zmíněno výše, má několik vlastností. Mezi ty základní se řadí:

- **nenávratnost** - znamená, že vypočtená daň se nevrací zpět poplatníkovi, jako tomu je např. u půjčky. Vrácení části daně nastává pouze tehdy, pokud dojde k přeplatku na dani;
- **neúčelnost** - znamená, že daná daň slouží k financování veřejných potřeb a plátce daně nemůže žádným způsobem ovlivnit, jak budou daně použity;
- **neekvivalentnost** - je chápána jako skutečnost, že danému poplatníkovi nevzniká nárok na získání protihodnoty z veřejného rozpočtu v odpovídající výši, jakou činila jeho platba. (Matějka, 2011; Peková, 2008)

1.2 Funkce daní

Daně jsou považovány za nástroj ekonomické politiky státu a jejich primární funkcí je schopnost naplnit veřejný rozpočet. Avšak funkcí, které daně plní nebo mohou plnit, je mnohem více, přičemž mezi ty nejdůležitější se řadí: (Vančurová a Láchová, 2014)

- **Funkce fiskální** – je považována za nejdůležitější a také historicky nejstarší funkci daní a mimo jiné je rovněž součástí všech níže uvedených funkcí. Tato funkce spočívá v získávání finančních prostředků, které plynou do veřejných rozpočtů, a z nichž jsou následně financovány veřejné výdaje. (Ministerstvo financí, ©2005-2013)
- **Funkce alokační** – tato funkce zahrnuje daně a výdaje, které souvisí s určitými typy zboží a služeb, které by nemusely být poskytovány v dostatečném množství, pokud by byly ponechány bez zásahu státu, jako např. školství, zdravotnictví apod. (James, 2012)
- **Funkce redistribuční** – znamená přerozdělování příjmů a národního bohatství společnosti, přičemž toto rozdělení často není z hlediska společnosti přijatelné, ačkoliv je tržně efektivní. Jedná se tedy o přerozdělování příjmových nerovností mezi obyvateli od bohatších k chudším. (Sosnowski, 2015)
- **Funkce stimulační** – je založena na rozdělování fondů, kterými lze ekonomický subjekt k určité činnosti stimulovat (např. subjekt zvýší svou podnikatelskou činnost z důvodu snížení zdanění) nebo naopak destimulovat (např. naopak z důvodu zvýšení zdanění). (Černohorský a Teplý, 2011)
- **Funkce stabilizační** – tato funkce spočívá ve zmírňování cyklických výkyvů v ekonomice, kdy vláda bojuje s inflací a nezaměstnaností a podporuje hospodářský růst. (Veseth, 2014)

1.3 Třídění daní

Daně se třídí podle několika různých kritérií. Za nejužívanější členění daní je považováno členění dle dopadu, tedy na daně přímé a nepřímé, ale je možné se také často setkat s tříděním daní např. podle objektu apod.

Třídění podle dopadu

- daně přímé** – jsou placeny z předmětu daně poplatníka, tzn. ze zdanitelného příjmu (zisku) či majetku fyzické nebo právnické osoby. Poplatník má obvykle povinnost tuto daň sám odvést. Mezi tyto daně patří důchodové či majetkové daně, popř. daně z hlavy;
- daně nepřímé** – jsou rovněž nazývány jako daně z obrátu či daně ze spotřeby. Poplatníkem této daně je spotřebitel, ale plátcem daně, který odvádí tuto daň do

veřejného rozpočtu, je zpravidla jiná osoba. Tyto daně jsou zahrnuty v cenách zboží a služeb a jsou vybírány při prodeji zboží či poskytování služeb danému spotřebiteli. (Craig, 2013)

Třídění podle objektu

- a) **daně z důchodů (příjmů)** – tyto daně jsou placené z důchodu poplatníka (tj. ze mzdy, renty, zisku apod.) a plynou v peněžní či v naturální podobě;
- b) **daně ze spotřeby** – mohou zatěžovat celou spotřebu, případně spotřebu určitých skupin výrobků;
- c) **daně z majetku** – jsou uvaleny na movitý i nemovitý majetek a zdaňují tedy jak držbu, tak nabytí. (Široký, 2008)

Třídění podle veličiny

- a) **daně kapitálové** – jsou daně, které se vybírají nepravidelně z hodnoty aktiv nebo čistého jmění ve vlastnictví institucionálních jednotek. Jsou tedy uložené na stavovou veličinu, tzn. stanoví se k určitému okamžiku, datu apod. Mezi kapitálové daně je tedy možné zařadit např. daně dědické či darovací;
- b) **daně běžné** – jsou daně uložené na tokovou veličinu, kterou je možné zjistit, na rozdíl od stavové veličiny, za určité stanovené období (ve většině případů se jedná o zdaňovací období). Do běžných daní tedy spadají např. daně důchodové. (System of national accounts, 2009)

Třídění podle adresnosti (resp. podle vztahu k platební schopnosti poplatníka)

- a) **daně osobní** – jsou daně, které berou v potaz důchodovou situaci poplatníka, což znamená, že se vztahují k jednotlivému poplatníkovi, jsou tedy adresné,
- b) **daně in rem (tzn. „na věc“)** – tyto daně poplatník odvádí v případě vlastnictví nebo nabytí nějakého majetku, spotřeby zboží a služeb apod., přičemž výše daně nezávisí na výši příjmu poplatníka. (Široký a Krajňák, 2015)

Třídění podle druhu sazby

- a) **daně stanovené bez vztahu ke zdaňovanému základu** – představují daně z hlavy, tedy daň, kde neexistuje žádná závislost mezi výškou daně a základem daně (tj. daň je pro všechny stejná);
- b) **daně specifické** – tyto daně jsou určovány podle množství jednotek daňového základu nebo na množství jednotek užitečné vlastnosti v daňovém základu, jako

např. počet litrů čistého alkoholu. Těmto daním se mimo jiné říká také jednotkové daně a zahrnují především daně spotřební, pozemkové apod.;

- c) **daně ad valorem (tzn. „k hodnotě“)** – jsou určovány dle ceny zdaňovaného základu a zahrnují daň z přidané hodnoty, důchodovou daň aj. (Lénártová, 2009)

Třídění podle daňového určení

- a) **daně státní** – vybírá státní správa a plynou tak do státního rozpočtu. Ve federálních státech jsou označovány jako daně federální. (Investopedia, ©2016)
- b) **daně municipální** – jsou daně, které jsou uvalovány místní samosprávou (např. občanská daň). (Daňari online, ©2016)
- c) **daně vyšších územněsprávních celků** – plynou do rozpočtů krajů.
- d) **daně svěřené** – jsou daně, které jsou celostátně platné, a jejichž výnos (nebo jeho část) plyne do vládních rozpočtů nižších úrovní (tj. obcí). (Marková, 2007)

Jedním z mnoha dalších způsobů třídění daní je institucionální třídění, které slouží pro účely srovnávací a řídicí. Za nejvýznamnější třídění je považována klasifikace daní dle Eurostatu, OECD, Mezinárodního měnového fondu či Statistiky národních účtů OSN. Na území České republiky je využíváno třídění daní podle bilance příjmů a výdajů státního rozpočtu. (Ministerstvo financí, ©2005-2013; OECD © 2016; Eurostat 2016)

S požadavkem spravedlnosti, který je na daně kladen, souvisí třídění daní dle stupně progresu. Stupeň progresu stanovuje, jak se změní celková míra zdanění nebo míra jednotlivých daní v závislosti na růstu daňového základu. Aby bylo možné zhodnotit dopad daně na jednotlivé daňové subjekty s odlišně velkými předměty daně, je nutné znát, jak dopad daně změřit či jiným způsobem vyčíslit. (Murphy a Higgins, 2015)

Na základě výše uvedeného lze zdanění členit na:

- **proporcionální zdanění** – míra zdanění poplatníka se s růstem jeho důchodu nemění, tzn., že poplatník zaplatí konstantní procento ze svého důchodu a to bez ohledu na jeho výši;
- **progresivní zdanění** – znamená zdanění, kdy daňová sazba stoupá s růstem daňového základu, tzn., že čím vyšší je důchod poplatníka, tím vyšší podíl ze svého důchodu bude muset na dani odvést;

- **regresivní zdanění** – míra zdanění poplatníka s růstem jeho důchodu klesá. Jedná se tedy o opak progresivního zdanění, přičemž je toto zdanění uplatňováno poměrně vzácně. (Bös a Felderer, 2012; Popławski, 2011)

1.4 Konstrukční prvky daně

Daně jsou stanoveny na základě zákona, který vymezuje náležitosti, jež musí obsahovat daňově právní vztah. Aby tento vztah mohl vzniknout, musí mít určité základní náležitosti a to:

- subjekt daně,
- objekt (předmět) daně,
- základ daně,
- sazbu daně. (Pavlásek a Kunešová, 2007)

Kromě těchto základních náležitostí mohou právní vztahy obsahovat i doplňkové prvky jako např. nezdanitelné minimum, osvobození od daně, splatnost daně, sleva na dani apod., avšak tyto prvky se nemusí nacházet v každém daňovém zákonu. (Hejduková a Pavlásek, 2011)

Subjekt daně

Subjektem daně je právnická či fyzická osoba, která má ze zákona povinnost strpět, odvádět nebo platit daň. **Poplatník daně** je daňový subjekt, který je povinen daň vypočítat v daňovém přiznání a následně daň zaplatit (z předmětu, který je dani podroben) prostřednictvím správce daně. Oproti tomu osoba, která je povinna daň vypočítat, vybrat, srazit a odvést finančnímu úřadu (prostřednictvím správce daně) je nazývána jako **plátce daně**. (Peková, 2008)

Objekt (předmět) daně

Předmět daně je ve většině případů vymezen jako hospodářská skutečnost, která je předmětem zdanění. Podle předmětu se většinou odvozuje také název daně, např. daň z příjmů fyzických osob. Správné vymezení daňového předmětu je stěžejní pro stanovení daňového základu a následné vyměření daně. (Pelc, 2010)

Základ daně

Za základ daně je považován předmět daně, který je vyjádřený v měrných jednotkách (fyzických jednotkách či v hodnotovém vyjádření). Základ daně tak určuje, z čeho bude daň vyměřena, tzn. z jaké hodnoty majetku, příjmu apod. (Popławski, 2011)

Sazba daně

Jak uvádí Hejduková a Pavlásek (2011, s. 57), „*Daňová sazba je výše daně na daňovou jednotku.*“ Je to tedy jakési měřítko, které napomáhá k tomu, aby se ze základu daně stanovila velikost daně. Daňové sazby lze členit ve vztahu k druhu základu daně, a to na sazby jednotné a diferencované. Rovněž lze členit také ve vztahu ke změně velikosti základu daně na sazby pevné a relativní, které se dále člení na lineární, progresivní a regresivní. (Hejduková a Pavlásek, 2011)

1.5 Daňový systém a požadavky na něj kladené

Daňový systém lze vyjádřit jako jakýsi souhrn všech daní, které se zpravidla na státním území vybírají. Tento systém vyjadřuje rovněž vztahy mezi daněmi, ale také pravidla, na jejichž základě se daně poté vybírají. (Vančurová a Láchová, 2014)

Adam Smith ve své knize „*Pojednání o podstatě a původu bohatství národů*“ z roku 1776, stanovil čtyři základní požadavky na kvalitní daňový systém, které jsou dodnes obecně platné a uznávané. Mezi tyto základní požadavky se řadí: **spravedlnost, určitost, pohodlnost platby a úspornost**. Tyto požadavky jsou u mnohých současných ekonomů rozdílné, a to nejen co se týče počtu těchto zásad, ale také co se týče obsahu. Mezi moderní požadavky, které doplňují ty původní 200 let staré, zařadili v posledních letech světové ekonomové následující zásady: elasticity, různorodosti, jednoduchosti, produktivity, flexibility, koordinace, popularity, vhodnosti a vzestupnosti. (Jain a Khanna, 2007)

Základní daňové zásady podle Adama Smitha (2001) lze charakterizovat následovně:

- **spravedlnost** – tato zásada říká, že by příspěvky na výdaje na správu státu měli poddaní přispívat v takové výši, aby to bylo úměrné k jejich důchodu;
- **určitost** – znamená, že stanovení daně, kterou má každý jednotlivec platit, by mělo být přesné;

- **pohodlnost platby** – říká, že každá daň by měla být vybírána tak, jak se to poplatníkovi nejlépe hodí;
- **úspornost** - spočívá v tom, že by daně měly být promyšlené a propracované tak, aby obyvatelé platili co nejméně nad to, kolik skutečně daň přináší do státní pokladny.

1.5.1 Daňová harmonizace, koordinace a konkurence

Jednou z možností, jak mohou státy reagovat na změnu podmínek fungování daňových systémů, je vzájemná dohoda o tzv. koordinaci nebo harmonizaci daňových systémů. Prvním stupněm sblížování daňových systémů je tzv. **koordinace**, ke které dochází v zónách volného obchodu, společného trhu, v rámci OECD a MMF a také v Evropské unii. Koordinace tkví ve tvorbě bilaterálních a multilaterálních schémat zdanění, které slouží především k omezení arbitrážních obchodů. Další úkol daňové koordinace spočívá také v zajištění vzájemné výměny dat a informací mezi daňovými rezidenty v jednotlivých státech. (Láchová, 2007)

Daňová koordinace se člení na:

- **smluvní** – což je kooperativní úsilí založené na vyjednávání a dohodě států, že se budou chovat určitým způsobem, který se liší od způsobu chování, které nebylo smluvně ujednáno. Takovým příkladem je např. uzavírání bilaterálních smluv;
- **spontánní** – je jednostranná koordinace, která na rozdíl od smluvní koordinace nespočívá ve spolupráci nebo vyjednávání s jinými státy. Tato daňová koordinace může být výsledkem např. daňové soutěže nebo může vzniknout shodou okolností. Příkladem této koordinace je např. snižování národních nominálních daňových sazeb z korporátních příjmů. (Infanti, 2002)

„Daňová harmonizace představuje proces sblížení daňových soustav států na základě společných pravidel.“ (Nerudová, 2011, s. 15) Harmonizační proces lze členit na tři základní fáze, avšak nemusí projít všemi těmito fázemi:

- a) výběr daní na základě toho, kterou je nutné harmonizovat,
- b) harmonizace daňového základu,
- c) harmonizace daňové sazby. (Nerudová, 2011)

Harmonizace nemusí být založena na stejných daních a na stejných základech a sazbách, ale spočívá hlavně ve sladění a přiblížení daní, základů a sazeb. Harmonizaci daně lze členit na základě použitých prostředků na:

- **pozitivní harmonizace** – je zavedení společných pravidel a standardů pro každý členský stát EU prostřednictvím nařízení, směrnic apod.;
- **negativní harmonizace** – je výsledkem činnosti ESD (Evropského soudního dvora). Oproti pozitivní harmonizaci jsou však přijímána jednotlivá opatření nikoliv na základě nařízení a směrnic, ale na základě judikatury ESD. (Petruzzi a Spies, 2014)

V souvislosti s aktuálním vývojem daňové harmonizace je možné harmonizaci rozčlenit také na:

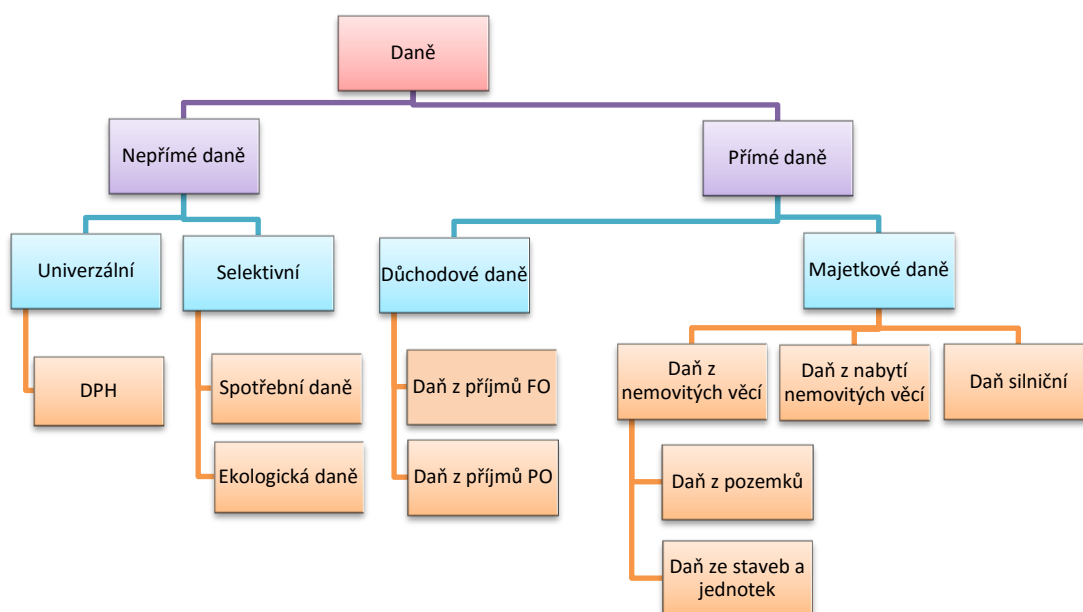
- **přímá harmonizace** – jedná se o harmonizační proces, který usiluje o harmonizaci daňových ustanovení přímou cestou, tzn. prostřednictvím daňových směrnic;
- **nepřímá harmonizace** – spočívá ve snaze dosáhnout harmonizace jistého daňového ustanovení pomocí jiných právních oblastí, např. prostřednictvím obchodního práva. (Nerudová, 2011)

V neposlední řadě je nutné v této souvislosti také zmínit tzv. **daňovou konkurenci**, která se vyznačuje tím, že jednotlivé země se snaží přilákat investory a nadnárodní společnosti tím, že nabízí nižší daňové sazby. Jinými slovy se jedná o snahu poplatníků čím dál více snižovat daňové zatížení v mezinárodním měřítku. Obvykle se daňová konkurence týká zvláště příjmů právnických osob. Mnozí kritici však argumentují, že daňová konkurence je nezdravá a vede ke snížení celosvětového ekonomického blahobytu. Na druhé straně jsou jiní kritici toho názoru, že nižší daňové sazby jsou prospěšné z hlediska podpory investic, a že nižší daňové zatížení přináší firmám větší zisk, který následně mohou vynaložit na výzkum a vývoj, a v neposlední řadě, že daňová konkurence poskytuje vládě podněty ke snížení zbytečných výdajů a naopak podněcuje k vyšší efektivitě vynakládání finančních prostředků. (economicshelp, 2013)

2 Daňový systém České republiky

Daňová soustava České republiky vstoupila v platnost 1. ledna 1993 a platí dodnes. Je složena z daní přímých a nepřímých. Jak již bylo řečeno výše, přímé daně jsou takové, které jsou placeny z předmětu daně poplatníka, přičemž má daný poplatník obvykle povinnost tuto daň sám odvést. Mezi přímé daně se řadí daně z příjmů (důchodové) a majetkové daně. Nepřímé daně jsou daně, které jsou odváděny a vybírány zpravidla jinými osobami, než je sám poplatník. Tyto daně se dělí na daň z přidané hodnoty, spotřební daně a daně ekologické. Podrobnější přehled daňové soustavy České republiky je zobrazen na následujícím schématu. Následující část diplomové práce je věnována podrobnějšímu popisu přímých daní. (Hejduková a Pavlásek, 2011)

Obr. č. 1: Daňová soustava České republiky

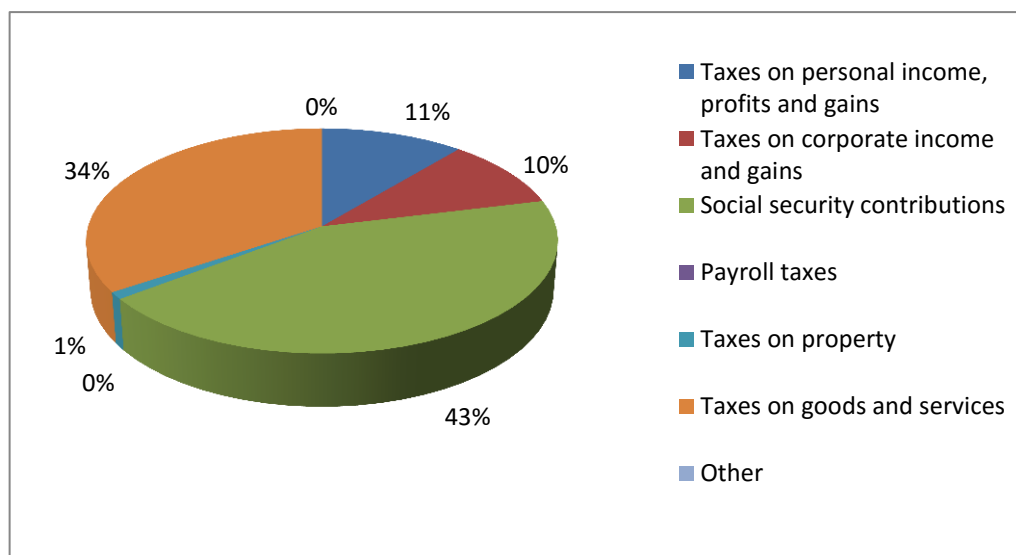

Zdroj: Vlastní zpracování, dle (Daňových zákonů ČR 2016), 2016

V kapitole 5.2 je uveden podíl celkových příjmů z daní na GDP České republiky a dalších států EU a EFTA v roce 2014 v porovnání s rokem 2013. Z daného vyplývá, že Česká republika je na dvacátém místě s největším daňovým zatížením.

Na následujícím grafu je zobrazen daňový mix (tj. podíl jednotlivých daní na celkovém daňovém výnosu) České republiky. Jak je z grafu patrné, největší příjmovou položkou tvoří ze 43 % pojistné na sociální zabezpečení. Česká republika je tak druhou zemí v OECD s nejvyšším podílem pojistného na sociální zabezpečení na celkovém daňovém výnosu. Další významnou položkou jsou daně ze zboží a služeb, které se podílejí na celkovém daňovém výnosu z 34 %. Pouze tyto dvě položky tak tvoří až 78 % procent celkového daňového výnosu. Z 11 % se podílejí na celkovém daňovém výnosu daň z příjmu, zisků a výnosů fyzických osob a z 10 % se podílí daň z příjmu právnických osob a zisků. Méně významnou položkou v řádu 1 % tvoří daň z nemovitostí. Ostatní daně a daně ze mzdy nejsou pro příjem do státního rozpočtu významné a tvoří tak zanedbatelnou část v řádech desetin procenta. (OECD, ©2016)

Obr. č. 2: Podíl jednotlivých daní v České republice (v %) v roce 2014

Zdroj: Vlastní zpracování dle (OECD, ©2016), 2016

2.1 Přímé daně

Přímé daně jsou díky své adresnosti a optimálnějšímu způsobu využití sociálních prvků centrem pozornosti a mnohdy i využívané jako nástroj regulace. Negativní účinek těchto daní je však znatelný na nabídce práce a úsporách. Oproti nepřímým daním jsou přímé daně ovšem více viditelné (tj. nejsou součástí cen zboží) a poplatníci si změnu těchto daní více uvědomují. (Vančurová a Láchová, 2014)

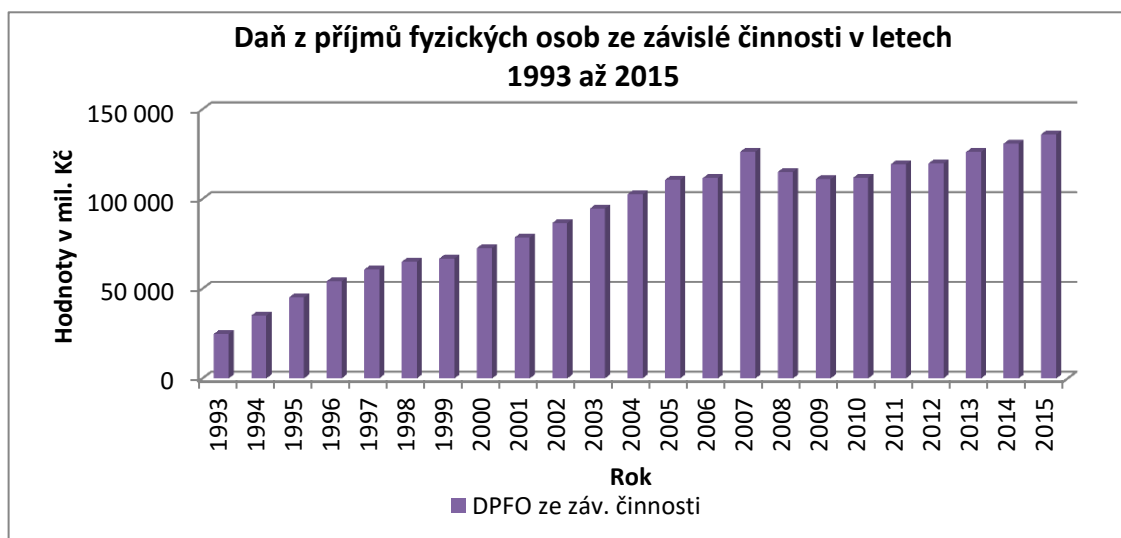
2.2 Přímé daně důchodové

V posledních několika desítek let jsou považovány za nejvýznamnější z přímých daní, daně důchodové, neboť tvoří velkou část rozpočtových příjmů ve většině států. Tyto daně se člení na daň z příjmů fyzických osob a daň z příjmů právnických osob. O důchodových daních pojednává zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů. (Ministerstvo financí, ©2005-2013)

2.2.1 Daň z příjmů fyzických osob

Daň z příjmů fyzických osob (dále jen DPFO) je definována a upravena v §2 až §16 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů. Je považována za univerzální daň, které podléhají všechny zdanitelné příjmy jednotlivců. Mezi jedny z požadavků, které jsou na tento typ daně kladeny, jsou, aby sloužila jako prostředek redistribuce důchodů od bohatších k chudším a zároveň aby ovlivňovala chování poplatníka takovým směrem, který je žádoucí. Na následujícím grafu je zobrazen vývoj inkasa daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti v České republice za období více než 20 let. Z grafu je patrné, že inkaso této daně má rostoucí charakter, vyjma roků 2008 až 2010, kdy došlo k poklesu inkas a to dle názoru autorky z důvodu změny výše této daně v daném roce. (Vančurová a Láchová, 2014)

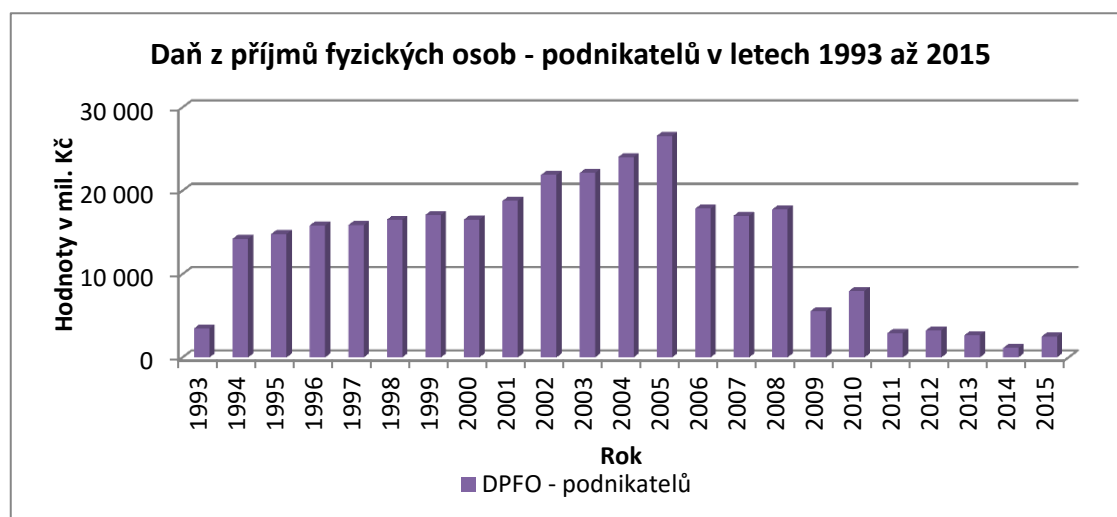
Obr. č. 3: Vývoj daně z příjmů fyzických osob v ČR ze závislé činnosti v letech 1993 až 2015

Zdroj: Vlastní zpracování dle (Ministerstvo financí, ©2005-2013), 2016

Další graf zobrazuje vývoj inkasa daní z příjmu fyzických osob – podnikatelů. Zde je patrné, že od roku 2006 až do roku 2009 byl zaznamenán výrazný pokles inkas. Z daného vývoje je tak možné usoudit, že na tento značný pokles mají vliv dva faktory. Prvním z nich je snížení sazby daně v roce 2008 oproti roku 2007, kdy došlo ke změně sazby daně z progresivní na rovnou daň (tj. lineární), (pro rok 2008 ve výši 15%, od roku 2009 ve výši 12,5 %). Je však patrné, že tento faktor má o něco menší vliv. Větší vliv je však možné přisoudit ekonomické krizi, která ve sledovaných letech propukla, a která měla větší vliv na pokles inkas. (Finance.cz, [b.r.]

Obr. č. 4: Vývoj inkas daně z příjmů fyzických osob - podnikatelů v ČR v letech 1993 až 2015

Zdroj: Vlastní zpracování dle (Ministerstvo financí, ©2005-2013), 2016

Subjekty daně

Poplatníci této daně (tj. fyzické osoby) se člení do dvou skupin a to na daňové rezidenty a daňové nerezidenty. (§ 2 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů)

Za **daňové rezidenty** jsou považováni poplatníci, pokud mají bydliště v České republice nebo se zde obvykle zdržují. Tito rezidenti mají daňovou povinnost, která souvisí jak s příjmy, které plynou ze zdrojů na území České republiky, tak i s příjmy, které plynou ze zdrojů v zahraničí. (§ 2 odst. 2 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů)

Za **daňové nerezidenty** jsou považováni poplatníci, kteří nejsou daňovými rezidenty nebo o nichž to stanoví mezinárodní smlouvy. Tito nerezidenti mají daňovou povinnost,

kteřá souvisí pouze s příjmy, které plynou ze zdrojů na území České republiky. (§ 2 odst. 3 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů)

Za poplatníky, kteří se obvykle zdržují na území ČR, jsou považováni ti, kteří na tomto území pobývají nejméně 183 dnů za kalendářní rok a to ať už souvisle či v několika obdobích, přičemž do této doby se započítává každý započatý den pobytu. (§ 2 odst. 4 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů)

Předmět daně

Za **předmět daně** z příjmů fyzických osob jsou považovány:

- příjmy ze závislé činnosti (§ 6),
- příjmy ze samostatné činnosti (§7),
- příjmy z kapitálového majetku (§8),
- příjmy z nájmu (§9),
- ostatní příjmy (§10). (Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů)

Těmito příjmy se rozumí jak příjmy peněžní, tak také nepeněžní. Oproti tomu předmětem daně nejsou např. příjmy získané nabytím akcií nebo podílových listů, příjem z vypořádání spoluvlastnictví rozdělením věci podle velikosti spoluvlastnických podílů apod. Další výjimkou jsou některé příjmy, které jsou od daně osvobozeny a nevstupují tedy do výpočtu základu daně (tj. nezdaňují se). Tyto příjmy jsou uvedeny v § 4 zákona o daních z příjmů a také u jednotlivých druhů příjmů. Mezi ně lze zařadit např. nabytí dědictví nebo odkazu, které dříve byly zdaňovány v rámci daně dědické, darovací a z převodu nemovitostí. Z hlediska dříve upravené daně darovací, existují případy, kdy jsou příjmy z darů taktéž od daně osvobozeny. (§ 3, § 4 a §10 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů)

Základ daně

Při stanovení **základu daně** z příjmů fyzických osob se vychází z jednotlivých dílčích základů daně (viz výše), které se stanovují odlišně. V následující tabulce jsou uvedeny jednotlivé dílčí základy daně a způsoby jejich stanovení. (§ 5 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů)

Tab. č. 1: Dílčí základy daně z příjmů fyzických osob

Dílčí základ daně příjmů ze závislé činnosti = příjmy ze závislé činnosti + pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na veřejné zdravotní pojištění hrazené zaměstnavatelem
Dílčí základ daně příjmů ze samostatné činnosti = příjmy ze samostatné činnosti - výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmů
Dílčí základ daně příjmů z nájmu = příjmy z nájmu - výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmů
Dílčí základ daně příjmů z kapitálového majetku = příjmy z kapitálového majetku
Dílčí základ daně ostatní příjmy = ostatní příjmy - výdaje na dosažení příjmů

Zdroj: Vlastní zpracování dle (Hejduková a Pavlásek, 2011), 2016

Pokud poplatníkovi plynou za zdaňovací období souběžně dva či více druhů příjmů je za základ daně považován součet těchto dílčích základů daně. Pokud nastane při tvorbě základu daně situace, kdy přesáhnou výdaje příjmy, je stanovený rozdíl tzv. daňovou ztrátou. O tuto ztrátu se poté sníží souhrn dílčích základů daně. Pokud však tuto daňovou ztrátu nebo její část nelze uplatnit v příslušném zdaňovacím období, ve kterém vznikla, je možné ji odečíst od úhrnu dílčích základů daně až v následujícím zdaňovacím období. (§ 5 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů)

Základ daně se poté snižuje o nezdanitelné části základu daně (§15) a o odčitatelné položky (§34).

Mezi nezdanitelné části základu daně patří:

- **bezúplatná plnění (dříve dary)** – aby bylo možné tuto nezdanitelnou částku uplatnit, musí být jejich celková hodnota alespoň 1 000 Kč nebo přesáhnout 2 % ze základu daně. K uplatnění tohoto plnění je nutné splnit alespoň jednu z těchto dvou podmínek. Zákon však stanovuje pro uplatnění také maximální hranici, která činí 15 % ze základu daně. Zákon dále za dar považuje také bezpříspěvkové dárcovství krve a také odběr složek krve jako např. plazma, kostní dřeň apod. Jeden z těchto odběrů je poté oceněn částkou 2 000 Kč. Další možností je, aby žijící dárcce daroval orgán, který je poté pro daňové účely oceněn částkou 20 000 Kč;
- **úroky z hypotečního úvěru nebo úvěru ze stavebního spoření** – maximální částka, kterou lze odečíst za úroky činí v součtu 300 000 Kč ročně, popř. 25 000 Kč měsíčně pokud jsou úroky placeny pouze po část roku;

- **pojistné na penzijní připojištění, penzijní pojištění a doplňkové penzijní spoření** – ze základu daně si může poplatník v případě příspěvku na penzijní připojištění a doplňkové penzijní spoření odečíst součet příspěvků, které zaplatil nad limit 12 000 Kč za rok, maximálně lze však odečíst taktéž 12 000 Kč. Aby poplatník mohl uplatnit tento maximální odpočet, musel by ve zdaňovacím období odvést do fondu alespoň částku 24 000 Kč. V případě, že poplatník odvedl do fondů 12 000 Kč, popř. méně, od základu daně si nemůže odečíst nic. Pokud má poplatník sjednané penzijní pojištění, lze od základu daně odečíst souhrn zaplacených příspěvků ve zdaňovacím období (nejvýše rovněž 12 000 Kč), pokud byla sjednána výplata plnění až po 60 kalendářních měsících a zároveň nejdříve v roce, ve kterém poplatník dosáhl věku 60 let;
- **pojistné na soukromé životní pojištění** – maximální výše je stanovena na hodnotě 12 000 Kč a to i v případě více pojistných smluv, kdy se částky pro odpočet sčítají. Po uplatnění je nutné splnit zákonem stanovené podmínky (§ 15 odst. 6), tzn. výplata pojistného plnění v rámci dané pojistné smlouvy je sjednána až po 5 letech (tj. 60 měsících) od uzavření pojistné smlouvy a zároveň nejdříve v kalendářním roce, během něhož dovrší poplatník věku 60 let;
- **členské odborové příspěvky** – je možné odečíst částku až 1,5 % zdanitelných příjmů (§ 6) a maximálně částku 3 000 Kč za zdaňovací období;
- **příspěvek na úhradu dalšího vzdělávání** – základ daně je možné snížit maximálně o 10 000 Kč, u poplatníků se zdravotním postižením až o 13 000 Kč a u osob s těžším zdravotním postižením až o 15 000 Kč. (§ 15 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů)

Mezi odčitatelné položky patří:

- **daňová ztráta** – kterou lze odečíst od základu daně tehdy, pokud vznikla a byla vyměřena za předchozí zdaňovací období či jeho část, a to nejdéle v pěti zdaňovacích obdobích bezprostředně následujících po období, ve kterém byla daňová ztráta vyměřena,
- **podpora výzkumu a vývoje a podpora odborného vzdělávání** – může být použita pro snížení základu daně jako odpočet těchto výdajů (nákladů). (§ 34 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů)

Výše uvedené položky se týkají zvláště právnických osob, přičemž fyzických osob se týkají pouze v oblasti příjmů (§ 7 a § 9). (§ 34 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů)

Slevy na dani

Vypočtenou daň lze poté snížit o tzv. slevy na dani podle §35ba, jejichž přehled spolu s možnou výší slevy je uveden v následující tabulce. (§ 35ba zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů)

Tab. č. 2: Přehled a výše slev na dani z příjmů fyzických osob v České republice

Druh slevy v roce 2016	Roční výše slevy (v Kč)	Měsíční výše slevy (v Kč)
Základní sleva (na poplatníka)	24 840	2 070
Na manželku (manžela), v případě pokud nemá vlastní příjem přesahující 68 000 Kč ve zdaňovacím období	24 840	2 070
Na manželku (manžela) bez příjmů - držitele ZTP/P	49 680	4 140
Invalidita I. a II. stupně	2 520	210
Invalidita III. stupně	5 040	420
Držitel průkazu ZTP/P	16 140	1 345
Sleva na studenta	4 020	335
Sleva za umístění dítěte	9 900	825

Zdroj: Vlastní zpracování dle (§35ba zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů), 2016

Daňové zvýhodnění

Poplatník má za určitých podmínek také nárok na **daňové zvýhodnění** na vyživované dítě žijící s poplatníkem ve společné domácnosti, pokud neuplatňuje slevu na dani podle §35a nebo §35b. Daňové zvýhodnění lze uplatnit buď jako slevu na dani, daňový bonus nebo jako kombinaci těchto dvou možností. Slevu na dani lze uplatnit až do výše daňové povinnosti vypočtené podle zákona č. 586/1992 Sb., o dani z příjmů za příslušné zdaňovací období. Pokud je nárok poplatníka na daňové zvýhodnění vyšší než daňová povinnost za dané zdaňovací období, je tento vzniklý rozdíl daňovým bonusem. Daňový bonus, lze uplatit pouze tehdy, kdy jeho výše činí minimálně 100 Kč, avšak maximálně 60 300 Kč ročně (za rok 2015). V případě, že poplatník nebude mít výši příjmů minimálně ve výši šestinásobku minimální mzdy nebo poplatník, který má příjmy pouze z pronájmu, vykáže daňovou ztrátu, nebude tak mít nárok na daňový bonus. Pokud poplatník vyživuje dítě pouze po určitou část zdaňovacího období, je

možné uplatnit daňové zvýhodnění ve výši 1/12 za každý kalendářní měsíc, na jehož začátku byly splněny podmínky pro jeho uplatnění. Za vyživované dítě poplatníka se považuje buď dítě nezletilé, anebo dítě zletilé do věku 26 let. Jedná se v tomto případě o zletilé dítě, které nepobírá invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně, přičemž se soustavně připravuje na budoucí povolání nebo se naopak nemůže soustavně připravovat na budoucí povolání či vykonávat výdělečnou činnost, ať už pro nemoc, úraz nebo z důvodu dlouhodobého nepříznivého zdravotního stavu. Současně se za vyživované dítě poplatníka považuje dítě vlastní, osvojené, v péči, nahrazující péči rodičů apod. (§ 35c zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů)

V tabulce níže je uveden stručný přehled výše daňového zvýhodnění v roce 2016.

Tab. č. 3: Daňové zvýhodnění v rámci DPFO v České republice

Daňové zvýhodnění v roce 2016	Roční výše daňového zvýhodnění (v Kč)	Měsíční výše daňového zvýhodnění (v Kč)
Na první dítě	13 404	1 117
Na druhé dítě	15 804	1 317
Na třetí a každé další dítě	17 004	1 417
Na první dítě (pokud má ZTP/P)	26 808	2 234
Na druhé dítě (pokud má ZTP/P)	31 608	2 634
Na třetí a každé další dítě (pokud má ZTP/P)	34 008	2 834

Zdroj: Vlastní zpracování dle (§ 35c zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů), 2016

Solidární daň

Tato daň se odvádí z hrubé mzdy ať už ze standardního zaměstnaneckého poměru, tak z dílčího základu daně ze samostatně výdělečné činnosti. Solidární daň činí 7 % z příjmu nad 1 277 328 Kč, tzn. z částky nad 48násobek průměrné mzdy (průměrná mzda pro rok 2015 činila 26 611 Kč). Této dani nepodléhají např. příjmy z pronájmu, kapitálového majetku aj. (§ 16a zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů; iPodnikatel.cz, ©2011-2014)

Sazba daně

Z upraveného základu daně o odčitatelné položky a o nezdanitelnou část základu daně, který se zaokrouhluje na celá sta Kč dolů, lze vypočítat daňovou povinnost. Tento výpočet se provádí pomocí daňové sazby, přičemž její výše je v roce 2016 na úrovni 15 %. (§ 16 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů; Hejduková a Pavlásek, 2011)

Výpočet daně

Vstupem pro výpočet základu daně z DPFO je součet dílčích základů daně (viz výše). Následně je tento základ daně snížen o nezdanitelnou část základu daně a o odčitatelné položky. Poté se výsledný základ daně po snížení zaokrouhlí na celé sto korun nahoru a vynásobí se sazbou 15 %. Tím je získána základní částka daně, kterou lze zvýšit o tzv. solidární daň, která činí 7 %. A následně se odečtou slevy na dani, což jsou např. slevy na poplatníka, na vyživovanou osobu apod. a rovněž se odečte daňové zvýhodnění. Těmito úpravami je poté získána daň po slevách, která může být taktéž daňovým bonusem. (Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů)

Přehled úprav základu daně je uveden v tabulce níže:

Tab. č. 4: Výpočet daně z příjmů fyzických osob v České republice

Základ daně
- nezdanitelná část základu daně
- odčitatelné položky
= základ daně po snížení (zaokrouhlený na stovky korun dolů)
x sazba daně
= základní částka daně
+ solidární zvýšení daně
- slevy na dani
- daňové zvýhodnění
= daň po slevách (daňový bonus)

Zdroj: Vlastní zpracování dle (Vančurová, 2013), 2016

Zdaňovací období

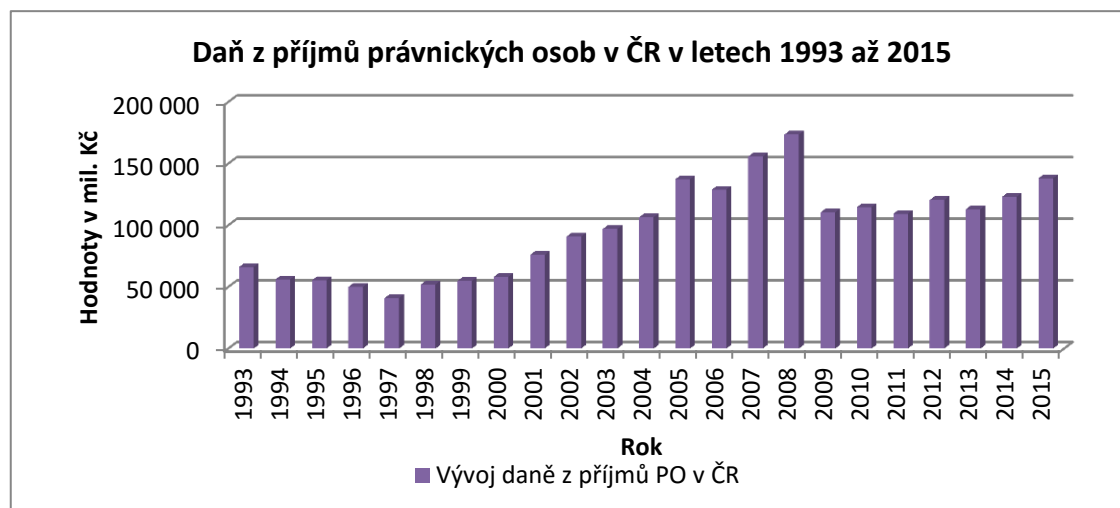
Za zdaňovací období pro daň z příjmů fyzických osob je považován kalendářní rok, za který se podává daňové přiznání. (§ 16b zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů)

2.2.2 Daň z příjmů právnických osob

Dani z příjmů právnických osob (dále jen DPPO) je v legislativě vymezen § 17 až §21 zákona č.586/1992 Sb., o daních z příjmů. Daň z příjmů právnických osob je významná zejména u podnikatelských subjektů. Zvláště nominální sazba daně je v mezinárodním měřítku často srovnávána, neboť slouží jako jeden z ukazatelů, který spolurozhoduje o zemi, ve které je možné investovat. (Vančurová a Láchová, 2014)

Na následujícím grafu je zobrazen vývoj inkas daně z příjmů právnických osob v ČR od roku 1993 do roku 2015.

Obr. č. 5: Vývoj inkas daně z příjmů právnických osob v ČR v letech 1993 až 2015

Zdroj: Vlastní zpracování dle (Ministerstvo financí, ©2005-2013), 2016

Subjekty daně

Za poplatníky daně jsou považovány organizační složky státu a osoby, které nejsou fyzickými osobami. Poplatníci jsou, stejně jako tomu bylo u daně z příjmů fyzických osob, rozděleny na daňové rezidenty a daňové nerezidenty. Mimo to, lze poplatníky rozdělit na podnikatelské a nepodnikatelské subjekty. (Hejduková a Pavlásek, 2011)

Daňovými rezidenty jsou poplatníci, kteří mají na území České republiky sídlo nebo adresu místa, ze kterého je poplatník řízen. Tito poplatníci mají daňovou povinnost, která je vztažena jak na příjmy, které plynou ze zdrojů na území ČR, tak také na příjmy, které plynou ze zdrojů v zahraničí. (§ 17 odst. 3 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů)

Daňovými nerezidenti jsou poplatníci, kteří nemají na území České republiky sídlo, či to o nich stanoví mezinárodní smlouvy. Poplatníci tak mají daňovou povinnost, která je vztažena jen na příjmy plynoucí ze zdrojů na území ČR. (§ 17 odst. 4 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů)

Předmět daně

Za předmět daně jsou považovány příjmy z veškeré činnosti a rovněž z nakládání s veškerým majetkem, pokud není stanoveno jinak. Zákon dále stanovuje příjmy, které

nejsou předmětem DPPO tj. § 18 odst. 2, a rovněž příjmy, které jsou od daně osvobozené tj. § 19. (§ 18 a § 19 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů)

Základ daně

Vstupem pro výpočet základu daně je výsledek hospodaření před zdaněním. Za základ daně je tedy možné považovat kladný rozdíl mezi příjmy a výdaji. Při výpočtu základu daně nejsou brány v potaz příjmy, které nejsou předmětem daně (§ 18 odst. 2) anebo příjmy, které jsou od daně osvobozené (§ 19). Dále se musí dbát na věcnou a časovou souvislost příjmů a výdajů v daném zdaňovacím období. Výsledek hospodaření se poté snižuje nebo zvyšuje o částky, které jsou uvedeny v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, konkrétně v § 23, odst. 3. Takto upravený základ daně se poté dále upravuje o odčitatelné položky a slevy na dani. (§ 20 a § 20b zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů)

Odčitatelné položky

Stejně jako u fyzických osob lze taktéž u právnických osob snižovat daňový základ o odčitatelné položky, které jsou uvedeny v § 34. Těmito položkami jsou daňová ztráta z minulých let a výdaje na výzkum a vývoj. (§ 34 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů)

Slevy na dani

Slevy na dani jsou upraveny v § 35, kde je stanoveno, jaké slevy lze využít pro snížení daně za zdaňovací období. Mezi nejčastěji uplatňované slevy patří:

- 18 000 Kč za zaměstnance, který má zdravotní postižení;
- 60 000 Kč za zaměstnance, který má těžší zdravotní pojištění. (§ 35 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů)

Sazba daně

Sazba daně DPPO v roce 2016 činí 19 %, až na výjimky uvedené v zákoně. Výpočet daně se provádí jako součin základu daně sníženého o položky, které snižují základ daně a o položky, které jsou odčitatelné od základu daně. Základ daně se zaokrouhluje na celé tisíce Kč dolů. (§ 21 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů)

Výpočet daně

Pro zjištění základu daně poplatníka se vychází z výsledku hospodaření (ať už se jedná o zisk nebo ztrátu) nebo rozdílu mezi příjmy a výdaji (u poplatníků, kteří nevedou účetnictví). U komanditní společnosti a veřejné obchodní společnosti se vychází z výsledku hospodaření, který je upraven o převod podílů. Položky, které zvyšují základ daně, jsou náklady daňově neuznatelné jako např. náklady na reprezentaci. Mezi tyto položky lze rovněž zařadit kladný rozdíl mezi účetními a daňovými odpisy. Položky, které snižují základ daně, jsou příjmy, které nejsou zahrnovány do základu daně či jsou to osvobozené příjmy. Rovněž je možné mezi tyto položky zařadit záporný rozdíl mezi účetními a daňovými odpisy. Těmito úpravami je stanoven základ daně před úpravou, který se následně sníží o odčitatelné položky. Získaný upravený základ daně (zaokrouhlený na celé tisíce Kč dolů) se sníží o sazbu daně a následně o slevy na dani a vznikne tak daňová povinnost poplatníka. (§ 23 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů)

Tab. č. 5: Výpočet daně z příjmů právnických osob v České republice

Výsledek hospodaření před zdaněním
+ úhrn položek zvyšujících základ daně
- úhrn položek snižujících základ daně
= základ daně
- odčitatelné položky
= upravený základ daně
* sazba daně 19 %
= daň
- slevy na dani
= daňová povinnost

Zdroj: Vlastní zpracování, dle (Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů.), 2016

Zdaňovací období

Zdaňovacím obdobím je kalendářní rok, hospodářský rok, účetní období (pokud je toto období delší než 12 po sobě jdoucích měsíců), období od rozhodného dne fúze nebo rozdělení obchodní korporace nebo převodu jmění na společníka (do konce kalendářního roku anebo hospodářského roku, ve kterém se staly tyto skutečnosti účinnými). (§ 21a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů)

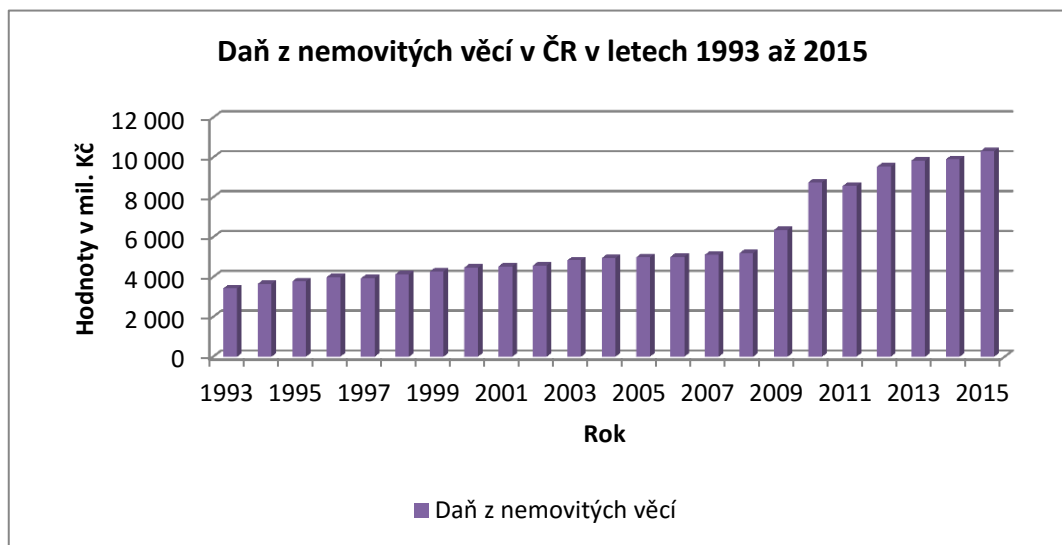
2.3 Přímé daně majetkové

Majetkové daně jsou jedny z nejstarších typů daní a v dávné minulosti byly prvními přímými daněmi, které se uplatňovaly. V současné době však mají pouze omezený význam. Na základě vlastnického nebo užívatelského vztahu k majetku, nebo pokud dojde ke změně vlastníka, vzniká povinnost platit tyto daně. (Vančurová a Láchová, 2014)

2.3.1 Daň z nemovitých věcí

Daň z nemovitých věcí upravuje zákon č. 338/1992 Sb. o dani z nemovitých věcí. Tato daň je rozdělena na dvě části a to na daň ze staveb a jednotek a daň z pozemků. Na následujícím grafu je uveden vývoj této daně od roku 1993 až do roku 2015. Jak je patrné, byl i v minulém roce zachován růstový trend inkasa této daně. V roce 2015 tak došlo ke zvýšení daně z 9 910 mil. Kč na 10 313 mil. Kč, tedy o 403 mil Kč. Změna některých ustanovení zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, které nabyly v účinnost od 1. 1. 2014, měla vliv na zvýšení inkasa daně v roce 2014 oproti roku 2013. Na jedné straně došlo ke snížení daně a to z důvodu posuzování některých parametrů staveb určených pro podnikání, a na straně druhé ke zvýšení a to díky zvýšení kontrolní a vyhledávací činnosti správců daně. (Finanční správa, ©2013-2016)

Obr. č. 6: Vývoj daně z nemovitých věcí v ČR v letech 1993 až 2015

Zdroj: Vlastní zpracování, dle (Ministerstvo financí, ©2005-2013), 2016

- **Daň z pozemků**

Subjekty daně

Za **poplatníka** daně z pozemků je dle § 3 považován vlastník pozemku. Poplatníkem může být právnická osoba, která má právo trvalého užívání na základě výpůjčky nebo organizační složka státu či státní organizace, která je zřízena podle zvláštních předpisů. Poplatníky této daně mohou být jak vlastníci, tak nájemci pozemků na území České republiky, popřípadě i jiní uživatelé. (§ 3 zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí)

Předmět daně

Za předmět daně jsou považovány pozemky, které leží na území České republiky, a které jsou uvedeny v katastru nemovitostí. Za předmět daně z pozemků nejsou dle § 2 považovány pozemky, které jsou zastavěné stavbami. Dále lesní pozemky s ochrannými lesy, pozemky, které jsou určené pro obranu ČR, pozemky, které jsou vodní plochou aj. (§ 2 zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí)

Základ daně

Základ daně z pozemků (§ 5) je možné stanovit odlišně podle druhu pozemku a to buď v korunovém vyjádření (v Kč) nebo v měrném vyjádření (v m²). U orné půdy, zahrad, vinic, chmelnic, ovocných sadů a trvalých travnatých porostů se cena půdy zjišťuje součtem skutečné výměry pozemku v m² a průměrné ceny půdy, která je stanovena pro 1 m². U pozemků hospodářských lesů a rybníků, které slouží k intenzivnímu a průmyslovému chovu ryb, se cena stanovuje podle platných cenových předpisů nebo podle součinu skutečné výměry pozemku v m² a v částce 3,80 Kč. U ostatních pozemků je základ daně stanoven podle skutečné výměry pozemku v m² k 1. 1. daného zdaňovacího období. (§ 5 zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí)

Osvobození od daně

Některé pozemky, jsou dle § 4 od daně osvobozeny a to buď dočasně, nebo trvale. Osvobození od daně jsou uplatňována v daňovém přiznání a to u pozemků, které jsou ve vlastnictví státu, ve vlastnictví obce, na jejímž katastrálním území se nacházejí, u pozemků, které slouží jako veřejně přístupné parky, sportoviště či jiné prostory, u pozemků, na kterých jsou zřízeny hřbitovy nebo u pozemků, které jsou ve vlastnictví veřejných vysokých škol apod. (§ 4 zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí)

Sazba daně

Sazba daně je odlišná v závislosti na druhu jednotlivých pozemků a může být buď relativní (v %), nebo pevná (v Kč/m²). Sazba daně u ostatních pozemků dle § 6 odst. 2a) činí 1,00 Kč/m² nebo 5,00 Kč/m². V následující tabulce je uveden přehled daňových sazeb u daní z pozemků v roce 2016. (§ 6 zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí)

Tab. č. 6: Přehled základních sazeb daně z pozemků v ČR v roce 2016

Druh pozemku	Sazba daně
orná půda, vinice, zahrady, chmelnice, ovocné sady	0,75 %
hospodářské lesy a rybníky s intenzivním a průmyslovým chovem ryb, trvalé travní porosty	0,25 %
zastavěné plochy a nádvoří	0,20 Kč/m ²
stavební pozemky	2,00 Kč/m ²
ostatní plochy	0,20 Kč/m ²

Zdroj: Vlastní zpracování dle (§ 6 odst. 1 a 2 zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí), 2016

V případě stavebních pozemků dle § 6 odst. 4, je nutné základní sazbu vynásobit koeficientem, který je odlišný v závislosti na počtu obyvatel dané obce podle posledního sčítání lidu. Daná obec však může tento koeficient svou závaznou vyhláškou upravit a to jak směrem nahoru (o jednu kategorii), tak také směrem dolů (až o tři kategorie). V Praze se koeficient může zvýšit ze 4,5 na 5,0.

Tab. č. 7: Přehled základních sazeb daně z pozemků dle velikosti obce v ČR v roce 2016

Počet obyvatel	Koeficient
do 1 000 obyvatel	1,0
nad 1 000 obyvatel do 6 000 obyvatel	1,4
nad 6 000 obyvatel do 10 000 obyvatel	1,6
nad 10 000 obyvatel do 25 000 obyvatel	2,0
nad 25 000 obyvatel do 50 000 obyvatel	2,5
nad 50 000 obyvatel, ve statutárních městech a ve Františkových Lázních, Luhačovicích, Mariánských Lázních a Poděbradech	3,5
v Praze	4,5

Zdroj: Vlastní zpracování, dle (§ 6 odst. 4 zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí), 2016

Obecně závaznou vyhláškou můžou obce stanovit jeden místní koeficient a to ve výši 2, 3, 4 případně 5, pro všechny nemovité věci, které jsou na území obce. Těmito koeficienty se následně násobí již vypočtená daňová povinnost poplatníka za jednotlivé druhy pozemků, vyjma pozemků, které jsou uvedeny v § 5 odst. 1. (§ 12 zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí)

Zdaňovací období

Za zdaňovací období se považuje kalendářní rok, přičemž je rozhodný stav k 1. 1. daného zdaňovacího období (tj. změny během roku nejsou podstatné). (§ 12c zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí)

- **Daň ze staveb a jednotek**

Subjekty daně

Poplatníkem daně je vlastník zdanitelné stavby či zdanitelné jednotky. Poplatníkem daně může být taktéž nájemce nebo jiný subjekt, který je určený v zákoně, např. organizační složka státu, státní podnik apod. (§ 8 zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí)

Předmět daně

Za předmět daně ze staveb a jednotek se považuje zdanitelná stavba (dokončená či užívaná) nebo zdanitelná jednotka (dokončená nebo užívaná), která se nachází na území České republiky. Jedná se o stavby spojené se zemí pevným základem, a pro které byl vydán kolaudační souhlas, které jsou rovněž způsobilé k užívání, a které podléhaly kolaudačnímu řízení. Za předmět daně ze staveb a jednotek není považována zdanitelná stavba, v níž jsou zdanitelné jednotky. (§ 7 zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí)

Základ daně

Pro stanovení základu daně ze staveb a jednotek u zdanitelné stavby je využívána výměra zastavěné nadzemní části stavby v m². Základem daně ze staveb a jednotek u jednotky je výměra podlahové plochy zdanitelné jednotky v m², vynásobená koeficientem 1,22 a to podle stavu k 1. lednu zdaňovacího období, pokud se tato jednotka nachází v budově bytového domu, dále pokud je součástí této jednotky i podíl

na pozemku, nebo pokud je vlastník spoluvlastníkem jiného pozemku, který je ve spoluvlastnictví vlastníků takových zdanitelných jednotek, který je užíván společně s těmito jednotkami. V ostatních případech se uplatňuje koeficient 1,20. Podlahová plocha zdanitelné jednotky nezahrnuje podlahovou plochu společných částí nemovité věci a to v rozsahu podílu na nich, který je zahrnutý v jednotce. (§ 10 zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí)

Osvobození od daně

Osvobození od daně ze staveb je obdobné, jako tomu bylo u daně z pozemků. Na osvobození od daně se vztahují zvláště stavby, které jsou určeny k veřejně prospěšným účelům jako např. budovy muzeí, škol, hromadné dopravy apod. Toto osvobození se ve většině případů váže ke stavbám, které neslouží k soukromým účelům. (§ 9 zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí)

Sazba daně

Sazby daně jsou stanoveny podle jednotlivých druhů předmětu daně v Kč/m². Tyto sazby však nemusí být konečné, neboť existují případy, kdy dochází k tzv. zvýšení sazby o 0,75 Kč za každé další nadzemní podlaží, v případě, že zastavěná plocha nadzemního podlaží přesahuje 2/3 zastavěné plochy. To neplatí v případě, že stavby slouží k podnikatelské činnosti. V takovém případě se základní sazba navyšuje za každé další nadzemní podlaží, v případě, že zastavěná plocha nadzemního podlaží přesahuje 1/3 zastavěné plochy. V případě podnikatelské činnosti dochází také ke zvýšení daně a to o součin 2 Kč a výměry podlahové plochy daného nebytového prostoru v m². Následně se, ať už základní sazba nebo zvýšená sazba, násobí koeficientem, který je opět rozdílný podle počtu obyvatel v obci, kde se daná nemovitost nachází. Obec si rovněž může obecně závaznou vyhláškou koeficient upravit. (§ 11 zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí)

Tab. č. 8: Přehled základních sazeb daně ze staveb a jednotek v ČR v roce 2016

Druh stavby	Sazba daně (v Kč/m ²)
Budovy pro rodinnou rekreaci a budovy rodinného domu užívané pro rodinnou rekreaci	6
- stavby plnící doplňkovou funkci k těmto budovám	2
Garáže vystavěné odděleně od budov obytných domů a u zdanitelné jednotky	8
Budovy obytného domu	2
- příslušenství k budově obytného domu (z výměry přesahující 16 m ²)	2
Zdanitelné stavby a zdanitelné jednotky sloužící k podnikání	
- v zemědělské prvovýrobě, lesním nebo vodním hospodářství	2
- v průmyslu, stavebnictví, dopravě, energetice nebo ostatní zemědělské výrobě	10
- v rámci ostatních druhů podnikání	10
Ostatní zdanitelné stavby	6
Ostatní zdanitelné jednotky	2

Zdroj: Vlastní zpracování, dle (§ 11 odst. 1 zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí), 2016

Základní sazba daně se poté, v určitých případech, násobí také koeficientem, jehož velikost je závislá na velikosti obce. Tyto koeficienty se uplatňují výhradně u obytných domů, stavebních pozemků a ostatních zdanitelných jednotek. Obec může obecně závaznou vyhláškou základní koeficient zvýšit o jednu kategorii nebo naopak snížit o jednu až tři kategorie. V Praze se navíc koeficient může zvýšit ze 4,5 na 5,0. Obec může rovněž obecně závaznou vyhláškou u jednotlivých druhů zdanitelných staveb (dle § 11 odst. 1 písm. b) až d), případně zvýšená dle § 11 odstavce 2 a dle odst. 1 písm. c) a d)) zvýšit základní sazbu vynásobením koeficientem 1,5. (§ 11 zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí)

Tab. č. 9: Přehled základních sazeb daně ze staveb a jednotek dle velikosti obce v ČR v roce 2016

Počet obyvatel	Koeficient
do 1 000 obyvatel	1,0
nad 1 000 obyvatel do 6 000 obyvatel	1,4
nad 6 000 obyvatel do 10 000 obyvatel	1,6
nad 10 000 obyvatel do 25 000 obyvatel	2,0
nad 25 000 obyvatel do 50 000 obyvatel	2,5
nad 50 000 obyvatel, ve statutárních městech a ve Františkových Lázních, Luhačovicích, Mariánských Lázních a Poděbradech	3,5
v Praze	4,5

Zdroj: Vlastní zpracování, dle (§ 11 odst. 3 zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí), 2016

Obce dále můžou obecně závaznou vyhláškou stanovit jeden místní koeficient a to ve výši 2, 3, 4 případně 5, pro všechny nemovité věci, které jsou na území obce. Těmito koeficienty se následně násobí již vypočtená daň poplatníka za jednotlivé druhy zdanitelných staveb či jednotek, popř. jejich souhrny. (§ 12 zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí)

Zdaňovací období

Za zdaňovací období je rovněž, jako tomu bylo u daně z pozemků, považován kalendářní rok. (§ 12c zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí)

2.3.2 Daň z nabytí nemovitých věcí

Převodové daně dříve upravoval zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a o dani z převodu nemovitostí. K 1. 1. 2014 byl však tento zákon zrušen a zdanění dědictví a darování je tak přesunuto a upraveno v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů. V případě, že předmět daně vznikl do 31. 12. 2013, se nadále vybírá daň dědická, daň darovací a taktéž daň z převodu nemovitostí. Zdanění dědictví nebo odkazu je tak konkrétně upraveno v § 4a zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů a tento zákon stanovuje, že tyto příjmy jsou osvobozeny od daně z příjmů fyzických osob. Osvobození od daně se týká taktéž právnických osob, které nejsou neziskovou organizací. Daň z převodu nemovitostí je nahrazena daní z nabytí nemovitostí a je upravena v zákonném opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí. (Finanční správa, ©2013-2016; iDNES.cz, ©1999-2016)

Subjekty daně

Za poplatníka daně z nabytí nemovitých věcí se považuje převodce vlastnického práva k nemovité věci, v případě, že jde o nabytí vlastnického práva koupí nebo směnnou, a že se převodce a nabyvatel v kupní nebo ve směnné smlouvě nedohodnou, že poplatníkem je nabyvatel. V ostatních případech může být poplatníkem nabyvatel vlastnického práva. (§ 1 zákonného opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí)

Předmět daně

Předmětem této daně je úplatné nabytí vlastnického nebo spoluvlastnického práva k nemovité věci v podobě pozemku, stavby, inženýrské sítě, jednotky a také práva stavby na pozemku na území České republiky, dále také nabytí stavby, která se stane součástí pozemku. (§ 2 zákonného opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí)

Osvobození od daně

Tato daň se nemusí platit v případě, že se jedná o první nabytí ať už pozemku či práva stavby, nové stavby rodinného domu nebo jednotky (pokud nezahrnuje jiný nebytový prostor než je garáž, sklep nebo komora). Od daně jsou výše uvedené nemovité věci osvobozeny pouze za předpokladu, že se nemovité věci začnou užívat nejpozději do 5 let od kolaudace. Od této daně je rovněž osvobozeno nabytí vlastnického práva k nemovité věci členským státem EU či jiným státem, pokud je zaručena vzájemnost anebo dále také územním samosprávným celkem. Tato daň se taktéž neplatí např. u družstevních bytů, garáží, sklepů, komor apod. (§ 6 až § 9 zákonného opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí)

Základ daně

Základem daně je nabývací hodnota, která je snížena o uznatelný výdaj. Za uznatelný výdaj se považuje odměna a náklady, které byly prokazatelně zaplacené poplatníkem daněmu znalci za znalecký posudek (který určuje zjištěnou cenu), v případě, že je tento posudek vyžadovanou přílohou daňového přiznání, pokud tento výdaj poplatník uplatní ve svém daňovém přiznání či v dodatečném daňovém přiznání. Nabývací hodnotou může být sjednaná cena, srovnávací daňová hodnota, zjištěná cena či zvláštní cena. Následně se tyto ceny porovnají a vybere se ta, která je nejvyšší. Pokud je možné určit

zvláštní cenu, tak tato cena je poté výlučně nabývací hodnotou. Uznatelným výdajem je odměna a náklady, které jsou spojené se znaleckým posudkem, který určuje zjištěnou cenu, a který provedl znalec. (§ 10 až § 25 zákonného opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí)

Sazba daně

Sazba daně z nabytí nemovitých věcí je lineární a jednotná a to ve výši 4 % (k 1. 1. 2013 došlo ke zvýšení sazby této daně z 3 % na 4 %). (§ 26 zákonného opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí)

Výpočet daně

Daň se vypočte jako součin základu daně (zaokrouhlený na celá sta Kč nahoru) a sazby daně. Pokud je daň z nabytí nemovitých věcí nižší než 200 Kč, tak se daň neplatí a ani nestanoví. (§ 27 a § 41 zákonného opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí)

Zdaňovací období

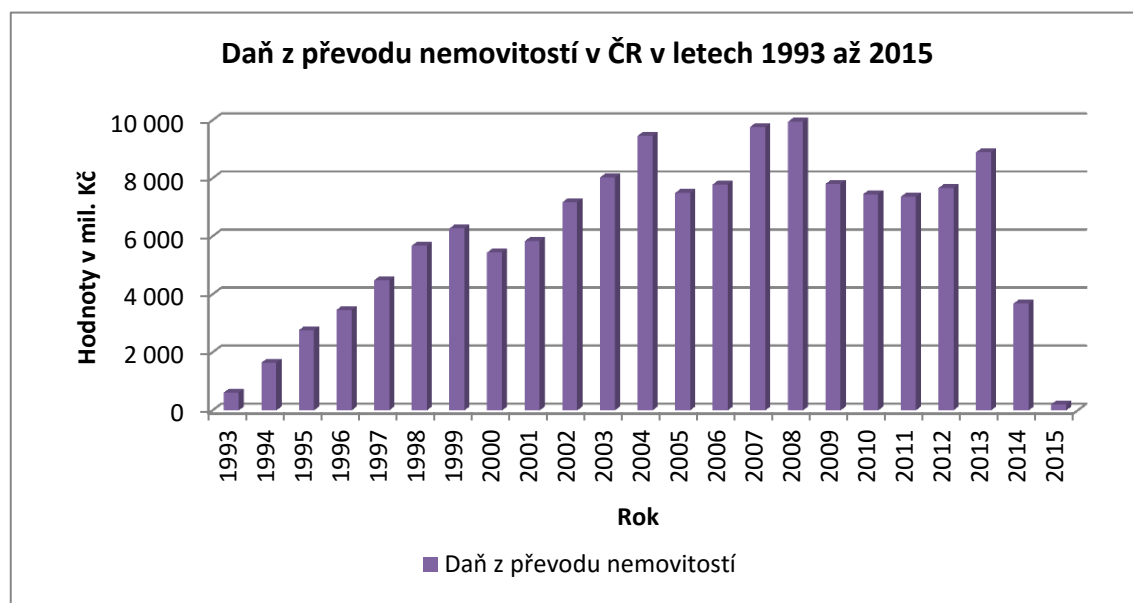
Zdaňovací období není u tohoto druhu daně stanoveno. Daňové přiznání se podává nejpozději do konce třetího kalendářního měsíce, který následuje po kalendářním měsíci, v němž byl buď v katastru nemovitostí proveden vklad, nebo v němž došlo k nabytí vlastnického práva k nemovité věci, která nebyla evidována v katastru nemovitostí. (§ 32 a § 33 zákonného opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí)

2.3.3 Vývoj daně dědické, darovací a z převodu nemovitostí před novelou zákona

Ačkoliv, jak již bylo řečeno, byl původní zákon o dani dědické, dani darovací a o dani z převodu nemovitostí zrušen, je zde pro zajímavost uveden vývoj těchto daní v předchozích letech v České republice. Jak je z níže uvedeného grafu patrné, daň z převodu nemovitostí se v ČR po roce 1993 rapidně zvyšovala, přičemž nejvyšších hodnot dosáhla v roce 2008, kdy bylo vybráno na této dani celkem 9 950 mil. Kč. Díky účinnosti zákonného opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí od 1. 1. 2014, je patrný značný pokles inkasa této daně v roce 2014 oproti roku 2013.

V roce 2013 však došlo ještě k nepatrnému zvýšení této daně což je způsobeno zvýšením sazby daně z 3 % na 4 %. V roce 2015 inkaso této daně opět pokleslo oproti roku 2014, což bylo způsobeno jakýmsi dozvukem výběru daně pro předměty daně, které vznikly do data 31. 12. 2013. (Ministerstvo financí, ©2005-2013)

Obr. č. 7: Vývoj daně z převodu nemovitostí v ČR v letech 1993 až 2015

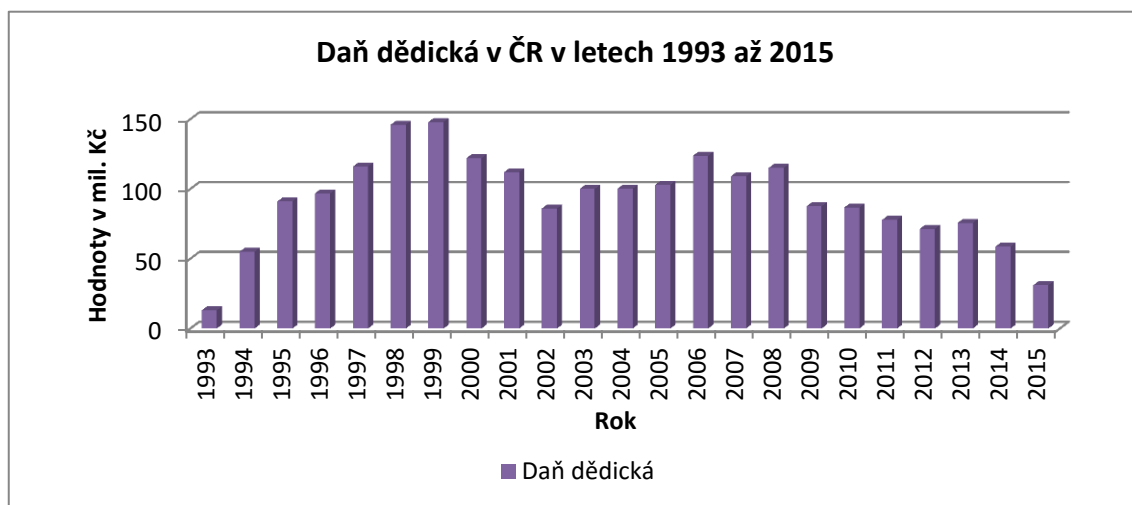

Zdroj: Vlastní zpracování dle (Ministerstvo financí, ©2005-2013), 2016

Daň dědická se po roce 1993 taktéž zvyšovala, ale pouze do roku 1999. V následujících letech měla tato daň spíše kolísavý charakter. Od roku 2008 výše inkasa daně dědické klesala a to z důvodu osvobození bezúplatného nabytí majetku osobami, které byly zařazeny do I. i II. skupiny pod 100 mil. Kč. V předešlém roce došlo, z důvodu popsaných výše, ke snížení inkasa této daně na hodnotu 31 mil. Kč. (Finanční správa, ©2013-2016)

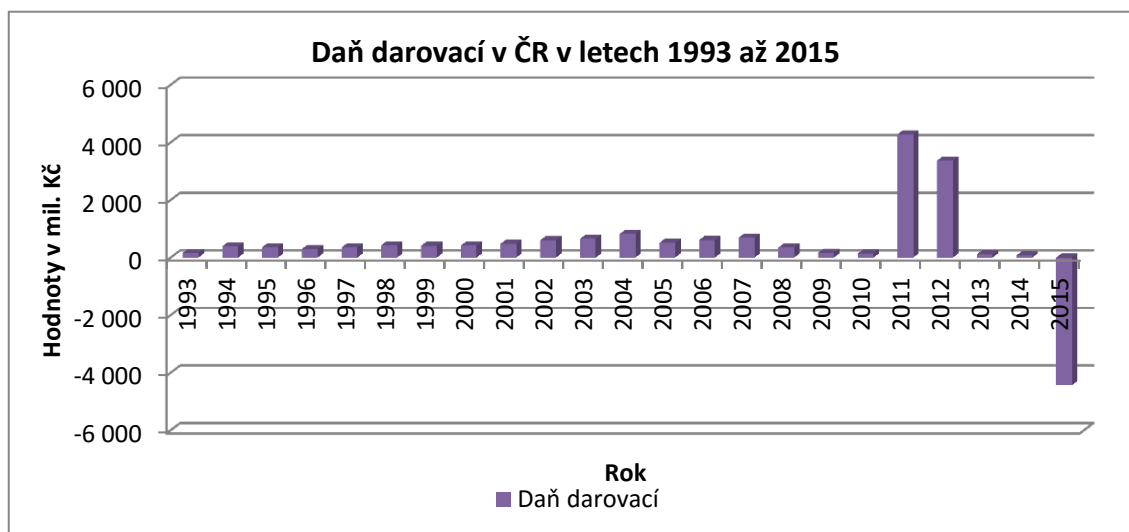
Obr. č. 8: Vývoj dědické daně v ČR v letech 1993 až 2015

Zdroj: Vlastní zpracování dle (Ministerstvo financí, ©2005-2013), 2016

Vývoj inkasa darovací daně v České republice po roce 1993 nezaznamenával výraznější výkyvy až do roku 2010. V roce 2011 a 2012 však došlo k výraznému zvýšení inkasa daně a to v roce 2011 na hodnotu 4 279 mil. Kč a v roce 2012 na hodnotu 3 368 mil. Kč. Toto rapidní zvýšení bylo způsobeno dočasným zavedením daně darovací pro provozovatele zařízení na výrobu elektřiny z bezúplatného nabytí emisních povolenek na emise skleníkových plynů. V minulém roce však hodnota inkasa klesla do záporných hodnot, konkrétně na hodnotu - 4 434 mil. Kč. Tento fakt souvisí s rozhodnutím odvolacího finančního ředitelství, kdy došlo ke konci roku 2015 k navrácení uhrazené daně darovací z bezúplatného nabytí emisních povolenek za roky 2011 a 2012. Díky tomuto rozhodnutí tak došlo umělému snížení inkasa této daně. (Ministerstvo financí, ©2005-2013; Finanční správa, ©2013-2016)

Obr. č. 9: Vývoj darovací daně v ČR v letech 1993 až 2015

Zdroj: Vlastní zpracování dle (Ministerstvo financí, ©2005-2013), 2016

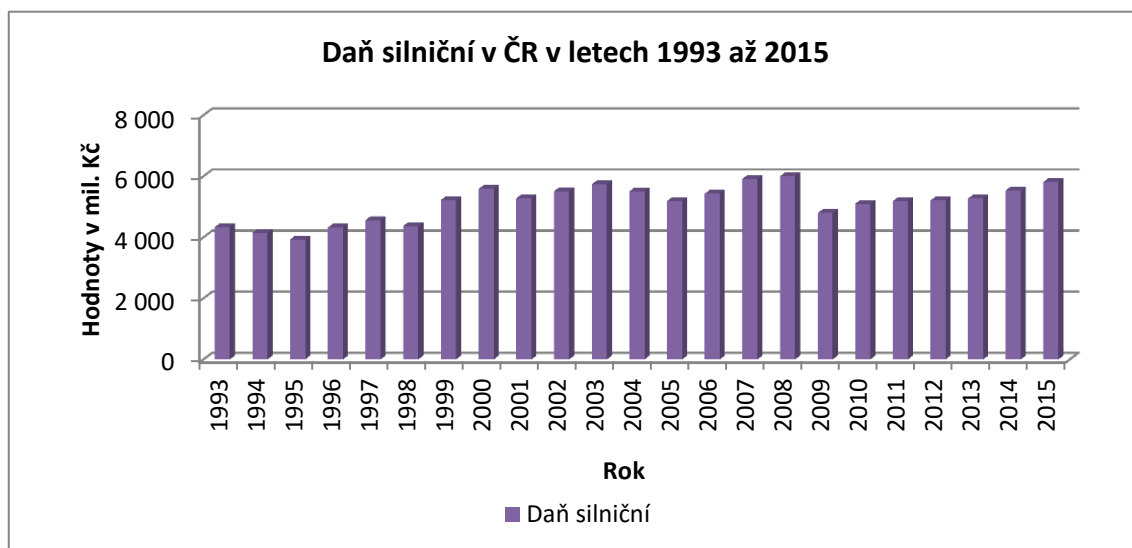
2.3.4 Daň silniční

Silniční daň je součástí daňové soustavy České republiky až od 1. 1. 1993 a to z důvodu zajištění finančních zdrojů na výstavbu, údržbu a také modernizaci silničních sítí, ale také v reakci na zpoplatnění uživatelů silničních sítí v zemích EU. Tuto daň upravuje zákon č.16/1993 Sb., o dani silniční. Daňové povinnosti podléhají pouze motorová vozidla, která slouží k podnikatelské činnosti a využívají tak pro své podnikání pozemní komunikace v České republice. Této dani však nepodléhají vozidla, která slouží pro osobní potřebu obyvatelstva. (Hejduková a Pavlásek, 2011)

Jelikož ve Francii ani ve Velké Británii nepatří daň silniční mezi přímé daně, ale mezi daně nepřímé, nebude tato daň v další části této diplomové práce analyzována, jelikož z hlediska přímých daní ji nelze srovnávat.

Vývoj inkasa daně silniční v České republice v posledních letech mírně roste. Tento rostoucí trend je způsoben zvláště kvalitnější a také efektivnější kontrolní, vymáhací a analytickou činností správců daně. V roce 2015 se tak inkaso této daně zvýšilo oproti roku 2014 o 275 mil. Kč, tedy z 5 539 mil. Kč na 5 814 mil. Kč. (Ministerstvo financí, ©2005-2013)

Obr. č. 10: Vývoj silniční daně v ČR v letech 1993 až 2015

Zdroj: Vlastní zpracování dle (Ministerstvo financí, ©2005-2013), 2016

Subjekty daně

Poplatníkem daně je fyzická nebo právnická osoba, která provozuje vozidlo registrované v ČR v registru vozidel, dále je zapsána v technickém průkazu nebo dané vozidlo užívá, nebo je to osoba, která je v technickém průkazu zapsána jako provozovatel a která zemřela, zanikla či byla zrušena a v neposlední řadě se jedná o vozidlo, kdy jeho provozovatel je odhlášen z registru vozidel. Poplatníkem může být také stálá provozovna nebo jiná organizace, zaměstnavatel, pokud vyplácí cestovní náhrady svému zaměstnanci či osoba, která používá vozidlo, které slouží jako mobilizační rezerva nebo pohotovostní zásoba. (Hejduková a Pavlásek, 2011; § 4 zákona č.16/1993 Sb., o dani silniční)

Předmět daně

Předmětem daně silniční jsou silniční motorová vozidla a jejich přípojná vozidla registrovaná a provozovaná v České republice, jsou-li používána pro samostatnou činnost nebo jsou používána v přímé souvislosti s podnikáním anebo k činnostem, z nichž plynoucí příjmy jsou předmětem daně z příjmů u subjektů nezaložených za účelem podnikání podle zvláštního právního předpisu. Předmětem daně jsou tak vždy vozidla, která mají největší povolenou hmotnost nad 3,5 tuny, a která slouží výlučně k přepravě nákladů, a která jsou registrovaná v ČR. Za předmět daně nejsou považována

např. vozidla, které mají zvláštní registrační značku. (§ 2 zákona č.16/1993 Sb., o dani silniční)

Osvobození od daně

V některých případech mohou být vozidla osvobozená od daně jako např. vozidla provozovaná ozbrojenými silami, vozidla požární ochrany, vozidla, sloužící pro diplomatické mise apod. (§ 3 zákona č.16/1993 Sb., o dani silniční)

Základ daně

Základ daně se stanovuje rozdílně v závislosti na druhu vozidla. U osobních automobilů se považuje za základ daně zdvihový objem motoru v cm³, přičemž výjimkou jsou osobní automobily na elektronický pohon. U návěsů je základ daně součet největších povolených hmotností na nápravy v tunách a u přívěsů počet náprav. U ostatních vozidel je základem daně největší povolená hmotnost v tunách a počet náprav. (§ 5 zákona č.16/1993 Sb., o dani silniční)

Sazby daně

V České republice je pro silniční daň stanoveno velké množství sazeb, v následující tabulce je uveden pouze základní výčet sazeb daně silniční pro osobní automobily. V příloze A jsou uvedeny další sazby daně silniční pro automobily s jednou a více nápravami a o hmotnosti 1 a více tuny. Sazbu daně je možné navíc snížit či zvýšit a to za podmínek v § 6. Pokud je poplatníkem daně zaměstnavatel, má navíc dvě možnosti jakou sazbu daně může zvolit. Daň může platit buď za každý měsíc (1/12 roční daňové sazby), ve kterém byly uskutečňovány pracovní cesty, nebo každý den pracovní cesty a to v částce 25 Kč. Placení daně si tak může zaměstnavatel stanovit podle toho, co je pro něj výhodnější, avšak zvolenou sazbu daně musí uplatnit po celé zdaňovací období. Vypočtenou daňovou povinnost je navíc možné snížit o tzv. slevy na dani. (§ 6 zákona č.16/1993 Sb., o dani silniční)

Tab. č. 10: Sazby daně silniční pro osobní automobily v ČR v roce 2016

Objem motoru	Sazba daně (v Kč)
do 800 cm ³	1 200
nad 800 cm ³ do 1250 cm ³	1 800
nad 1250 cm ³ do 1500 cm ³	2 400
nad 1500 cm ³ do 2000 cm ³	3 000
nad 2000 cm ³ do 3000 cm ³	3 600
nad 3000 cm ³	4 200

Zdroj: Vlastní zpracování dle (§ 6 zákona č. 16/1993 Sb., o dani silniční), 2016

Sleva na dani

Slevy na dani se vážou ke kombinované formě dopravy, což je forma dopravy, kdy se přeprava zboží uskutečňuje v jedné a téže přepravní jednotce nebo nákladním automobilu, přívěsu apod., při které se využije železniční či vnitrozemská vodní doprava. V závislosti na tom, kolik počet jízd se za dané zdaňovací období uskuteční, je možné uplatnit slevy a to ve výši buď 25 %, 50 %, 75 % anebo 90 % daně. Celková daň, záloha na daň i sleva na dani za každé vozidlo se zaokrouhluje na celé koruny nahoru. (§12 zákona č.16/1993 Sb., o dani silniční)

Zdaňovací období

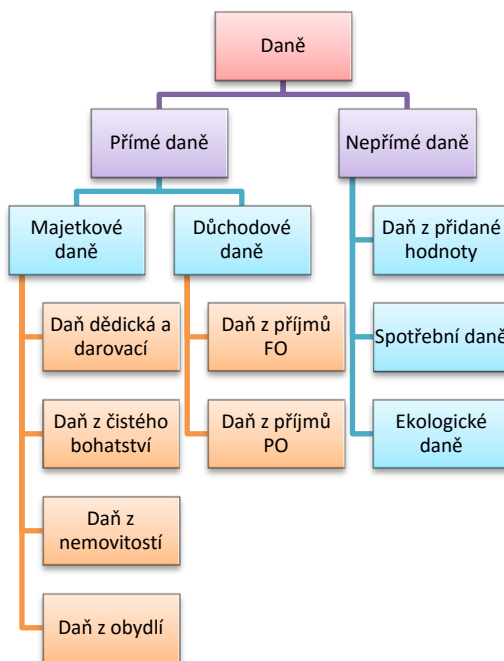
Tato daň je placena ve formě záloh, které jsou splatné do 15. dubna, 15. července, 15. října a 15. prosince. Zálohy se vypočítají ve výši 1/12 dané roční sazby za každý kalendářní měsíc, ve kterém u vozidla trvala, vznikla či zanikla daňová povinnost v rozhodném období. Případné doplatky jsou placeny spolu s daňovým přiznáním do 31. ledna následujícího roku. Zdaňovacím obdobím pro tuto daň je jeden kalendářní rok. Daňové přiznání k dani silniční podává poplatník nejpozději do 31. ledna kalendářního roku, který následuje po uplynutí zdaňovacího období. (§ 10, § 13 a § 15 zákona č.16/1993 Sb., o dani silniční, 2016)

3 Daňový systém Francie

Daňový systém ve Francii je velice složitý a nepřehledný a to jak z důvodu velkého množství různých daní, tak také z důvodu jejich velice složitého výpočtu. Ač tento systém má jakýsi soubor obecných zásad, který řídí fungování tohoto systému, existuje však mnoho výjimek, které je značně obtížné nějak obecně a zkráceně definovat a interpretovat. Z těchto důvodů není proto jednoduché se v takovémto systému zorientovat a sami poplatníci mají značné problémy pochopit, jak tento systém funguje. Proto se vláda snaží tento systém zjednodušovat a zpřehledňovat, což na druhou stranu způsobuje další úpravy a zásahy do systému, které poplatníky dezorientuje. V následující části práce proto budou pro přehlednost a zobecnění dané problematiky podrobněji popsány ty nejčastěji využívané a stěžejní přímé daně francouzského daňového systému. (French-Property.com, [b.r.]

Francouzský daňový systém byl od roku 2005 značně modifikován a to přijetím nového finančního práva. Toto finanční právo zrušilo tehdejší imputační propojení osobní důchodové daně a firemní daně a vznikl tak klasický systém, jehož podoba s mírnými úpravami je využívána dodnes. Daňový systém Francie je složen z přímých a nepřímých daní, které se dále člení. Tyto daně upravuje základní právní předpis, tzv. Code Général des Impôts, k němuž jsou každý rok vydávány další dodatky. Tento daňový systém je aplikován nejen ve Francii, ale taktéž ve francouzských departmentech jako je Martinique, Réunion apod., kde je tento systém pouze přizpůsoben sociální a ekonomické situaci v dané oblasti. Na následujícím obrázku jsou zobrazeny stěžejní přímé a nepřímé daně daňového systému Francie. (Široký, 2013)

Obr. č. 11: Daňová soustava Francie

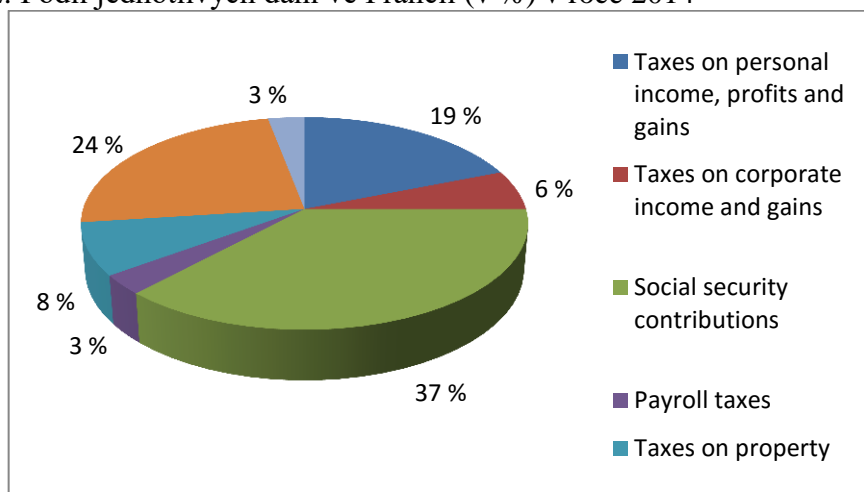

Zdroj: Vlastní zpracování dle (Code général des impôts, 2016), 2016

Francie patří ke státům s největším daňovým zatížením v EU (viz kapitola 5.2), na druhou stranu byla však Francie v roce 2014 na osmém místě mezi státy EU (viz příloha B), které mají největší vládní dluh (k % GDP). (Eurostat, 2016)

V následujícím grafu je zobrazen daňový mix Francie. Největší příjmovou položkou z hlediska daní je pojistné na sociální zabezpečení, které tvoří až 37 % z celkového daňového výnosu. Druhou největší položkou tvoří daně ze zboží a služeb, které činí 24 % z celkových daňových výnosů. Daň z příjmu, zisků a výnosů fyzických osob, jsou třetí největší položkou a tvoří až 19 % z celkových daňových výnosů Francie. Ostatní daně tvoří minimální podíl na daňovém mixu Francie. (OECD, ©2016)

Obr. č. 12: Podíl jednotlivých daní ve Francii (v %) v roce 2014

Zdroj: Vlastní zpracování dle, (OECD, ©2016), 2016

3.1 Daně přímé důchodové

3.1.1 Daň z příjmů fyzických osob

Subjekty daně

V případě určení této daně je nutné rozlišit, zda je poplatník francouzským daňovým rezidentem nebo nerezidentem. **Daňovým rezidentem** je poplatník tehdy pokud splňuje alespoň jedno ze třech kritérií. V první řadě se musí jednat o osoby starší 18 let a tato podmínka musí platit vždy. Prvním kritériem však je, že se musí jednat o osoby, které mají ve Francii bydliště. Druhým kritériem je, že mají ve Francii svojí hlavní obchodní činnost a posledním kritériem je, že Francie je pro ně středem jejich ekonomických zájmů (tj. příjmy poplatníka pochází z velké části z francouzských zdrojů). Pokud je splněno alespoň jedno z těchto tří kritérií, jedná se tedy o daňového rezidenta, přičemž je zdaňován jeho příjem dosažený nejen na území Francie, ale také v zahraničí. S daňovými rezidenty je spojena taktéž povinnost platit příspěvek na sociální zabezpečení. V případě **daňovým nerezidentů** se jejich daňová povinnost váže pouze na příjmy, které byly dosaženy jen ve Francii. (Code général des impôts, 2016)

Předmět daně

Ve Francii je daň uložena na domácnost, tzn., že se zdaňují příjmy všech osob v domácnosti (tzv. fiskální domácnost), přičemž do příjmu se zahrnují nejen příjmy manželů, ale také jejich svobodných dětí (do 18 let věku, v případě studujících do 25 let

věku). Zdanitelným příjmem je příjem ze zaměstnání, příjem z podnikání, příjem z nemovitého majetku, příjem ze zemědělství, příjem z výkonu profese, příjem z majetku a kapitálové zisky. Základem daně je poté součet dílčích základů daně podle jednotlivých kategorií příjmů. (Nerudová, 2011)

- **Příjem ze zaměstnání**

Za příjem ze zaměstnání se považují platy, provize, odměny, požitky, které jsou navíc poskytované zaměstnavatelem (např. stravování, služební telefon aj.), odměny členům dozorčí rady apod. Do tohoto příjmu rovněž spadají příjmy z předchozího zaměstnání. (Nerudová, 2011)

- **Příjem z podnikání**

Příjem z podnikání zahrnuje příjmy z různých obchodních či průmyslových činností, dále zisky z pronájmu jak bytů, tak také nebytových prostor, příjmy společníků aj. (Nerudová, 2011)

- **Příjem z nemovitého majetku**

Do tohoto příjmu spadají příjmy z nemovitého majetku, který je postavený na území Francie či v zahraničí, pokud však není zdaňován v jiné příjmové kategorii. (Nerudová, 2011)

- **Příjem ze zemědělství**

- **Příjem z výkonu profese**

Tato skupina zahrnuje příjmy z tzv. nekomerčních aktivit, jako jsou např. příjmy právníků, lékařů aj. a také příjmy, které nejsou zahrnuty v jiných příjmových kategoriích. (Nerudová, 2011)

- **Příjmy z majetku (investic)**

Do této kategorie se zahrnují příjmy jako, jsou úroky z depozit či obligací, různé dividendové příjmy aj. (Nerudová, 2011)

- **Kapitálové zisky**

Tyto kapitálové zisky plynou jak ze soukromých aktivit, tak také z podnikatelských. Může se tedy jednat např. o kapitálové příjmy z převodu cenných papírů nebo podílů apod. (Nerudová, 2011)

Od **daně jsou osvobozeny** např. různé rodinné podpory či dávky, úroky ze spořicího účtu, odstupné atd. (Code général des impôts, 2016)

Francouzský daňový systém navíc zahrnuje řadu položek, které jsou **odčitatelné od příjmu**, a které však nesmí přesáhnout hodnotu 10 000 EUR za jednu domácnost. (Code général des impôts, 2016)

Mezi odčitatelné položky např. patří:

- poplatníci ve věku nad 65 let nebo invalidi si mohou odečíst částku 2 344 EUR v případě, že jejich čistý zdanitelný příjem nepřekračuje částku 14 710 EUR. Pokud poplatníkův čistý zdanitelný příjem přesahuje částku 14 710 EUR, ale není vyšší, než 23 700 EUR je možné odečíst částku 1 172 EUR,
- zaplacené výživné na dítě ve střídavé péči ve výši 2 300 EUR. (Code général des impôts, 2016)

Základ daně

Poté co je stanoven a upraven základ daně (tj. základ daně je součet dílčích hrubých základů daně), je nutné tento základ vydělit příslušným koeficientem. Touto úpravou tak vznikne tzv. **základ daně za poměrnou část**. Důvodem těchto operací je zmírnit dopad progresivního zdanění pro ty poplatníky, které jsou v následující tabulce uvedeny. Tyto daňové úlevy však nesmí překročit stanovené limity dané zákonem a to 3 558 EUR. (Nerudová, 2011; Code général des impôts, 2016)

Tab. č. 11: Koeficienty pro výpočet osobní důchodové daně ve Francii

Rodinný stav daňového poplatníka	Koeficient (tj. počet poměrných částí)
Svobodný, rozvedený či ovdovělý a bez vyživovaných osob	1
Svobodný či rozvedený 1 dítětem, které je starší 18 let	1,5
Svobodný nebo rozvedený se 2 dětmi či v manželství bez dětí	2
V manželství či ovdovělý s 1 dítětem	2,5
V manželství či ovdovělý se 2 dětmi	3
Svobodný či rozvedený se 3 dětmi	3
V manželství či ovdovělý se 3 dětmi	4
Svobodný či rozvedený se 4 dětmi	4
V manželství či ovdovělý se 4 dětmi	5
Svobodný či rozvedený s 5 dětmi	5
V manželství či ovdovělý s 5 dětmi	6
Svobodný či rozvedený se 6 dětmi	6

Zdroj: Vlastní zpracování dle (Code général des impôts, 2016), 2016

Dále se základ daně za poměrnou část v závislosti na jeho výši vynásobí příslušnou procentní sazbou (viz tabulka níže) čímž se vypočte daň z části důchodu. Aby bylo možné stanovit hrubé daňové zatížení dané domácnosti je nutné daň z části důchodu vynásobit stejným koeficientem, který byl použit na začátku výpočtu. Tímto krokem je tak získána hrubá daň. (Code général des impôts, 2016)

Sazba daně

V následující tabulce jsou přehledně zobrazeny sazby daně, jejichž výše je závislá na výši příjmu poplatníka.

Tab. č. 12: Sazby osobní důchodové daně ve Francii

Příjmy poplatníků	Procentní sazba (v %)
pod 9 690 EUR	0
9 690 EUR až 26 764 EUR	14
26 764 EUR až 71 754 EUR	30
71 754 EUR až 151 956 EUR	41
nad 151 956 EUR	45

Zdroj: Vlastní zpracování dle (Code général des impôts, 2016), 2016

Celkové daňové břemeno (tzn. součet jak osobní důchodové daně, tak i dalších daní) nesmí přesáhnout hranici 75 % ročního příjmu daného poplatníka. (Široký, 2013)

Slevy na dani

Aby bylo možné zjistit daňovou povinnost je nutné hrubou daň snížit o slevy na dani. Mezi ty základní je možné zařadit např.:

- **Sleva na dítě**

Pokud má poplatník bydliště ve Francii, může daň z příjmu snížit o částku na pokrytí výdajů na vzdělání dítěte. Výše o kterou může daň snížit je v případě dítěte, které studuje na základní škole ve výši 61 EUR, v případě dítěte, které studuje na střední škole ve výši 153 EUR a v případě dítěte, které studuje na vysoké škole ve výši 183 EUR. V případě výdajů na péči o dítě, které je mimo domov např. z důvodu návštěvy školek, volnočasových center apod. je možné odečíst tyto výdaje až do výše 50 %, ale maximálně do výše 2 300 EUR za jedno dítě za rok. (Code général des impôts, 2016)

- **Sleva na domácí výpomoc**

V případě, že daný poplatník ve svém obydlí zaměstnává osobu, která mu s domácností vypomáhá a nejedná se přitom o služby au-pair, je možné snížit daň až o 50 % platu a jiných sociálních příspěvků, které jsou dané zaměstnané osobě vypláceny. Maximálně je možné však odčíst 12 000 EUR za rok, dále 15 000 EUR za rok pokud se jedná o poplatníky, kteří jsou starší 65 let a v případě postižených osob je možné odčíst až 20 000 EUR za rok. (Code général des impôts, 2016)

- **Dary poskytnuté neziskovým organizacím**

V případě těchto darů si může poplatník odečíst slevu na dani ve výši 66 % hodnoty daru, ten však nesmí přesáhnout 20 % zdanitelného příjmu. (Code général des impôts, 2016)

Mezi další slevy je možné zařadit např. slevy v případě splátky hypotéky na nákup či výstavbu domu, bonus ze zaměstnání, úpis akcií, slevy v případě příspěvku na charitativní účely apod. (Code général des impôts, 2016)

Zdaňovací období

Zdaňovacím obdobím je zpravidla kalendářní rok (tj. období 12 měsíců). Podat daňové přiznání mají poplatníci povinnost do 1. března, který následuje po zdaňovacím období. Co se týče poplatníků s příjmem z podnikání, tak ti mohou za zdaňovací období mít hospodářský rok a daňové přiznání podat nejpozději do 31. března následujícího roku po ukončení zdaňovacího období. (Nerudová, 2011)

3.1.2 Daň z příjmů právnických osob

Daň ze zisku korporací, je na rozdíl od jiných států Evropské unie, ve Francii založena na základě tzv. **principu teritoriality**. Tento princip znamená, že této dani podléhají příjmy, které jsou generované pouze na území Francie. Povinnost platit daně, které plynou i z jiných zemí než je Francie, se vztahuje pouze na tzv. pasivní příjmy, což jsou zejména příjmy investiční. (Široký, 2013)

Subjekty daně

Subjekty, které podléhají ve Francii této dani, jsou korporace (tzv. SA), akciové společnosti (tzv. SAS), společnosti s ručením omezeným (tzv. SARL), sdružení

omezená podíly a některé další společnosti. Některé právnické osoby si mohou zvolit, zda budou podléhat zdanění touto daní nebo osobní důchodovou daní. Mezi takové právnické osoby patří např. veřejné obchodní společnosti, komanditní společnosti apod. (Široký, 2013; Code général des impôts, 2016)

Předmět daně

Dani z příjmů právnických osob podléhají společnosti, které realizují zisk ve Francii. Pokud daná společnost má nějaké zisky ze zahraničí, například prostřednictvím poboček, tak předmětem daně tyto zisky nejsou. Společné zdanění by bylo možné pouze v případě, že by se jednalo o pobočky francouzské. (Code général des impôts, 2016)

Základ daně

Základem daně jsou tedy veškeré zdanitelné příjmy získané ze všech činností společnosti na území Francie. (Code général des impôts, 2016)

Sazby daně

Ve Francii mají sazby daně z příjmů právnických osob dvě podoby. První z nich je standardní sazba daně a druhá snížená sazba daně. (Velvyslanectví České republiky v Paříži, [b.r.])

Standardní sazba se vztahuje na společnosti, které mají roční obrat bez daně vyšší než 7 630 000 EUR. Tato sazba je ve výši 33,33 % a může být zvýšena o položky jako např. sociální, mimořádné a dodatečné přírážky. Sociální přírážka činí 3,3 % pro podniky, které mají obrat minimálně 7 630 000 EUR a jejichž daň z příjmů právnických osob přesahuje částku 763 000 EUR. Mimořádná přírážka je na úrovni 10,7 % pro firmy, které mají obrat přesahující částku 250 000 000 EUR a to v období mezi 31. 12. 2013 a 31. 12. 2015. Dodatečná přírážka je stanovena na úrovni 3 % z částek, které jsou rozděleny společníkům akcionářům či podílníkům a zisku, který nebyl, ponechám ve společnosti ve formě rezerv či vložen do kapitálu společnosti. (Code général des impôts, 2016)

Zvláštní sazbu daně mají navíc neziskové organizace. Sazba ve výši 24 % se týká příjmů z majetku, tzn. z nemovitostí, pronájmu, apod. a sazba ve výši 10 % se týká kapitálových výnosů. (Velvyslanectví České republiky v Paříži, [b.r.])

Snížená sazba je vztažena na společnosti (malé a střední podniky), které mají roční obrat (bez daně) nižší, než je částka 7 630 000 EUR, přičemž jejich základní kapitál byl splacen a daná společnost je vlastněna nejméně ze 75 % jednotlivci. Tyto společnosti se poté zdaňují touto sníženou sazbou, která činí 15 % z prvních 38 120 EUR zisku. Příjmy, které přesahují tuto hranici, se poté zdaňují standardní sazbou daně. (Široký, 2013; Code général des impôts, 2016)

Dále existuje i **tzv. srážková daň**, která je ve výši 15 %. Tato daň se vztahuje na dividendy, úroky a licenční příjmy a platí ji pouze daňoví nerezidenti. (Široký, 2013)

Do roku 2013 existovala ve Francii i **tzv. minimální daň**, kterou musely povinně platit společnosti, které měly obrat vyšší než 15 000 000 EUR. Tuto daň mohly zahrnout jako odpočitatelnou položku pro účely korporátní daně. Od 1. 1. 2014 byla však tato daň zrušena. (Široký, 2013; Code général des impôts, 2016)

Zdaňovací období

Za zdaňovací období se považuje obecně kalendářní rok. Pokud se finanční rok liší od toho kalendářního, považuje se za zdaňovací období finanční rok. Povinnost podat daňové přiznání je do 3 měsíců po skončení finančního roku. Společnosti navíc mají povinnost platit zálohy na daň a to vždy k 15. březnu, 15. červnu, 15. září a k 15. prosinci. Ve Francii je možné uplatnit tzv. skupinové zdanění firem, které se týká pouze francouzských společností. Toto zdanění je možné uplatnit tehdy, pokud mateřská společnost zahrne do svého zdanitelného zisku, zisk dceřiné společnosti, kde ovládá nejméně 95 % kapitálu. Tato mateřská společnost tak může platit daň ze společně vytvořeného zisku. (Široký, 2013; Code général des impôts, 2016)

3.2 Daně přímé majetkové

3.2.1 Daň dědická a darovací

Subjekty daně

Poplatníkem daně dědické jsou dědicové a to dle výše svých podílů na daném nabytém majetku. Touto daní je zatížen majetek na celém světě, pokud byl zemřelý rezidentem Francie. V případě, že se jednalo o nerezidenta, jsou daně z daného majetku placeny pouze v případě, že se tento majetek nachází na území Francie. To samé platí pro

dědice, jestliže je rezidentem Francie platí tuto daň ve Francii a naopak. (Code général des impôts, 2016)

Poplatníkem daně darovací jsou obyvatelé Francie, vlastníci majetek jak na území Francie, tak také ve světě. Pokud se jedná o nerezidenty, je jim daný majetek zdaňován tehdy, pokud se nachází ve Francii. (Code général des impôts, 2016)

Předmět daně

Daň dědická a darovací je ve Francii vybírána z majetku, který byl získán děděním či darováním.

Osvobození od daně

Osvobození od daně dědické může být např. v případech, pokud probíhá dědění mezi manžely nebo partnery (v případě, že se jedná o registrovaná partnerství), dědění mezi sourozenci za určitých podmínek apod. (Code général des impôts, 2016)

Osvobození od daně darovací může nastat v situacích, kdy majetek nedosahuje určité částky. Tyto výjimky mohou nastat v případě tzv. celoživotních převodů a to v následujících případech:

- dary mezi dětmi a rodiči v hodnotě až 159 325 EUR,
- dary mezi manželi či registrovanými partnery v hodnotě až 80 724 EU,
- dary mezi sourozenci v hodnotě až 15 932 EUR,
- dary mezi prarodiči a vnoučaty v hodnotě až 31 865 EUR,
- dary mezi tetami či strýci a neteřemi či synovci v hodnotě až 7 967 EUR. (Code général des impôts, 2016)

Pro příbuzné, kteří jsou v přímé linii, je možné uplatnit odpočet od daňového základu do výše 100 000 EUR. V případě, že příjemce (ať už daru či dědictví) má mentální či fyzický handicap je možné uplatnit odpočet od daňového základu až do výše 159 325 EUR. (Široký, 2013; Code général des impôts, 2016)

Sazba daně

Výše daňové sazby je stanovena na základě příbuznosti či blízkosti, a proto je možné rozdělit příjemce dědictví či daru do třech skupin. První skupinu tvoří osoby v přímé linii a manželé, druhou skupinu tvoří sourozenci a třetí skupinu tvoří pokrevní příbuzní a ostatní osoby. V případě vztahu mezi manželi a osobami, které jsou v přímé linii, jsou

využívány sazby klouzavě progresivní a to od 5 % do 45 % v závislosti na výši hodnoty majetku. (Široký, 2013; Code général des impôts, 2016)

Tab. č. 13: Sazby daně dědické a darovací ve Francii pro osoby v přímé linii

Zdanění majetku	Sazba daně (v %)
hodnota majetku pod 8 072 EUR	5
hodnota majetku od 8 072 EUR do 12 109 EUR	10
hodnota majetku od 12 109 EUR do 15 932 EUR	15
hodnota majetku od 15 932 EUR do 552 324 EUR	20
hodnota majetku od 552 324 EUR do 902 838 EUR	30
hodnota majetku od 902 838 EUR do 1 805 677 EUR	40
hodnota majetku nad 1 805 677 EUR	45

Zdroj: Vlastní zpracování dle (Code général des impôts, 2016), 2016

V případě sourozeneckého vztahu jsou uplatňovány dvě sazby a to 35 % a 45 % v závislosti na překročení či nepřekročení určité částky (tj. 24 430 EUR). (Code général des impôts, 2016)

Tab. č. 14: Sazby daně dědické a darovací ve Francii v případě sourozeneckého vztahu

Zdanění majetku	Sazba daně (v %)
hodnota majetku pod 24 430 EUR	35
hodnota majetku nad 24 430 EUR	45

Zdroj: Vlastní zpracování dle (Code général des impôts, 2016), 2016

Sazby daně v případě dědiců či obdarovaných, jsou v případě pokrevných příbuzných do čtvrté linie 55 % a v případě ostatních osob 60 %.(Code général des impôts, 2016),

Tab. č. 15: Sazby daně dědické a darovací ve Francii v případě pokrevných příbuzných do čtvrté linie

Zdanění majetku	Sazba daně (v %)
pokrevní příbuzní do čtvrté linie	55
ostatní osoby	60

Zdroj: Vlastní zpracování dle (Code général des impôts, 2016), 2016

3.2.2 Daň z čistého bohatství

Subjekty daně

Daň je placena osobami, které mají trvalé bydliště ve Francii a jejich majetek je na území Francie, ale i v zahraničí. Pokud se jedná o osoby, které mají trvalé bydliště jinde

než ve Francii, zdaňují tak jen majetek, který se nachází na území Francie. (Code général des impôts, 2016)

Předmět daně

Za předmět daně se považují nejen nemovitosti, ale také akcie, dluhopisy, šperky, auta a jiný majetek osobní povahy. (Code général des impôts, 2016)

Základ daně

Daň z čistého bohatství je daň, která je vypočtena z tržní hodnoty majetku vlastněného k 1. 1. daného zdaňovacího období snižená o závazky. Čistá hodnota majetku musí přesahovat částku 800 000 EUR, aby platila daňová povinnost. V případě nižší čisté hodnoty majetku nepodléhá tento majetek zdanění. Poplatník má však možnost odečíst si až 30 % z hodnoty jeho hlavního bydliště, ale pouze v případě pokud se jedná o jeho první bydliště. Od této daně je osvobozen např. obchodní majetek. (Nerudová, 2011)

Sazba daně

Jak je patrné z tabulky uvedené níže, je tato daň klouzavě progresivní, tzn., že sazba daně závisí na hodnotě majetku. Rozmezí sazeb se pohybuje od 0,5 % do 1,5 % v závislosti na hodnotě majetku určeného ke zdanění. (Široký, 2013; Code général des impôts, 2016)

Tab. č. 16: Sazby daně z čistého bohatství ve Francii

Zdanění majetku	Sazba daně (v %)
hodnota majetku pod 800 000 EUR	0
hodnota majetku od 800 000 EUR do 1 300 000 EUR	0,50
hodnota majetku od 1 300 000 EUR do 2 570 000 EUR	0,70
hodnota majetku od 2 570 000 EUR do 5 000 000 EUR	1,00
hodnota majetku od 5 000 000 EUR do 10 000 000 EUR	1,25
hodnota majetku nad 10 000 000 EUR	1,50

Zdroj: Vlastní zpracování dle (Code général des impôts, 2016), 2016

Zdaňovací období

Poplatník má povinnost podat daňové přiznání a zároveň ho také uhradit do 15. června, pokud se však jedná o daňového rezidenta. V případě, že je poplatník daňový nerezident, má tuto povinnost do 16. července a v případě, že jde o nerezidenta, který pochází mimo EU má tuto povinnost do 1. září. (Code général des impôts, 2016)

3.2.3 Přímé místní majetkové daně

Daň z nemovitostí a daň z obydlí patří do tzv. přímých místních majetkových daní. Tyto daně jsou považovány za nejstarší daně, které jsou součástí daňové soustavy ve Francii. Místní daně a jejich daňový základ je provázán s tzv. katastrální nájemnou hodnotou. Tato hodnota však nepřestavuje normální tržní hodnotu pronájmu nemovitostí, ale je to pouze jakýsi teoretický výnos z vlastnictví, který určují správní úřady. Stanovení této hodnoty je dosti komplikované, neboť se zohledňuje nejen položení nemovitosti, ale také další aspekty jako je orientace ke světovým stranám, existence tzv. inženýrské sítě, existence výtahu apod. Mezi další místní daně se řadí také např. obchodní daň, učňovská daň, daň na odborný výcvik, výstavbová daň aj. (Pařízková, 2010; French-Property.com, [b.r.])

3.2.3.1 Daň z obydlí

Subjekt daně

Daň z obydlí je uvalena na obyvatele nemovitosti. Daň je splatná v případě, že má poplatník právo k užívání a daná nemovitost může být obyvatelná. Pokud je daný majetek obýván pouze několik týdnů či dní v roce a zbylé dny či týdny je tento majetek pronajímán je možné být od této daně osvobozen. Jestliže je však daná nemovitost pronajímána po celý rok, je daň uvalena na nájemce. (French-Property.com, [b.r.])

Předmět daně

Předmětem daně je nemovitost, ke které má poplatník užívací právo, je obyvatelná, a která slouží k bydlení či pronájmu.

Slevy na dani

Poplatníci mohou využít daňovou úlevu na každé z vyživovaných dětí a to ve výši od 10 % do 15 %. Pro ty, kdo nemají vysoké příjmy, je možné udělit další slevu ve výši 15 % v případě, že splňuje určité limity, a že zdanitelná hodnota jejich nemovitosti nepřesahuje 130 % průměru v dané oblasti. (French-Property.com, [b.r.])

Osvobození od daně

Od daně mohou být poplatníci osvobozeny v případě, že dané obydlí je jejich hlavním obydlím a dále za předpokladu, že to jsou:

- osoby starší 60 let,
- osoby ovdovělé (bez ohledu na věk),
- osoby, které jsou tělesně postižené či nemohoucí a nemohou pobírat jiné příspěvky,
- osoby, které pobírají rentu (tzv. revenu de solidarité active de base) a dále nepobírají žádný jiný příjem. (French-Property.com, [b.r.]; Code général des impôts, 2016)

Aby bylo možné využít osvobození od daně, bere se ohled na příjem poplatníka za předchozí uplynulé období a na to, zda je nemovitost jeho hlavním bydlištěm. Pro rok 2016 je brán čistý příjem z roku 2015, který však nesmí být vyšší než 10 697 EUR za jednu osobu, v případě páru tato částka nesmí být vyšší než 16 409 EUR. V případě domácnosti, ve které se vyskytuje jedna nebo dvě vyživované osoby, se zvyšuje koeficient o 0,5 za každou osobu. Pokud v domácnosti bude třetí a čtvrtá vyživovaná osoba zvyšuje se koeficient o 1 za každou osobu. V případě, že vyživovaná osoba bude mít příjem nad tyto prahové hodnoty, není možné uplatnit toto osvobození od daně. Konkrétní hodnoty jsou uvedeny v následující tabulce. (French-Property.com, [b.r.]

Tab. č. 17: Uplatňované koeficienty v případě osvobození od daně z obydlí

Koeficient	Velikost domácnosti	Maximální čistý příjem
1	Jedna dospělá osoba	10 697 EUR
1,5	Jedna osoba plus jedno vyživované dítě	13 553 EUR
2	Dvě dospělé osoby	16 409 EUR
2,5	Dvě dospělé osoby plus jedno vyživované dítě	19 265 EUR
3	Dvě dospělé osoby plus dvě vyživované děti	22 121 EUR

Zdroj: Vlastní zpracování dle (French-Property.com, [b.r.]), 2016

Sazba daně

Daň stanovují obce, avšak následný výpočet a výběr daně provádějí příslušné daňové orgány státu. Výpočet této daně je velice složitý a to také proto, že je při něm brán ohled na velikost, současný stav a umístění dané nemovitosti. Jelikož tuto daň stanovují obce, výše těchto daní se v různých oblastech Francie liší. Sazba daně se liší také v závislosti na tom, zda se jedná o hlavní bydliště či nikoliv. V případě hlavního bydliště je sazba stanovena na 0,2 % pokud zdanitelná hodnota přesahuje 4 573 EUR. V případě druhého bydliště je stanovena sazba 1,2 %, pokud zdanitelná částka se pohybuje v rozmezí od

4 573 EUR do 7 622 EUR. Pokud zdanitelná hodnota překročí 7 622 EUR je sazba daně stanovena na 1,7 %. (French-Property.com, [b.r.]

Zdaňovací období

Tato daň se platí každý rok k 1. lednu, tudíž zdaňovacím obdobím je jeden kalendářní rok. (French-Property.com, [b.r.]

3.2.3.2 Daň z nemovitostí

Subjekt daně

Daň z nemovitostí je uvalena na vlastníka dané nemovitosti, přičemž není brán zřetel na to, zda je daná nemovitost momentálně obývána či pronajímána. Tuto daň stanovují místní zastupitelstva, ale výpočet a výběr této daně spadá pod vládní daňový úřad. Způsob výpočtu této daně je podobný jako výpočet daně z obydlí. Výše této daně je obecně vyšší ve městech nežli na venkově a taktéž v různých regionech země, což je zřejmě také důsledkem toho, že si obce tuto daň stanovují sami. (French-Property.com, [b.r.]

Předmět daně

Daň z nemovitostí je uvalena na veškeré typy nemovitostí ať už sloužící pro bydlení, tak také pro obchodní či průmyslové účely.

Osvobození od daně

Od daně mohou být poplatníci osvobozeni za určitých podmínek a to pokud se jedná o:

- osoby starší 75 let, pokud nepřekročily určitou hranici příjmu,
- osoby, které jsou zdravotně postižené (bez ohledu na věk),
- osoby, které pobírají příspěvky pro seniory (tzv. ASPA) či nějaké jiné dodatečné penze,
- osoby starší 65 let, ale nepřekračující hranici 75 let mají nárok na uplatnění slevy ve výši minimálně 100 EUR, v případě, že splňují daná kritéria. (French-Property.com, [b.r.]

Místní rada obce navíc může zavést určité výjimky, které umožní osvobození od daně osobám, které mají nízké příjmy za předchozí období. V roce 2016 je brán čistý příjem

za rok 2015, který však nesmí překročit částku 10 697 EUR za jednu osobu, v případě páru tato částka nesmí překročit hodnotu 16 409 EUR. V případě další vyživované osoby v domácnosti je tato částka zvýšena o 2 856 EUR. Osvobození od daně je možné uplatnit rovněž na novostavby či přístavby již hotových staveb, nízkoenergetické domy aj. Toto osvobození od daně je možné pouze v případě, že se jedná o hlavní bydliště poplatníka. (French-Property.com, [b.r.]

Sazba daně

Stejně jako u daně z obydlí se i u této daně rozlišuje, zda se jedná o hlavní bydliště či vedlejší. Pokud se jedná o hlavní bydliště, je procentní sazba stanovena na úrovni 0,2 %, jestliže zdanitelná částka nepřesahuje hodnotu 4 573 EUR. Pokud se jedná vedlejší bydliště, je sazba stanovena na úrovni 1,2 % pokud je zdanitelná částka v rozmezí 4 573 EUR a 7 622 EUR. V případě, že je hodnota 7 622 EUR překročena, je procentní sazba stanovena na úrovni 1,7 %. (French-Property.com, [b.r.]; Code général des impôts, 2016)

Zdaňovací období

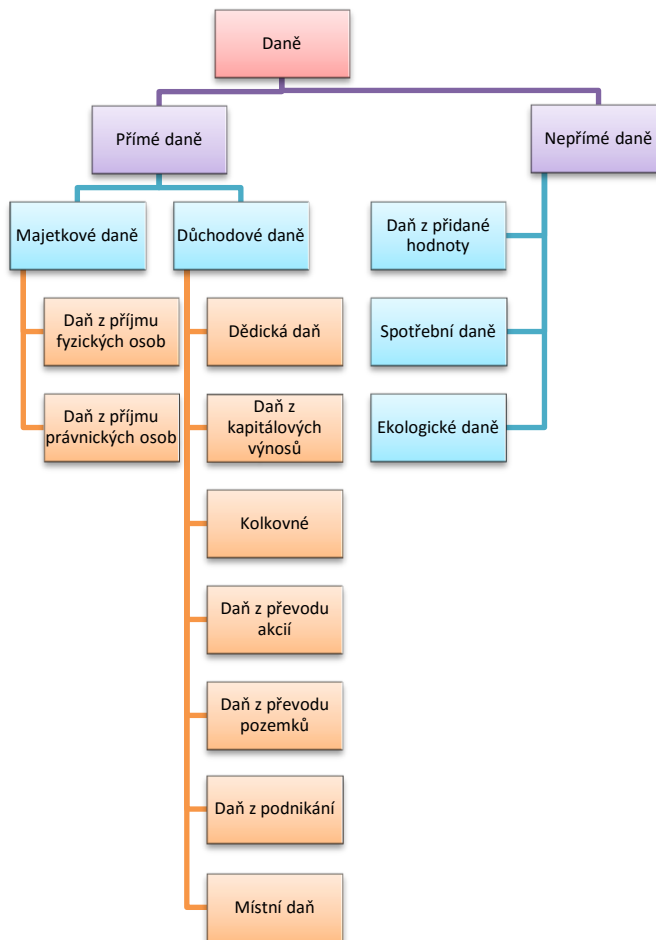
Zdaňovací období je jeden kalendářní rok a daň se platí vždy k 1. lednu. (French-Property.com, [b.r.]

4 Daňový systém Velké Británie

Daňový systém Velké Británie je platný pro Anglii, Skotsko a Wales, v Severním Irsku se ovšem objevují určité výjimky. Spojené království, tedy Velká Británie společně se Severním Irskem, má ve srovnání s průměrem v Evropské unii relativně nízkou míru zdanění. Velká Británie se navíc pyšní velkým množstvím daňových úlev a velmi nízkými odvody zaměstnavatelů na zdravotní i sociální pojištění. Ve velké Británii spravuje velkou část daní tzv. Her Majesty Revenue & Customs, což je v překladu Daňový a celní úřad Jejího Veličenstva. (Businessinfo.cz, © 1997-2016)

Daně se člení, stejně jako v České republice, na daně přímé a daně nepřímé. Přímé daně se poté dále člení taktéž na daně majtkové a daně důchodové. V následující části této diplomové práce budou uvedeny a podrobně popsány přímé daně, které svým významem jsou ve Velké Británii nejvíce uplatňovány, a které lze s ostatními státy, které byly pro účely této diplomové práce vybrány, srovnávat. Rovněž z důvodu omezení rozsahu této diplomové práce a velice širokému daňového systému Velké Británie, který zahrnuje velké množství ať už přímých či nepřímých daní, oproti daňovému systému České republiky, nelze zcela podrobně a komplexně tento systém, definovat. Na následujícím grafu je tak zobrazen daňový systém Velké Británie s jeho nejpodstatnějšími druhy přímých daní.

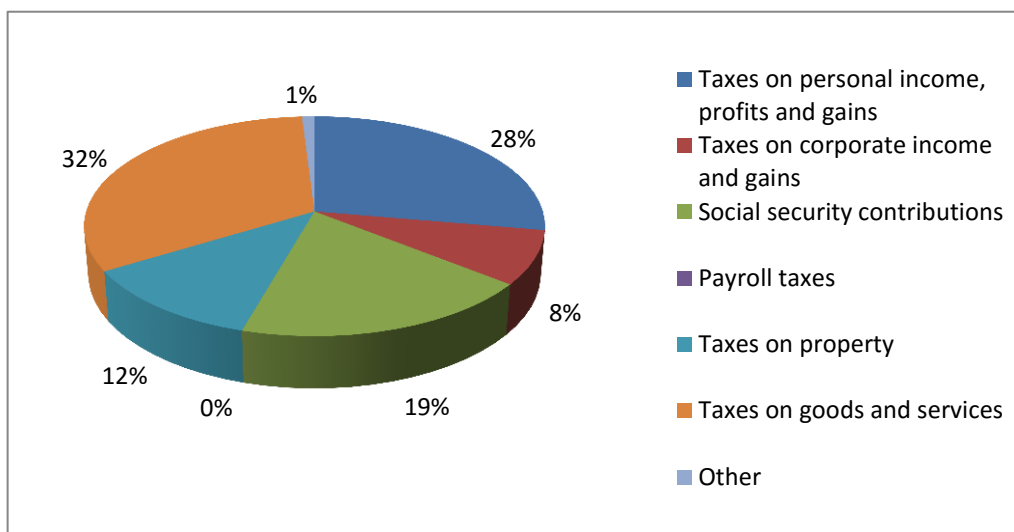
Obr. č. 13: Daňová soustava Velké Británie

Zdroj: Vlastní zpracování dle (gov.uk, ©Crown Copyright), 2016

Na následujícím grafu je zobrazen daňový mix Velké Británie. Největší příjmovou položkou z hlediska daní tvoří daně ze zboží a služeb, které tvoří až 32 % z celkového daňového výnosu. Druhou největší položkou ve výši 28 % z celkových daňových výnosů, jsou daně z příjmu, zisků a výnosů fyzických osob. Významnou příjmovou položkou tvoří taktéž pojistné na sociální zabezpečení, které se na celkovém daňovém výnosu podílí z 19 % a z 12 % se podílí daně z nemovitostí. Ostatní daně se na celkovém daňovém výnosu podílejí v řádech jednotek procent.

Obr. č. 14: Podíl jednotlivých daní ve Velké Británii (v %) v roce 2014

Zdroj: Vlastní zpracování dle (OECD, ©2016)

4.1 Přímé daně důchodové

4.1.1 Daň z příjmů fyzických osob

Původní úprava této daně byla uvedena v zákoně The Income and Corporation Taxes Act z roku 1988. V posledních letech byl však tento zákon značně novelizován a přerozdělen do nových zákonů jako je The Income Tax Act (Earning and Pensions) z roku 2003, The Income Tax Act (Trading and Other Income) z roku 2005 a The Income Tax Act z roku 2007. (Melville, 2009)

Zajímavostí je, že od roku 1992 se královna Alžběta II. rozhodla rovněž platit tuto daň z příjmu jako jiní obyvatelé Velké Británie, přičemž důvodem tohoto rozhodnutí bylo se více přiblížit k samotným občanům. (HMRC, ©Crown Copyright)

Subjekty daně

Za poplatníky daně jsou považovány fyzické osoby, které se dále dělí na daňové rezidenty a daňové nerezidenty.

Daňovým rezidentem je označována fyzická osoba, která má ve Velké Británii trvalé bydliště, přičemž toto bydliště může být jak ve vlastnictví poplatníka, tak také v pronájmu či v daném bydlišti poplatník pouze pobývá a to v úhrnu po dobu nejméně 91 dnů, přičemž v příslušném zdaňovacím období, zde strávil alespoň 30 dnů. Dále daňovým rezidentem je fyzická osoba, která se na daném území zdržuje alespoň 183 dní

za dané zdaňovací období. Zdaňují se příjmy, které byly dosaženy jak na území Velké Británie, tak také příjmy ze zahraničí. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Daňovým nerezidentem je fyzická osoba, která se na území Velké Británie zdržovala méně než 16 dnů za příslušné zdaňovací období nebo 46 dnů, pokud poplatník nebyl klasifikován jako daňový rezident Velké Británie v předcházejících 3 zdaňovacích obdobích. Dále je za daňového nerezidenta považován poplatník, který pracuje v zahraničí na plný úvazek (průměrně alespoň 35 hodin týdně) a strávil méně než 91 dní ve Velké Británii, přičemž z nich více než 30 dní nebylo strávených prací. Daňový nerezident zdaňuje své příjmy, které byly dosaženy pouze na území Velké Británie. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Předmět daně

Předmětem této daně jsou příjmy poplatníka dosažené v daném zdaňovacím období, mezi které patří:

- příjmy ze zaměstnání
- příjmy ze samostatné výdělečné činnosti,
- státní, firemní či osobní důchody a renty,
- příjmy z pronájmu,
- dividendy z akcií,
- úroky z úspor,
- benefity,
- některé státní dávky,
- příjmy z trustu. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Základ daně

Základ daně tvoří součet výše uvedených příjmů, které plynou z více zdrojů a které jsou následně rozděleny do tří hlavních skupin a to příjmy z úspor, příjmy z dividend a příjmy z výdělečné činnosti, přičemž každá z těchto skupin je zdaněna jinými sazbami. Poplatník nemusí zdanit celou částku, která spadá do daného předmětu daně, ale může využít snížení o tzv. Personal Allowance neboli osobní příspěvek (viz dále) a využít i další snížení.

Mezi příjmy, které se naopak nezahrnují do základu daně, tzn., **jsou od daně osvobozeny**, patří např.:

- některé státní dávky,
- prémiové dluhopisy a výhry v národní loterii,
- příjmy z osobních spořicíh účtů,
- prvních £ 4 250 získaných z pronájmu svého domu, ve kterém má poplatník ubytovaného nájemce atd. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Odčitatelné položky

Odčitatelné položky, které lze odečíst od základu daně jsou např.:

- výdaje na vzdělání,
- výdaje na péči o dítě,
- dary,
- výživné,
- úroky z úvěrů,
- cestovní náklady,
- náklady na léčbu,
- povinné příspěvky na sociální a zdravotní pojištění,
- odborové členské příspěvky. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Jak již bylo popsáno výše poplatník, může uplatnit snížení základu daně o tzv. osobní příspěvek. Pro zdaňovací období 2015/2016 je základní hodnota osobního příspěvku ve výši £ 10 600. Vyšší odpočet mohou uplatnit osoby, které jsou narozené před 6. dubnem 1938 a to ve výši £ 10 660, pokud mají příjem nižší jak £ 27 699. Tento odpočet může být ještě snižován v závislosti na velikosti příjmu. Pokud příjem přesahuje částku £ 100 000, je odpočet snižován o £ 1 a to na každé £ 2, které překročí tuto hranici £ 100 000. V případě, že příjem dosahuje hodnoty £ 121 200 a vyšší, je tak osobní příspěvek nulový. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Pokud se jedná o nevidomé osoby, připočítává se k základnímu osobnímu příspěvku (tj. £ 10 600) částka £ 2 290. Pokud se jedná o manželský pár nebo o registrovaný pár, který spolu žije v jedné domácnosti a pokud splňuje podmínku, že minimálně jeden z partnerů nebo manželů se narodil před 6. dubnem 1935, mohou získat osobní příspěvek v rozmezí od £ 322 do £ 835,50. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Slevy na dani

Poplatník může rovněž uplatnit slevy na dani, mezi, které patří např.:

- **Sleva na dítě**

Slevu na dítě může uplatnit poplatník, který je rodič daného dítěte nebo osoba, která prokáže, že je za dítě odpovědná. Aby bylo možné slevu uplatnit, musí se jednat o dítě mladší 16 let nebo mladší 20 let v případě, že je studentem denního studia. Slevy na dítě se skládají ze dvou prvků a to Family element a Child element. Základní sleva na dítě (Family element) pro rodiny odpovědné za jedno nebo více dětí je ve výši až £ 545 za rok. Child element je sleva na každé dítě, za které je poplatník zodpovědný a to ve výši až £ 2780. Dále za každé postižené dítě, za které je poplatník zodpovědný činí sleva až £ 3140 a za každé těžce postižené dítě, za které je poplatník zodpovědný činí sleva až £ 1275. (gov.uk, ©Crown Copyright)

- **Sleva na pracující osobu**

Tato sleva je určena pro pracující osoby s nízkým příjmem. Slevu mohou uplatnit osoby, které jsou ve věku od 16 let do 24 let a mají dítě nebo pokud jsou zdravotně postižení. Slevu mohou uplatnit za určitých okolností rovněž osoby, které jsou ve věku 25 let a více, a které mají, ale i nemají děti. Dále musí být splněna podmínka, že daná osoba musí odpracovat určitý minimální počet hodin týdně, musí dostat za odpracovanou práci zaplacené a její příjem je pod stanoveným limitem. Výše slevy závisí na výši příjmu, počet osob v domácnosti, na věku osob a na dalších okolnostech a faktorech, podle kterých je následně stanovena výše slevy. Základní částka této slevy však činí až £ 1690 ročně. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Sazba daně

Jak je z níže uvedené tabulky patrné, výše daňových sazeb pro jednotlivé zdanitelné příjmy, závisí na velikosti základu daně. Ve Velké Británii jsou uplatňovány tři dílčí základy daně a to z dividend, úspor a z výdělečné činnosti. Na základě výše hlavního příjmu se následně stanoví jednotlivé sazby pro všechny dílčí základy daně. Každý dílčí základ daně se tak zdaňuje zvlášť. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Sazba daně z příjmů z výdělečné činnosti se dělí na sazby základní ve výši 20 %, zvýšené ve výši 40 % a dodatečné ve výši 45 %. Jaká výše sazby bude použita, závisí na výši příjmu. Sazba daně z dividend se rovněž dělí na sazby základní ve výši 10 %,

zvýšené ve výši 32,5 % a dodatečné ve výši 37,5 %. Výše sazby rovněž závisí na výši příjmu poplatníka. Sazba daně z úspor je rozdělena na čtyři sazby, počáteční, základní, zvýšenou a dodatečnou, tzn., že 0% počáteční sazba se vztahuje pouze k příjmům z úspor. Pokud je poplatníkův příjem z úspor pod hodnotou £ 5 000, bude použita počáteční daňová sazba 0 %. V případě, že poplatníkův příjem z úspor přesáhne tuto hranici, použije se základní daňová sazba 20 %. Další daňové sazby u daně z úspor jsou již stejné jako daňové sazby u příjmů z výdělečné činnosti. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Tab. č. 18: Sazby daně z příjmů fyzických osob ve Velké Británii v roce 2016

Druh sazby	Výše příjmu poplatníka	Sazba daně z výdělečné činnosti (v %)	Sazba daně z dividend (v %)	Sazba daně z úspor (v %)
Počáteční sazba	0 až £ 5 000	-	-	0
Základní sazba	0 až £ 31 785	20	10	20
Zvýšená sazba	£ 31 786 až £ 150 000	40	32,5	40
Dodatečná sazba	více jak £ 150 000	45	37,5	45

Zdroj: Vlastní zpracování dle, (gov.uk, ©Crown Copyright), 2016

Poplatník navíc může uplatnit tzv. základní osobní příspěvek, který se odvíjí od výše příjmu (viz následující tabulka).

Tab. č. 19: Výše osobního příspěvku poplatníka v rámci daně z příjmů fyzických osob ve Velké Británii v roce 2016

Výše ročního příjmu poplatníka
0 až £ 31 785 (uplatnění základního osobního příspěvku a příjem vyšší než £ 10 600)
£ 31 786 až £ 150 000 (uplatnění základního osobního příspěvku a příjem vyšší než £ 42 385)
více jak £ 150 000

Zdroj: Vlastní zpracování dle, (gov.uk, ©Crown Copyright), 2016

Pokud je poplatníkův tzv. osobní příspěvek (tzv. Personal Allowance) vyšší jak £ 10 600, musí platit sazbu daně ve výši 20 % z částky, která je snížena o tuto výši osobního příspěvku. Pokud má tedy např. poplatník zdanitelný příjem ve výši £ 35 000 a obdrží osobní příspěvek ve výši £ 10 600, platí sazbu daně ve výši 20 % z částky £ 24 400 (tj. £ 35 000 - £ 10 600). V případě, že poplatník obdrží osobní příspěvek a jeho příjem tak překročí částku £ 42 385, čímž splňuje (po odečtení příspěvku) dolní hranici příjmu ve výši £ 31 786, bude z příjmu (snížený o osobní příspěvek) platit daň

ve výši 40 %. V případě příjmu nad £ 150 000 je uplatňována daňová sazba ve výši 45 %. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Zdaňovací období

Zdaňovací období trvá 12 měsíců a začíná 6. dubna a končí 5. dubna bezprostředně následujícího roku. Do 31. ledna musí být podáno daňové přiznání. V případě, že je pro rok 2015/2016 zdaňovací období stanoveno na 6. dubna 2015 až 5. dubna 2016, musí být daňové přiznání podáno do 31. ledna 2017. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Poplatníci mají rovněž povinnost platit zálohy na tuto daň a to dvakrát za rok. V případě příjmu ze závislé činnosti existuje výjimka, která říká, že se zálohy platí měsíčně, aplikuje se tedy tzv. systém PAYE. Tento systém znamená „pay as you earn“, což lze volně přeložit jako „zaplat, až si vyděláš“. Tento systém využívají zaměstnavatelé, kteří strhávají každý měsíc ze mzdy svého zaměstnance daň z příjmu nebo příspěvky na národní pojištění. Stanovení výše zálohy je závislé na velikosti daňové povinnosti za předešlé zdaňovací období. Termíny placení záloh jsou stanoveny na 31. ledna a 31. července. (gov.uk, ©Crown Copyright)

4.1.2 Daň z příjmu právnických osob

Subjekty daně

Povinnost platit daň z příjmu právnických osob mají společnosti s ručením omezením, jakákoliv zahraniční společnost, která má pobočku nebo kancelář ve Velké Británii, klub, družstvo anebo jiné občanské sdružení. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Jako tomu bylo i u daně z příjmu fyzických osob, tak rovněž u této daně se poplatníci dělí na daňové rezidenty a daňové nerezidenty. Za **daňového rezidenta** je považována společnost, která má sídlo ve Velké Británii a proto platí daň ze svých celkových příjmů, tzn. i z příjmů ze zahraničí. **Daňový nerezident**, který má kancelář či pobočku na území Velké Británie, naopak daní pouze ty příjmy, kterých dosáhl v rámci Velké Británie. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Velká Británie začala od roku 1999 uplatňovat tzv. částečný imputační systém zdanění korporátních zisků, který částečně eliminuje nebo snižuje dvojí zdanění zisků

společností. Velká Británie tak podepsala s několika desítkami států smlouvu o dvojitým zdanění, mezi kterými je i Česká republika. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Předmět daně

Za předmět této daně se považuje zdanitelný zisk z příjmu právnických osob, který plyne z podnikání, investic či z prodeje aktiv, resp. z hodnoty, která převyšuje částku, za kterou bylo dané aktivum pořízeno. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Slevy na dani

V rámci daně z příjmu právnických osob je možné snížit základ daně o tzv. kapitálové úlevy, které představují úlevy na nákup aktiv, které slouží výhradně k podnikání. Mezi tyto úlevy patří např. nákup zařízení, strojů, služebních automobilů, nákladních automobilů, apod. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Dále je možné základ daně snížit o náklady na výzkum a vývoj, který souvisí s předmětem podnikání, o poplatky, které souvisí s obdržáním patentu, o dary věnované charitativním organizacím, o náklady na renovaci obchodních prostor, know-how, dále je možné snížit daňový základ o tzv. marginální úlevy, pokud se zisk dané společnosti pohybuje v rozmezí od £ 300 000 do £ 1 500 000 apod. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Sazba daně

Od 1. dubna 2015 je sazba daně z příjmu právnických osob sjednocena a to na úrovni 20 %, která platí pro všechny výše zisku. Do té doby, platily dvě sazby daně. První sazba byla ve výši 20 % a platily ji malé společnosti, které dosáhly za dané zdaňovací období zisku ve výši £ 300 000 nebo méně. Druhá sazba daně byla ve výši 21 % a povinnost platit tuto daň měly společnosti, které dosáhly ve zdaňovacím období zisku více než £ 300 000. (gov.uk, ©Crown Copyright)

V následujících letech by se měla tato daňová sazba opět snižovat. Pro rok začínající 1. dubnem 2016 je tato sazba stále na úrovni 20 %, ale od 1. dubna 2017 by se měla sazba daně z příjmu právnických osob snížit na 19 % (příčemž bude platit ve stejné výši i pro roky 2018 a 2019) a od 1. dubna 2020 by se měla tato daňová sazba snížit na 18 %. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Společnosti navíc mohou uplatnit tzv. skupinové zdanění, v případě že se jedná o dvě či více britských rezidentských společností. Mateřská společnost tak musí vlastnit více jak

50 % dceřiné společnosti, aby toto skupinové zdanění mohla uplatnit. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Zdaňovací období

Zdanitelné období trvá od 1. dubna do 31. března následujícího kalendářního roku, společnosti si však mohou zvolit jiné zdaňovací období, např. své účetní období. Jestliže společnost dosáhla zdanitelného zisku maximálně do výše £ 1,5 milionů za dané účetní období, daň z příjmu právnických osob je nutné zaplatit do 9 měsíců a jednoho dne od skončení účetního období dané společnosti, družstva apod. Účetní období si stanovuje daná společnost sama a nesmí trvat déle než 12 po sobě jdoucích měsíců. V případě, že výše zdanitelného zisku překročila hodnotu £ 1,5 milionů za dané účetní období, vzniká poplatníkovi povinnost platit tuto daň ve formě splátek, v závislosti na délce účetního období, tzn. v případě účetního období trvajícím 12 po sobě jdoucích měsíců je daň placena ve formě čtyř splátek, v případě kratšího účetního období ve formě třech splátek. (gov.uk, ©Crown Copyright)

4.2 Přímé daně majetkové

4.2.1 Daň dědická

Subjekty daně

Ve většině případů tuto daň neplatí dědicové, ale buď vykonavatel poslední vůle (tzv. „executor“) nebo správce pozůstalosti (tzv. „administrator“), který tuto daň platí z finančních prostředků zemřelého. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Předmět daně

Předmětem daně dědické je majetek, nemovitost či jiná bohatství a finanční prostředky nabyté dědictvím, které přesahuje hodnotu £ 325 000. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Sazba daně

Sazba daně dědické je 40 % a platí se z hodnoty zděděného majetku přesahující prahovou hodnotu £ 325 000. Pokud je však 10 % zděděného majetku ponecháno na charitu, může být tato daňová sazba snížena ze 40 % na 36 % z hodnoty zděděného majetku. V případě, že hodnota dědictví nepřesáhne hodnotu £ 325 000, daň se neplatí.

Pokud však nastane situace, kdy jeden z manželů či registrovaných partnerů zemře, je stanovena prahová hodnota pro zdanění majetku pozůstalých ve výši £ 650 000. Pokud tedy dojde k překročení této hranice, platí se daň z hodnoty majetku, který převyšuje tuto hodnotu a to ve výši 40 %. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Zdanění darů v rámci daně dědické

Samostatná daň darovací ve Velké Británii neexistuje, ale zdanění darů je upraveno v rámci daně dědické. Daň z nabytí darů se v rámci daně dědické platí pouze v případech, kdy dárce zemře do 7 let od doby, kdy poskytnul dar. Za dar se považuje vše, co má určitou hodnotu tzn. např. majetek, finanční prostředky, nemovitosti apod. Hodnota daru se poté započte k prahové hodnotě daně dědické, tj. k hodnotě £ 325 000. Pokud dárce daroval majetek v hodnotě vyšší než £ 325 000 do 7 let před jeho smrtí, platí se daň z částky, která tuto hodnotu přesahuje. Existují však určité výjimky, kdy není nutné nabytí darů danit, např. v případě svatebních darů, darů mezi manželi apod. Sazba daně se liší v závislosti na počtu let, kdy byly dary darovány, před smrtí dárce. V následující tabulce jsou uvedeny jednotlivé výše sazeb. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Tab. č. 20: Sazba pro zdanění darů v rámci daně dědické ve Velké Británii v roce 2016

Počet let od darování do smrti dárce	Sazba daně (v %)
méně než 3 roky	40
3 až 4 roky	32
4 až 5 let	24
5 až 6 let	16
6 až 7 let	8

Zdroj: Vlastní zpracování dle (gov.uk, ©Crown Copyright), 2016

Zdaňovací období

Zdaňovací období u daně dědické není stanoveno. Povinnost platit tuto daň však vzniká nejpozději do konce šestého měsíce, který následuje po úmrtí osoby, po které je daný majetek zděděn. Existují však výjimky, kdy je možné platit tuto daň po dobu až 10 let a to každý rok ve formě splátek. (gov.uk, ©Crown Copyright)

4.2.2 Daň z kapitálových výnosů

Subjekty daně

Daňový poplatníci Velké Británie mají povinnost platit daň z kapitálových výnosů tehdy, pokud prodávají, darují, převádí či jiným způsobem disponují s aktivy, které jsou v jejich vlastnictví. Tato aktiva jsou např. nemovitosti, akcie, obchodní majetek apod. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Předmět daně

Předmětem daně z kapitálových výnosů je převod, darování, prodej nebo výměna aktiv ať už jednotlivců či trustů. Daň z kapitálových výnosů se platí ze zisku. Ve většině případů se jedná o rozdíl mezi cenou, která byla za dané aktivum zaplacená a cenou, za kterou bylo dané aktivum prodáno. Daň z kapitálových výnosů je placena tehdy, pokud je překročen stanovený roční limit. Pro daňový rok 2015/2016 je tento limit pro jednotlivce stanoven ve výši £ 11 100. V případě trustů je tento limit pro daňový rok 2015/2016 stanoven ve výši £ 5 550. Pokud celkové zisky přesahují tento stanovený limit, je daň placena pouze z částky, která stanovený limit přesahuje. V případě, že celkové zisky jsou nižší než je stanovený limit, daň z kapitálových výnosů se neplatí. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Osvobození od daně

Některá aktiva jsou od daně osvobozena jako např. dar partnerovi, manželce či manželovi, dary věnované charitativním organizacím, automobil pro soukromé účely, osobní majetek do výše £ 6 000, sázky, loterie apod. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Sazby daně

Pro jednotlivce jsou uplatňovány dvě výše sazeb a to 18 % a 28 %. Jaká výše sazby bude použita, závisí na velikosti zisku a zdanitelných příjmů. V případě, že je tato částka nižší než £ 31 785, což je základní hodnota pro zdanění příjmu fyzických osob, je tato daň zdaňována sazbou 18 %. Pokud je zdanitelný příjem či velikost zisku vyšší než £ 31 785, je tato daň zdaňována sazbou 28 %. Sazbu daně 28 % uplatňují rovněž správci nebo zástupci zemřelého, přičemž této sazbě podléhají kapitálové výnosy z fondů nebo majetku. Pro živnostníky či podnikatele je dále stanovena sazba daně ve výši 10 % a této dani podléhají zisky, které mají nárok na podnikatelskou slevu. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Zdaňovací období

Zdaňovací období je od 6. dubna 2015 do 5. dubna 2016. Pokud v tomto období dojde k převodu, prodeji, darování či výměně aktiv je splatnost daně 31. ledna 2017 (tedy vždy 31. ledna následujícího po konci příslušného daňového období). (gov.uk, ©Crown Copyright)

4.2.3 Kolkovné

Subjekty daně

Poplatníkem této daně je osoba, která zakoupí akcie nebo podíly prostřednictvím formuláře o převodu akcií nebo podílů (jedná se tedy o převod akcií v listinné podobě) a cena této transakce přesahuje hodnotu £ 1 000. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Předmět daně

Kolkovné se platí v případech, kdy se jedná o:

- akcií, které vlastní společnost se sídlem ve Velké Británii,
- odkupu akcií,
- zisku z akcií, např. v případě zisku z jejich prodeje,
- podílů v zahraničních společnostech, které mají registrovaný podíl ve Velké Británii,
- práv, která vyplývají z vlastnění akcií (např. z vydání nových akcií). (gov.uk, ©Crown Copyright)

Sazba daně

Sazba této činí 0,5 % a platí se z ceny akcií nebo podílů, které přesáhnou hodnotu £ 1 000. Daň se zaokrouhluje nahoru a to na nejbližších £ 5. Pokud cena akcií či podílů bude nižší než tato stanovená hodnota, daň se z nich neplatí. Daň se platí z ceny akcie, za kterou byla pořízena, nikoliv z její tržní hodnoty. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Zdaňovací období

Zdaňovací období není v souvislosti s touto daní stanoveno. Povinnost zaplatit tuto daň je však nejpozději do 30 dnů poté, co byl daný převodní dokument podepsán a opatřen datem. (gov.uk, ©Crown Copyright)

4.2.4 Daň z převodu akcií

Subjekty daně

Povinnost platit tuto daň má poplatník, který si zakoupí akcie či podíly elektronicky prostřednictvím systému „CREST“ (A Computerised register of shares and shareowners), což je počítačový registr akcií a akcionářů. K nákupu těchto akcií či podílů není tedy poskytována žádná listinná dokumentace. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Předmět daně

Daň z převodu akcií se platí, stejně jako u kolikovního, z:

- akcií, které vlastní společnost se sídlem ve Velké Británii,
- odkupu akcií,
- zisku z akcií, např. v případě zisku z jejich prodeje,
- podílů v zahraničních společnostech, které mají registrovaný podíl ve Velké Británii,
- práv, která vyplývají z vlastnění akcií (např. z vydání nových akcií). (gov.uk, ©Crown Copyright)

Sazba daně

Sazba daně z převodu akcií je stanovena na úrovni 0,5 %. Tato daň je placena z hodnoty, kterou daný poplatník vynaložil na nákup akcií nebo podílů, nikoliv z reálné hodnoty akcií nebo podílů. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Zdaňovací období

Zdaňovací období v případě této daně není stanoveno. Povinnost platit tuto daň vzniká do sedmého dne měsíce, který následuje po měsíci, ve kterém byly dané akcie zakoupeny. (gov.uk, ©Crown Copyright)

4.2.5 Daň z převodu pozemků

Subjekty daně

Tuto daň má povinnost platit poplatník daně, který zakoupil nemovitost či pozemek na území Anglie, Walesu a Severního Irska. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Předmět daně

Daň z převodu nemovitostí se platí z nově koupené nemovitosti, pozemku či z pronájmu a převodu pozemku či nemovitosti za úplatu (např. ve formě hypotéky). Může se jednat o rezidenční nemovitost (obytnou) nebo nerezidenční nemovitost (neobytnou). (gov.uk, ©Crown Copyright)

Sazba daně

Sazba daně závisí na tom, zda nemovitost nebo pozemek je rezidenční nemovitost nebo nerezidenční nemovitost anebo kombinace těchto dvou nemovitostí. Dále je sazba daně závislá na kupní ceně. V následujících tabulkách jsou zobrazeny kupní ceny rezidenčních a nerezidenčních nemovitostí a jejich příslušné daňové sazby. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Tab. č. 21: Sazba daně z převodu pozemků nerezidenční nemovitosti ve Velké Británii v roce 2016

Kupní nebo převodní hodnota nerezidenční nemovitosti	Sazba daně (v %)
£ 0 až £ 150 000	0
£ 150 001 až £ 250 000	1
£ 250 001 až £ 500 000	3
více než £ 500 000	4

Zdroj: Vlastní zpracování dle (gov.uk, ©Crown Copyright), 2016

Minimální sazba u nerezidenční nemovitosti je 1 % a je aplikována tehdy, pokud hodnota nemovitosti přesáhne hodnotu £ 150 001. Naopak nejvyšší sazba je uvalena na nemovitosti s hodnotou vyšší jak £ 500 000. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Tab. č. 22: Sazba daně z převodu pozemků rezidenční nemovitosti ve Velké Británii v roce 2016

Kupní nebo převodní hodnota rezidenční nemovitosti	Sazba daně (v %)
£ 0 až £ 125 000	0
£ 125 001 až £ 250 000	2
£ 250 001 až £ 925 000	5
£ 925 001 až £ 1 500 000	10
více než £ 1 500 000	12

Zdroj: Vlastní zpracování dle (gov.uk, ©Crown Copyright), 2016

V případě rezidenčních nemovitostí je minimální daňová sazba stanovena ve výši 2 %, přičemž se používá tehdy, pokud hodnota nemovitosti přesáhne hodnotu £ 125 001. Nejvyšší daňová sazba je 12 % a vztahuje se k majetku, jehož hodnota přesahuje £ 1 500 000. V případě pronájmu nemovitosti se daň platí také, ale vypočítá se z výše nájemného nikoliv z hodnoty nemovitosti. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Zdaňovací období

U této daně neexistuje zdaňovací období. Daň se platí do 30 dnů ode dne podepsání kupní nebo převodní smlouvy. (gov.uk, ©Crown Copyright)

4.2.6 Daň z podnikání

Subjekty daně

Poplatníkem je osoba, která vlastní pro podnikatelské účely nemovitost nebo jeho část, dále poplatníkem může být nájemce nebo podnájemce dané nemovitosti ať už se jedná o fyzickou či právnickou osobu, která danou nemovitost užívá pro podnikatelské účely. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Předmět daně

Předmětem daně z podnikání jsou nemovitosti, které slouží pro podnikatelské účely a to konkrétně obchody, kanceláře, restaurační zařízení, sklady, továrny, penziony a rekreační nemovitosti k pronájmu. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Osvobození od daně

Od daně z podnikání jsou osvobozeny hospodářské budovy či pozemky, rybí farmy, pečovatelské ústavy, církevní stavby apod. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Sazba daně

Sazba daně z podnikání není přesně stanovena, jelikož výše daně se stanovuje v závislosti na hodnotě nemovitosti a v závislosti na zvoleném způsobu výpočtu. Konkrétní výši daně tak stanovuje vláda a úřad pro oceňování. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Zdaňovací období

Zdaňovací období je pro daňový rok 2015/2016 od 6. dubna 2015 do 5. dubna 2016, přičemž poplatník si může vybrat, jak často bude daň z podnikání platit. Existují tři způsoby platby a to měsíčně po celé zdaňovací období, pololetně (v dubnu a září) anebo ročně. (gov.uk, ©Crown Copyright)

4.2.7 Místní (obecní) daň

Místní neboli obecní daň ve Velké Británii je možné rovněž nazvat jako daň z nemovitostí, jelikož předmět daně je nemovitost sloužící k bydlení. Je nutné tedy nezaměňovat místní daň, kterou platí občané vlastníci či si pronajímající danou nemovitost za účelem bydlení a daň z podnikání, kterou platí vlastníci či nájemci nemovitosti, která slouží pro podnikatelské účely.

Subjekty daně

Poplatníkem této daně je osoba ve věku 18 let a více, která vlastní nebo si pronajímá nemovitost. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Předmět daně

Za předmět daně se považuje nemovitost, která slouží jako obydlí ať už pro vlastníky dané nemovitosti či nájemce. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Osvobození od daně

Všechny osoby starší 18 let však nemají povinnost platit tuto daň a to za předpokladu, pokud se jedná o studenty denního studia vysoké školy, lidé s těžkým mentálním postižením, diplomaty, apod. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Slevy na dani

V některých případech je rovněž možné uplatit úlevy či slevy na dani jako např. sleva ve výši 25 % pokud dospělá osoba, která vlastní danou nemovitost žije sama nebo pokud s ní v domácnosti nežije další dospělá osoba. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Sazba daně

Sazba daně je odlišná v závislosti na tom, zda se daná nemovitost nachází v Anglii, Walesu a Skotsku, jelikož si výši sazeb stanovují každoročně samy jednotlivé místní

samosprávy. Na základě zjištění, do jaké skupiny daná nemovitost spadá (z hlediska území a z hlediska hodnoty nemovitosti), je poté zjišťována výše daně. Výše daně rovněž závisí také na stáří, velikosti dané nemovitosti a dalších parametrech. Z těchto důvodů proto není možné stanovit jednotnou sazbu daně, která by platila pro celou Velkou Británii. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Pro Anglii jsou nemovitosti rozděleny do skupin podle jejich hodnoty, kterou měly k 1. dubnu 1991, ve Walesu podle jejich hodnoty, kterou měly k 1. dubnu 2003, nejedná se tedy o současnou tržní hodnotu nemovitosti. Ve Skotsku je však uplatňován rozdílný systém, který zde podrobněji nebude uveden. V následujících tabulkách jsou zobrazeny hodnoty nemovitostí a skupiny, v rámci kterých se poté provádí zdanění dané nemovitosti v Anglii a ve Walesu. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Tab. č. 23: Rozdělení nemovitostí dle jejich hodnoty v rámci místní daně v Anglii

Skupina	Hodnota nemovitosti k 1. dubnu 1991
A	nad £ 40 000
B	£ 40 001 až £ 52 000
C	£ 52 001 až £ 68 000
D	£ 68 001 až £ 88 000
E	£ 88 001 až £ 120 000
F	£ 120 001 až £ 160 000
G	£ 160 001 až £ 320 000
H	více než £ 320 000

Zdroj: Vlastní zpracování dle (gov.uk, ©Crown Copyright), 2016

Tab. č. 24: Rozdělení nemovitostí dle jejich hodnoty v rámci místní daně ve Walesu

Skupina	Hodnota nemovitosti k 1. dubnu 2003
A	nad £ 44 000
B	£ 44 001 až £ 65 000
C	£ 65 001 až £ 91 000
D	£ 91 001 až £ 123 000
E	£ 123 001 až £ 162 000
F	£ 162 001 až £ 223 000
G	£ 223 001 až £ 324 000
H	£ 324 001 až £ 424 000
I	více než £ 424 000

Zdroj: Vlastní zpracování dle (gov.uk, ©Crown Copyright), 2016

Zdaňovací období

Zdaňovací období je 12 po sobě jdoucích měsíců, přičemž účet o zaplacení místní daně obdrží poplatníci za předešlý rok zpravidla na začátku dubna, nejpozději však 30. dubna. Poplatníci tak mají povinnost platit tuto daň každý měsíc, celkem v 10 splátkách, přičemž v únoru a březnu tak tuto daň neplatí. Rovněž mohou požádat i o možnost platit tuto daň ve 12 splátkách (každý měsíc), čtrnáctidenních, týdenních či jednorázově na počátku roku. (gov.uk, ©Crown Copyright)

5 Komparace přímých daní vybraných zemí

Následující část diplomové práce je věnována vzájemné komparaci vybraných přímých daní v České republice, Francii a Velké Británii. Hlavním cílem je nalézt a porovnat stěžejní rozdíly daňových soustav, resp. vybraných přímých daní, jednotlivých zemí. Jelikož lze, jak v jednotlivých odborných publikacích, tak také v cizojazyčných slovnících, nalézt nesjednocené odborné termíny a pojmy, je část této diplomové práce zaměřena spíše na popis odlišností obsahové části jednotlivých přímých daní vybraných zemí, nežli na komparaci názvosloví. V první části této kapitoly budou srovnávány následující ukazatele: daňový mix, daňová kvóta, daňový subjekt a zdaňovací období.

Vzhledem k různorodosti daňových systémů ve vybraných zemích (tj. Francie, Česká republika a Velká Británie) a také vzhledem k rozsahu této diplomové práce, budou podrobněji porovnány pouze některé vybrané přímé daně.

V následující tabulce je pro zajímavost uvedeno mezinárodní srovnání daňových systémů vybraných zemí podle určitých kritérií dle Světové banky a Pwc (mezinárodní poradenská společnost Pricewaterhouse Coopers International Limited), kde v roce 2016 bylo pro účely tohoto srovnání hodnoceno 189 zemí.

Obr. č. 15: Komparace daňových systémů vybraných zemí v roce 2016

Stát	Počet plateb	Celkové daňové zatížení (v %)	Pořadí dle jednoduchosti platby daní	Počet hodin nutných pro plnění daňových povinností
Česká republika	8	50,4	122	405
Francie	8	62,7	87	137
Velká Británie	8	32	15	110

Zdroj: Vlastní zpracování dle (Pwc, ©2015-2016)

Z výše uvedené tabulky je zřejmé, že z hlediska celkového daňového zatížení je na tom Francie se 62,7 % nejhůře, přičemž celosvětový průměr se pohybuje okolo 40,8 %. Celkové daňové zatížení v rámci České republiky je ve výši 50,4 % a ve Velké Británii ve výši 32 %. Jak je zřejmé, panují mezi vybranými státy značné rozdíly z hlediska daňového zatížení a to až v řádech desítek procent.

Dále je možné vyčíst, že z celkového počtu zemí je Česká republika na 122. místě z hlediska jednoduchosti, jednoznačnosti a srozumitelnosti platby daní. V porovnání

s Francií, která je na 87. místě a Velkou Británií, která je dokonce na 15. místě, je tento rozdíl značný.

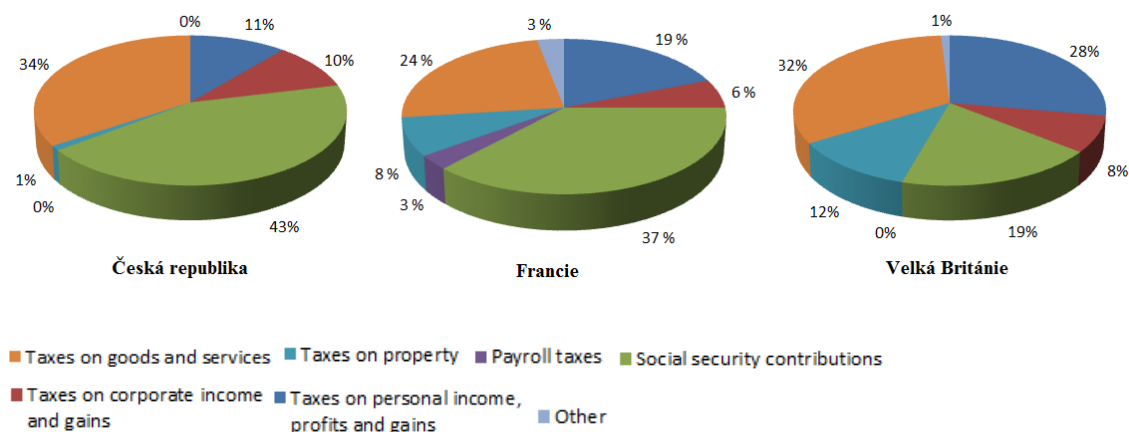
Značné rozdíly lze spatřovat taktéž i v počtu hodin, které jsou nutné pro splnění daňových povinností. Opět nejvyššího čísla dosáhla Česká republika, kdy počet strávených hodin z hlediska plnění daňových povinností činí až 405 za rok. V případě Francie je to ročně 137 hodin, v případě Velké Británie je to 110 hodin za rok, což je téměř třikrát méně než v České republice. Z těchto čísel tak vyplývá, že český poplatník je z hlediska administrativy daleko více zatížen daňovými povinnostmi, než poplatníci ostatních vybraných zemí. Tento značný rozdíl je možné spatřovat taktéž v tom, že Česká republika je jednou z mála zemí, kde je zvlášť zaměstnavatelem odváděno sociální a zdravotní pojištění, což klade značné nároky na daňovou agendu.

Z výše uvedeného tak vyplývá, že Česká republika má nejen z hlediska administrativy časově náročné zatížení daňovými povinnostmi oproti vybraným zemím, ale rovněž její celková míra zdanění je nad průměrem ve světě a ani jednoduchost či srozumitelnost z hlediska platby daní není oproti jiným státům ideální.

5.1 Komparace z hlediska daňového mixu

Daňový mix, který je jednou z nepostradatelných složek daňových systémů, vyjadřuje, jak se jednotlivé druhy daní podílejí (v %), na celkovém daňovém výnosu jednotlivých zemí. Díky daňovému mixu je tak možné přehledně zobrazit, zda mají v dané zemi větší zastoupení daně přímé či nepřímé. Již v předešlých kapitolách této práce byly u jednotlivých zemí popsány příslušné daňové mixy. Na následujícím grafu je tak souhrnně a přehledně uvedeno porovnání všech tří zemí a jejich daňových mixů. Již na první pohled je zřejmé, že každá země má jiné procentuální zastoupení jednotlivých daní a pojistného na sociální zabezpečení. Pro srovnání byly použity údaje dle OECD pro rok 2014, jelikož aktuálnější data nebyla v době zpracování této diplomové práce zveřejněna. (OECD, ©2016)

Obr. č. 16: Daňové mixy vybraných států za rok 2014

Zdroj: Vlastní zpracování dle (OECD, ©2016), 2016

V **České republice** má dle OECD největší podíl na celkovém daňovém výnosu v roce 2014 pojistné na sociální zabezpečení a to ve výši 43 %, resp. 603,072 mil. EUR. Je možné říci, že výše a vývoj tohoto pojistného závisí na počtu a složení plátců pojistného, dále na vývoji mezd a v neposlední řadě závisí také na úspěšnosti, s jakou je toto pojistné vybíráno. Zvýšení tohoto odvodu za posledních deset let bylo způsobeno také snížením daňových sazeb u daně z příjmů právnických a fyzických osob. Proto v posledních letech výše pojistného na sociální zabezpečení tvoří více než třetinu z celkového daňového výnosu. Jelikož však pojistné na sociální zabezpečení není daní v pravém slova smyslu, tak lze říci, že největší zastoupení z hlediska výnosů má daň ze zboží a služeb, která tvoří 34 %, tj. 478,386 mil. EUR. Následuje daň z příjmů, zisků a výnosů fyzických osob, která se na celkových daňových výnosech podílí z 11 %. Daně z příjmů právnických osob a zisků činí 10 % z celkového součtu. Jak je tedy patrné, daň z příjmů fyzických osob má o 1 % vyšší zastoupení na celkových daňových výnosech než daň z příjmů právnických osob. Ostatní daně tak tvoří zanedbatelnou část z celkových daňových výnosů státu. Dle OECD byly v České republice v roce 2014 vybrány celkové daňové výnosy ve výši 1 396,684 mil. EUR. Jak z výše uvedeného vyplývá, v České republice převažují daně nepřímé a z tohoto pohledu tak lze konstatovat, že je Česká republika zcela standardní zemí v rámci OECD, kde tento trend rovněž převažuje. (OECD, ©2016)

Francie má oproti České republice, jiné procentní rozdělení daní, ale stejně jako v České republice i ve Francii převažuje podíl pojistného na sociální zabezpečení, které

činí za rok 2014 dle OECD až 37 % (tj. 354,318 mil. EUR) z celkového daňového výnosu. Druhý největší podíl představuje daň ze zboží a služeb, která se podílí na celkovém daňovém výnosu ve výši 24 %, což je 229,529 mil. EUR. Daň z příjmů, zisků a výnosů fyzických osob je třetí největší položkou, která je ve výši 19 %, tedy 176,984 mil. EUR. Naopak daň z příjmů a zisků právnických osob se podílí pouhými 6 %. Jak je patrné oproti České republice má Francie vyšší procentní zastoupení daně z nemovitostí a to až ve výši 8 %. Stejně tak má i nepatrně vyšší procento ostatních daní, což je zřejmě dáno také tím, že Francie má oproti České republice mnoho dalších odlišných a specifických daní pro daný stát. Z výše uvedeného je tak možné říci, že Francie je stejně jako Česká republika více závislá na nepřímých daních, které tvoří větší část celkových daňových výnosů. (OECD, ©2016)

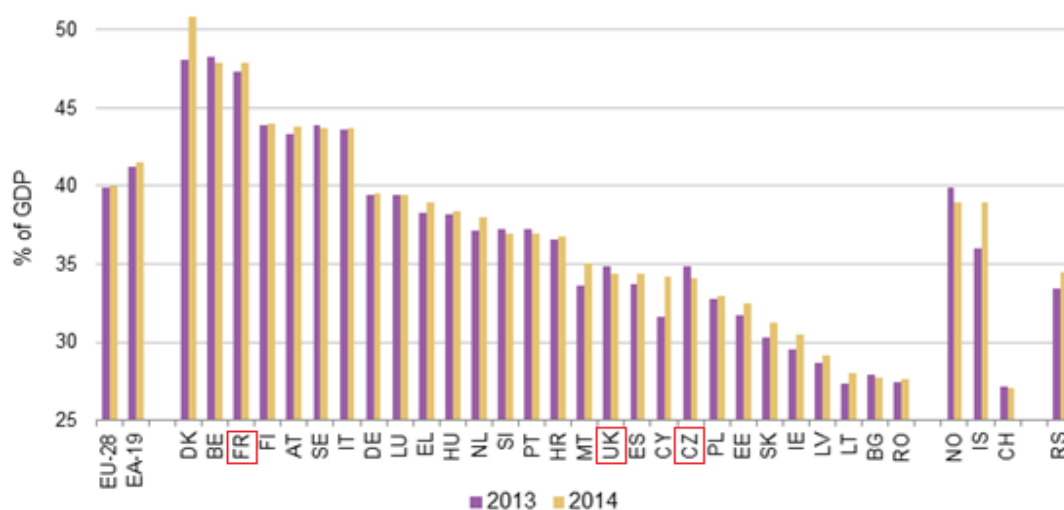
Ve Velké Británii, naopak proti výše zmíněným zemím, převládají daně přímé, které tvoří až okolo 48 %. Největší podíl na daňovém mixu tvoří daň ze zboží a služeb a to ve výši 32 %. Druhou největší položku tvoří ve výši 28 % daň z příjmů, zisků a výnosů fyzických osob, naopak daň z příjmů právnických osob se na celkovém daňovém výnosu podílí pouhými 8 %. Nezanedbatelnou hodnotou se podílí na celkovém výnosu rovněž pojistné na sociální zabezpečení, a to ve výši 19 %. Z 12 % se poté podílí daň z nemovitostí. Daně ze mzdy, nejsou ve Velké Británii uplatňovány, a proto zbývající 1 % daňového mixu je tvořeno ostatními daněmi, což jsou např. daně, které se nezahrnují do daní z příjmů právnických a fyzických osob. (OECD, ©2016)

Ze získaných údajů vyplývá, že v České republice i ve Francii převažuje trend vyššího podílu nepřímých daní na celkových daňových výnosech, zatímco ve Velké Británii převažuje podíl přímých daní. Rovněž v České republice i ve Francii tvoří největší podíl na daňovém mixu pojistné na sociální zabezpečení a druhý největší podíl mají daně ze zboží a služeb. Naopak ve Velké Británii tvoří největší část z celkových daňových příjmů daň ze zboží a služeb a druhou největší položku tvoří daň z příjmů, zisků a výnosů fyzických osob. Je možné také spatřovat rozdíl z hlediska daní z příjmů fyzických a právnických osob. U všech tří států převládají daně z příjmů fyzických osob nad daněmi z příjmů právnických osob, přičemž největší rozdíl mezi těmito daněmi je ve Velké Británii, a to až ve výši 20 %. Rozdíl lze však spatřovat i v tom, že ve Francii existují tzv. daně ze mzdy. Tyto daně však daňový systém České republiky ani Velké Británie nezahrnuje.

5.2 Komparace z hlediska daňové kvóty

Tato podkapitola se bude věnovat srovnání České republiky, Francie a Velké Británie z hlediska složené daňové kvóty (tzv. zahrnující příspěvky na sociální zabezpečení) a jejímu srovnání s průměrem v rámci EU. Daňová kvóta je ukazatel, který vyjadřuje podíl daňových výnosů na GDP dané země. Jak je z následujícího grafu na první pohled patrné, daňové kvóty se z hlediska vybraných zemí značně ve své výši liší. (OECD, ©2016)

Obr. č. 17: Složená daňová kvóta v zemích EU v letech 2013 a 2014

Zdroj: Vlastní zpracování dle (Eurostat, 2016)

Česká republika se z hlediska daňového zatížení (k % GDP) držela v roce 2014 na dvacátém místě v porovnání s 28 státy EU. Složená daňová kvóta České republiky se tak nacházela okolo 6 % pod průměrem EU. Poměr daňového zatížení k GDP se v roce 2014 oproti roku 2013 snížil a to o cca 0,7 %, tj. z 34,8 % na 34,1 %.

Z výše uvedeného grafu je patrné, že v roce 2014 byla **Francie** třetí zemí s největším daňovým zatížením (k % GDP) v zemích Evropské unie. V porovnání s průměrem ostatních zemí v EU se Francie držela nad průměrem a to zhruba okolo 7,9 %, resp. 47,9 %. V roce 2014 se tento poměr daňového zatížení k GDP oproti roku 2013 zvýšil o 0,5 %.

Velká Británie je z hlediska daňového zatížení oproti zemím EU na sedmnáctém místě. Je zřejmé, že jak Česká republika, tak také Velká Británie se držela v roce 2014 pod

průměrem EU o 5,6 %. V roce 2014 se oproti roku 2013 poměr daňového zatížení Velké Británie k GDP snížil o 0,5 %, resp. z 34,9 % na 34,4 %.

Z výše uvedeného tak vyplývá, že z hlediska složené daňové kvóty se nejlépe daří Francii, která je třetím státem v rámci EU s největším daňovým zatížením, následuje Velká Británie a posléze Česká republika. (Eurostat, 2016)

5.3 Komparace z hlediska subjektu daně

Rozdíl je možné spatřovat také z hlediska subjektu daně. Ve **Francii** je subjektem daně nikoliv jednotlivec, ale tzv. fiskální domácnost, což znamená, že jsou zdaňovány všechny příjmy členů domácnosti, přičemž se bere ohled na počet členů domácnosti, počet dospělých osob apod., což má vliv na konečnou výši daňové povinnosti. Naopak v **České republice** a ve **Velké Británii** je považován za subjekt daně jednotlivec.

5.4 Komparace z hlediska zdaňovacího období

Z hlediska zdaňovacího období existují ve vybraných zemích rozdíly.

V **České republice** lze za zdaňovací období považovat kalendářní rok, za který se podává daňové přiznání tj. od 1. ledna do 31. prosince. Dále je možné za zdaňovací období považovat hospodářský rok, který trvá 12 po sobě jdoucích měsíců a začíná vždy prvním dnem kalendářního měsíce, vyjma měsíce ledna. Zdaňovacím obdobím může být také účetní období (pokud je toto období delší než 12 po sobě jdoucích měsíců) anebo také období od rozhodného dne fúze apod. (Daňové zákony České republiky, 2016)

Ve **Francii** je za zdaňovací období zpravidla považován kalendářní rok, tj. od 1. ledna do 31. prosince daného roku. V případě, že se však tzv. finanční rok, který si stanoví jednotlivé společnosti, liší od kalendářního, je za zdaňovací období považován rok finanční. (Code général des impôts, 2016)

Ve **Velké Británii** zdaňovací období trvá zpravidla 12 po sobě jdoucích měsíců (v některých případech i méně). Rozdíl lze však spatřovat v rámci daně z příjmů fyzických osob a daně z příjmů právnických osob. U daně z příjmů fyzických osob trvá zdaňovací období po dobu bezprostředně po sobě jdoucích 12 měsíců, přičemž zahájení tohoto období začíná 6. dubna a končí 5. dubna následujícího roku. Naopak z hlediska daně

z příjmů právnických osob začíná toto období od 1. dubna do 31. března následujícího roku. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Dle názoru autorky je možné usoudit, že v případě českých poplatníků, kteří pobírají příjmy také ve Velké Británii, může nastat problém, jak zahrnout do daňového přiznání v České republice příjmy z Velké Británie. Jelikož je v obou státech rozdílné zdaňovací období, neznají čeští poplatníci v době podání daňového přiznání, které je do 1. dubna za předchozí zdaňovací období, všechny příjmy, které jim plynou z Velké Británie. V takovém případě je možné tento nesoulad řešit buď odkladem (po požádání správce daně) nebo podáním dodatečného daňového přiznání. (Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů)

5.5 Komparace z hlediska daně z příjmů fyzických osob

Daň z příjmů fyzických osob v **České republice** platí poplatníci, kteří jsou daňoví rezidenti, a kterým je zdaňován příjem plynoucí nejen ze zdrojů v rámci České republiky, ale také plynoucí ze zdrojů zahraničních. Poplatníci, kteří jsou daňovými nerezidenty, platí tuto daň pouze z příjmů, které plynou ze zdrojů na území České republiky. Stejně tak ve **Francii** odvádí tuto daň daňový rezidenti z příjmů dosažených jak na území Francie, tak také ze zahraničí. Naopak u daňových nerezidentů vzniká povinnost platit daň z příjmů, které byly dosaženy pouze v rámci Francie. Stejně pravidlo platí rovněž pro Velkou Británii.

V **České republice** je pro zdaňování příjmů fyzických osob uplatňována daňová sazba ve výši 15 % a popř. také tzv. solidární daň, jejíž sazba činí 7 % a platí se z příjmu jednotlivců, kteří přesáhli částku 1 277 328 Kč (platné pro rok 2015) (§ 16a, odst. 2 zákona č.586/1992 Sb., o daních z příjmů). Ve **Francii** je uplatňováno pět daňových sazeb a to ve výši 0 %, 14 %, 30 %, 41 % a 45 %, přičemž jejich výše je závislá na příjmu poplatníka a 45% sazba je tak uplatňována u příjmů přesahující 151 956 EUR. Ve **Velké Británii** je v rámci daně z příjmů fyzických osob uplatňováno zdanění ve třech rovinách. Zdaňují se tak ostatní příjmy, příjmy z úspor a příjmy z dividend. V rámci zdanění příjmů z výdělečné činnosti je stanovena daňová sazba ve třech úrovních v závislosti na příjmu poplatníka a to ve výši 20 %, 40 % a 45 %. Z hlediska příjmů z dividend je uplatňována sazba ve výši 10 %, 32,5 % a 37,5 %, opět v závislosti na příjmu poplatníka. Sazba daně z úspor poté činí 0 %, 20 %, 40 % a 45 % v závislosti na výši příjmu. U všech těchto příjmů je horní hranice zdanění ve výši 45 % platná pro

příjmy překračující hranici £ 150 000. (gov.uk, ©Crown Copyright; Code général des impôts, 2016; zákon č.586/1992 Sb., o daních z příjmů)

Jak je z výše uvedených sazeb zřejmé, poplatníci daně z příjmů fyzických osob ve Francii i ve Velké Británii jsou oproti poplatníkům České republiky procentuálně zdaněni více. Jelikož je však nutné přihlídnout k celkovému politickému a ekonomickému systému obou zemí, nelze jednoznačně říci, zda jsou na tom čeští poplatníci hůře.

V následující tabulce jsou přehledně zobrazeny výše daňových sazeb z příjmů fyzických osob ve vybraných zemích v roce 2016.

Tab. č. 25: Přehled daňových sazeb z příjmů fyzických osob v roce 2016

Druh daně	Česká republika	Francie	Velká Británie		
	Jednotná sazba	Progresivní sazba	Progresivní sazba		
			Příjmy z výdělečné činnosti	Příjmy z dividend	Příjmy z úspor
Daň z příjmů fyzických osob	15%	0 %	-	-	0 %
		14 %	20 %	10 %	20 %
		30 %	40 %	32,50 %	40 %
		41 %	45 %	37,50 %	45 %
		45 %	-	-	-

Zdroj: Vlastní zpracování, 2016

Rozdíly je možné spatřovat taktéž ve stanovení základu daně. V **České republice** je základem daně součet dílčích základů daně, konkrétně: základ daně příjmů ze závislé činnosti, ze samostatné činnosti, z nájmu, z kapitálového majetku a ostatní příjmy. Oproti tomu ve **Francii** je základ daně součtem dílčích základů daně, který se však musí ještě vydělit příslušným koeficientem, který zohledňuje rodinný stav daňového poplatníka, čímž vznikne základ daně za poměrnou část. Až následně je tento základ daně podroben zdanění. Ve **Velké Británii** je základ daně tvořen součtem dílčích základů daně, které jsou rozděleny do třech hlavních skupin a to příjmy z úspor, příjmy z dividend a příjmy z výdělečné činnosti, přičemž každá jednotlivá skupina je zdaněna jinými sazbami.

5.6 Komparace z hlediska daně z příjmů právnických osob

V **České republice** platí poplatníci daně z příjmů právnických osob daň ze všech svých příjmů jak z tuzemských, tak také zahraničních, pokud se jedná o daňové rezidenty. Daňoví nerezidenti naopak platí daň pouze z příjmů dosažených v rámci České republiky. Naopak ve **Francii** platí poplatník tuto daň pouze z příjmů, které dosáhl na území Francie (tzv. princip teritoriality). Zisky ze zahraničí se do výpočtu daně nezahrnují. Výjimkou, kdy by byla povinnost platit daň z příjmů, které plynou i z jiných zemí, jsou tzv. pasivní příjmy, do kterých spadají zejména příjmy investiční. Stejně jako v České republice i ve **Velké Británii** platí poplatníci tuto daň z veškerých svých příjmů, tj. i z příjmů ze zahraničí, pokud se jedná o daňové rezidenty. V případě daňových nerezidentů jsou zdaňovány pouze příjmy, které poplatník dosáhl na území Velké Británie.

Z hlediska srovnání daňových sazeb je v **České republice** sazba daně z příjmů právnických osob ve výši 19 % (až na určité výjimky uvedené v zákoně). To je, dá se říci, skoro dvakrát menší sazba než ve **Francii**, kde je standardní sazba daně ve výši 33,33 %. Francie tak patří k zemím s nejvyšší, ale také nejstabilnější základní sazbou daně z příjmů právnických osob v Evropské unii. Oproti České republice je ve Francii uplatňována navíc snížená sazba daně, která je ve výši 15 % a platí se z prvních 38 120 EUR zisku. Tato snížená sazba je vztahena na společnosti, které mají roční obrat bez daně nižší než 7 630 000 EUR. Ve Francii je možné se navíc setkat s tzv. zvláštní sazbou daně, kterou platí neziskové organizace a je ve výši 24 % (v případě příjmů z majetku) anebo ve výši 10 % (v případě kapitálových výnosů). V neposlední řadě je ve Francii uplatňována tzv. srážková daň, která činí 15 %, kterou platí pouze daňový nerezidenti a vztahuje se na dividendy, úroky a licenční příjmy. Ve **Velké Británii** je uplatňována sazba daně ve výši 20 %, která se vztahuje na všechny výše zisku. (Česká spořitelna, 2013)

Ač je ve Francii oproti Velké Británii a České republice uplatňováno více druhů sazeb a standardní sazba daně je vyšší o několik procent, je podíl této daně na daňovém mixu z vybraných zemí nejmenší (tj. 6 %). Tento fakt je dán pravděpodobně tím, že si některé právnické osoby (např. veřejné obchodní společnosti) mohou zvolit, zda budou danit svoje příjmy v rámci daně z příjmů právnických osob nebo v rámci daně z příjmů

fyzických osob. Společnosti, které jsou menší a nedosahují příliš vysokých zisků, si tak spíše zvolí placení daně z příjmů fyzických osob, která má nižší daňové zatížení.

V následující tabulce je zobrazen přehled výše daňových sazeb vybraných zemí.

Tab. č. 26: Přehled daňových sazeb z příjmů právnických osob v roce 2016

Druh daně	Česká republika		Francie		Velká Británie
	Daň z příjmů právnických osob	základní sazba	19 %	standardní sazba	
základní investiční fond		5 %	neziskové organizace	24 % nebo 10 %	
			snížená sazba	15 %	

Zdroj: Vlastní zpracování, 2016

5.7 Komparace z hlediska daně dědické a darovací

Další přímé daně, které jsou uplatňovány ve vybraných zemích, je daň dědická a daň darovací. Sazby daně v jednotlivých státech jsou odlišné a panují mezi nimi značné rozdíly.

V **České republice** od 1. 1. 2014 již daň dědickou, darovací a z převodu nemovitostí neupravuje zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a o dani z převodu nemovitostí, ale zdanění dědictví, odkazu a darování je tak nově upraveno v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů. Původní daň z převodu nemovitostí (nyní daň z nabytí nemovitých věcí) upravuje Zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí. Jelikož se tyto daně již nepovažují za samostatné daně, je porovnání v rámci ostatních vybraných států ztíženo. Co se týče dědictví, jsou nově veškeré příjmy získané z dědictví od daně osvobozeny. Stejně platí i pro nový pojem, který zavedl nový občanský zákoník, a tím jsou odkazy. Ačkoliv, jsou tyto příjmy osvobozené, dědicové mají stále povinnost zaplatit notáři odměnu za provedené úkony, popř. další výdaje s tím spojené. Co se týče darů, není tato situace jednoznačná, neboť ne všechny příjmy z darů jsou od daně osvobozeny. Osvobození od této daně je v případech, kdy jsou tyto dary získány příležitostně a jejich hodnota nepřesáhne částku 15 000 Kč (§ 10 odst. 3b) zákona č. zákona č.586/1992 Sb., o daních z příjmů). V případě vyšší částky daru jsou dle zákona stanoveny osoby, od kterých dar této dani taktéž nepodléhá, např. příbuzné v přímé linii jako jsou děti, rodiče apod. a vedlejší linii jako jsou např. sourozenci, strýcové aj. Od daně jsou osvobozeny rovněž dary od osob,

se kterými žil ve společné domácnosti poplatník minimálně po dobu jednoho roku před přijetím daru. V případě, že dar nespĺňuje žádnou z uvedených výjimek, je poplatník povinen platit sazbu daně ve výši 15 % (tj. sazba daně z příjmů). (§ 4a a § 10 odst. 3 zákona č.586/1992 Sb., o daních z příjmů)

Naopak ve **Francii** je tato sazba progresivní v závislosti na hodnotě majetku. Sazeb této daně je sedm a to na úrovni 5 %, 10 %, 15 %, 20 %, 30 %, 40 % a 45 %, přičemž dolní hranice pro zdanění majetku je 8 072 EUR a horní hranice je nad 1 805 677 EUR. Ve **Velké Británii** darovací daň jako taková neexistuje, ale zdanění darů je upraveno v rámci daně dědické. Pokud dárce zemře do 7 let od doby, kdy poskytnul dar, platí se daň z nabytí darů. V závislosti na počtu let od darování do smrti dárce je stanovena sazba daně a to ve výši 40 %, 32 % a 24 %. Daňová sazba daně dědické je ve výši 40 % a platí se tehdy, pokud prahová hodnota zděděného majetku přesahuje £ 325 000. Existují však určité výjimky, kdy se může jak prahová hodnota, tak také sazba daně zvýšit (tj. na £ 650 000), resp. snížit (tj. na 36 %). (gov.uk, ©Crown Copyright; Code général des impôts, 2016)

Z výše uvedeného porovnání tak vyplývá, že z hlediska daně dědické jsou nejvíce zdanění dědicové ve Velké Británii, kde tato sazba je na vysoké úrovni a není zde brán ohled na příbuzenské vztahy, co se týče daňové sazby. Naopak nejlépe je na tom z hlediska zdanění Česká republika, kde jsou od dědické daně veškeré příjmy osvobozeny.

5.8 Komparace z hlediska daně z nemovitostí

V **České republice** byl v souvislosti s rekodifikací soukromého práva v roce 2014 původní název daně z nemovitostí nahrazen novou terminologií a to daní z nemovitých věcí. Daň z nemovitých věcí se dělí na daň z pozemků a daň ze staveb a jednotek. Předmětem daně z pozemků jsou veškeré pozemky na území ČR a evidované v katastru nemovitostí. Daň z pozemků se vybírá např. ze stavebních pozemků, zemědělské půdy, aj. Základ daně je možné vyjádřit jak v korunovém vyjádření (tj. Kč), tak v měrných jednotkách (tj. m²) v závislosti na druhu pozemku. Sazby této daně jsou odlišné a závisí na druhu pozemku, přičemž sazba daně může být vyjádřena buď v % nebo v Kč/m². V případě např. orné půdy, vinic, chmelnic je sazba 0,75 %, v případě např. stavebních pozemků 2,00 Kč/m². U stavebních pozemků je navíc nutné základní sazbu vynásobit koeficientem příslušné obce, ve které se daný pozemek nachází. U daně ze staveb a

jednotek je předmětem daně stavba nebo zdanitelná jednotka, která se nachází na území ČR. Základem daně je výměra zastavěné nadzemní části stavby v m^2 , v případě jednotky je to výměra podlahové plochy v m^2 , vynásobená koeficientem 1,22, popř. 1,20. Sazby daně jsou poté stanoveny podle druhů předmětu daně v $Kč/m^2$ a to od 2 $Kč/m^2$ do 10 $Kč/m^2$, popř. může dojít ke zvýšení sazby v případě dalších nadzemních podlaží. Taktéž jako tomu bylo u daně z pozemků je tato základní sazba násobená příslušným koeficientem pro danou obec. (zákon č. 338/1992 Sb. o dani z nemovitých věcí)

Ve **Francii** není situace pro stanovení daní z nemovitostí jednoznačná. Zdanění nemovitostí spadá pod daň z nemovitostí, daň z obydlí a částečně i pod daň z čistého bohatství. Daň z obydlí a daň z nemovitostí jsou tzv. místní daně, které stanovují obce a jejichž výnos jde taktéž do rozpočtu obce. Daň z obydlí je uvalena na obyvatele nemovitosti, kteří danou nemovitost obývají, v případě trvalého nájmu po dobu celého roku je tato daň uvalena na nájemce. Výpočet této daně je značně složitý, neboť se přihlíží k mnoha aspektům a liší se v různých částech Francie. Sazba se rovněž liší v závislosti na tom, zda se jedná o tzv. hlavní bydliště (tj. daňová sazba 0,2 % při zdanitelné hodnotě nad 4 573 EUR) nebo nikoliv (tj. daňová sazba 1,2 % při hodnotě od 4 573 EUR do 7 622 EUR, nad 7 622 EUR je sazba 1,7 %). V rámci této daně je však možné využít v určitých případech osvobození od daně. Daň z nemovitostí je uvalena na vlastníka nemovitosti a není, oproti dani z obydlí, brán zřetel na to, zda je tato nemovitost obývána po celý rok nebo pronajímána. Naopak je brán zřetel na to, zda se jedná o nemovitost pro soukromé, obchodní nebo průmyslové účely. Způsob stanovení výpočtu je obdobný jako u daně z obydlí a taktéž výše daně závisí na místě dané nemovitosti. Sazby daně i zdanitelné hodnoty nemovitosti jsou stanoveny stejně jako u daně z obydlí. Rovněž lze za určitých podmínek uplatnit osvobození od daně. Částečně lze do této kategorie zařadit tzv. daň z čistého bohatství. Tuto daň většina zemí z EU do svého daňového systému nikdy nezařadila, ale jednou ze zemí, kde je tato daň uplatňována, je právě Francie. Tato daň je každý rok odváděna fyzickými osobami, přičemž povinnost daňových rezidentů je spojena s veškerým movitým a nemovitým majetkem (i osobní potřeby) na území Francie i v zahraničí. V případě daňových nerezidentů se jedná pouze o majetek na území Francie. Sazba daně se pohybuje od 0,50 % do 1,50 % v závislosti na hodnotě majetku. Do této daně tak spadají nejen

nemovitosti, ale také, akcie, dluhopisy, automobily apod. Proto tuto daň nelze brát výhradně jako daň z nemovitostí. (Radvan, 2007; Code général des impôts, 2016)

Ve **Velké Británii** jsou rozděleny daně z nemovitostí podle toho, zda se jedná o nemovitost sloužící k podnikání či nikoliv. První z nich je tzv. místní daň, jejímž předmětem je nemovitost sloužící k bydlení. Tuto daň platí občané, kteří vlastní nebo pronajímají danou nemovitost za účelem bydlení. Sazba daně závisí na tom, v jaké části Velké Británie se daná nemovitost nachází, neboť si tuto daň stanovují každý rok místní samosprávy samy. Výše sazby také závisí na dalších aspektech, kterými jsou velikost nemovitosti, její stáří apod., proto není možné tuto sazbu daně jednotně stanovit. Mimo jiné je třeba rozlišovat tuto daň a daň z podnikání, kterou platí vlastníci či nájemci dané nemovitosti, která však slouží pro podnikatelské účely. Sazbu této daně rovněž není možné jednotně stanovit, neboť závisí na hodnotě nemovitosti a na stanovené výši této sazby daně vládou a úřadem pro oceňování. (gov.uk, ©Crown Copyright)

6 Výhody a nevýhody analyzovaných daňových systémů

V následující části této kapitoly budou analyzovány výhody a nevýhody daňových systémů vybraných zemí. Každá z analyzovaných zemí má v rámci svého daňového systému určité výhody, ale také nevýhody, proto nelze jednoznačně usoudit, jaká z vybraných zemí má lépe sestavený a propracovaný daňový systém, je totiž nutné brát v potaz nejen ekonomickou situaci dané země, ale také politickou, sociální, geografickou a mnohá další specifika a aspekty. Obecně lze ale říci, že na jednotlivé státy je kladena poměrně velká náročnost na kontrolu, správu a administrativu přímých daní. Rovněž oproti daním nepřímým jsou tyto daně méně stabilní, co se týče výnosu pro stát (např. společnost, která je několik let ve ztrátě a neodvádí daně). Výjimkou je však daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti, která je z hlediska vývoje a rovnoměrnosti plateb nejstabilnější složka daňových příjmů veřejných rozpočtů.

6.1 Česká republika

Jak bylo v předchozí kapitole popsáno (viz kapitola 5), Česká republika se v rámci vybraných zemí umístila na posledním místě z hlediska jednoduchosti, jednoznačnosti a srozumitelnosti platby daní. Z hlediska administrativní náročnosti platby daní si opět Česká republika vedla nejhůře. Lze tak usoudit, že česká legislativa je psána pro laickou veřejnost poměrně náročným jazykem, který je v mnoha ohledech pro občany nejasný či z hlediska interpretace zkreslený. Skladba vět či rozsáhlá souvětí rovněž pozornost, pochopení a orientaci v daném textu neusnadňují. Co se týče zákona o dani z příjmů, může být pro občany matoucí jeho rozdělení na dvě části pro fyzické a právnické osoby, kdy po těchto částech opět následuje část, kde jsou uvedena společná ustanovení, což klade značné nároky na pozornost a orientaci v zákoně. Z těchto důvodů proto často dochází ke špatné interpretaci zákona jako celku, či jeho konkrétních ustanovení ze strany občanů nebo dokonce v důsledku toho k neúmyslnému krácení daní.

Za výhodu u **daně z příjmů fyzických osob** lze u poplatníků považovat to, že Česká republika zvýhodňuje ve velké míře rodiny s dětmi, ať už z hlediska slevy na dani (tj. sleva na studenta ve výši 4 020 Kč za rok (§ 35ba)), tak také z hlediska daňového zvýhodnění na vyživované dítě (§ 35c). Pozitivním krokem z hlediska slevy na dani je, že od roku 2014 mají poplatníci možnost snížit svojí daň z příjmů fyzických osob o slevu za umístění dítěte, tzv. školkovné, které se může uplatnit až do výše minimální

mzdy (což bylo za rok 2015 ve výši 9 200 Kč) (§ 35bb). Poplatníci rovněž mohou získat daňový bonus, jehož maximální výše činí 60 300 Kč za rok (minimálně 100 Kč za rok). Tento daňový bonus se vyplácí poplatníkům, kteří uplatňují daňové zvýhodnění na vyživované dítě (neuplatňují ale slevu na dani podle § 35a nebo § 35b) a pokud je nárok poplatníka na daňové zvýhodnění (podle § 35c odst. 1) vyšší než daňová povinnost (tzn., jedná se o tzv. zápornou daňovou povinnost). Tento bonus mohou využít pouze poplatníci, kteří měli ve zdaňovacím období příjem alespoň ve výši šestinásobku minimální mzdy (tzn. za rok 2015 ve výši 55 200 Kč). Na druhé straně nízkopříjmové skupiny poplatníků, u kterých by bylo např. takové školkovné účelné, mají mnohdy základ daně tak nízký, že množství slev ani nemohou uplatnit, neboť už uplatněním základní slevy na poplatníka (tj. ve výši 24 840 Kč) vychází daň nulová. (Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů).

Za další výhodu z hlediska **daně z příjmů fyzických osob** lze považovat to, že od roku 2014 tato daň rovněž upravuje příjmy získané dědictvím. Výhodou je z hlediska poplatníků konkrétně to, že veškeré příjmy získané děděním jsou osvobozeny od daně (§ 4a). Jediné výdaje, které dědic hradí, jsou náklady spojené s platbou notáři a další odměny za provedené úkony. Výhodou, tohoto zásadního zásahu do dílčích daní a podřazení pod daň z příjmů fyzických osob, pro stát je to, že tato změna jistě přispěla a přispěje k celkové přehlednosti a sjednocení českého daňového systému a snížení administrativní náročnosti (a taktéž i finanční), neboť již není potřeba podávat více daňových přiznání. Z hlediska darování, které je upraveno a přesunuto pod daň z příjmů právnických a fyzických osob, lze považovat za nevýhodu to, že v současné době, platí jednotná daňová sazba u fyzických osob ve výši 15 % a u právnických osob ve výši 19 % (§ 16 a § 21) a v případě nižší hodnoty daru je tak daňové zatížení vyšší, než tomu tak bylo v případě daně darovací před rekonstrukcí soukromého práva, kde daňová sazba naopak rostla s vyšší hodnoty daru (u osob zařazených do III. skupiny od 7 % do 40 %) a tudíž nižší hodnota daru byla daní zatížena méně. Naopak v případě rostoucí hodnoty daru je nyní tento dar zatížen nižší sazbou daně, než tomu bylo v minulosti. Je tedy možné říci, že pro poplatníka je nynější zdanění darů, upravené v rámci daně z příjmů, výhodnější v případě vyšší hodnoty daru a naopak méně výhodné v případě nižší hodnoty daru než tomu bylo v minulosti. (Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů)

Diskutabilní je zavedení **solidární daně**, jejíž výše činí 7 % z příjmu fyzických osob (tj. zaměstnanců a OSVČ) nad hodnotu 1 277 328 Kč pro rok 2015 (§ 16a, odst. 2 zákona č.586/1992 Sb., o daních z příjmů). Lidé s vyššími výdělky tak mohou na dani z příjmů fyzických osob zaplatit až dvaadvacetiprocentní daň. Solidární daň byla původně plánována, jako dočasné opatření pouze na tři roky (tj. od roku 2013 do roku 2015 včetně), tato daň však bude vybírána i za rok 2016. Tehdejší vláda zavedla tuto daň na omezené časové období v rámci snižování schodku veřejného rozpočtu, kdy se předpokládalo, že se schodek tohoto rozpočtu sníží o cca dvě miliardy korun. Ve skutečnosti se však na této dani vybralo za rok 2013 dvakrát více, tj. 4,23 mld. Kč (aktuálnější informace nejsou dostupné). Tato daň je tak výhodná pro stát, neboť kladně působí na snížení deficitu veřejného rozpočtu. Naopak nevýhodná je tato daň pro daňové poplatníky (zaměstnance a OSVČ), kteří mají vyšší výdělky, a kteří jsou tak znevýhodněni a nuceni díky své úspěšnosti a pracovitosti odvádět vyšší daně. Z hlediska pojistného na sociální zabezpečení však podnikatelé s vyššími výdělky výrazněji neprodělají, neboť s rostoucím příjmem nad 1 277 328 Kč za rok 2015 se toto pojistné podnikatelům nezvyšuje (tj. činí stále 29,2 % z tzv. vyměřovacího základu). Je otázkou, zda toto daňové zatížení poplatníků nepovede po čase k demotivaci k rozvoji podnikání, nebo v horším případě k hledání cest, jak se vyššímu zdanění vyhnout a přesunout své příjmy do tzv. daňových rájů (jako např. úspěšní sportovci). (Businessinfo, 2016; iDNES, 2014)

Z pohledu **daně z příjmů právnických osob** je značnou nevýhodou to, že z hlediska sazby daně není daňové prostředí stabilní, jelikož se za posledních 16 let výše sazby daně z příjmů právnických osob často měnila. Tento fakt tak není z pohledu potenciálních zahraničních investorů příliš pozitivním jevem, jelikož v případě dlouhodobějších investic tak dají spíše přednost dlouhodobě stabilnějšímu prostředí. Na druhou stranu patří Česká republika mezi jedny ze států v Evropské unii, které mají nejnižší sazbu daně z příjmů právnických osob. (OECD, © 2016; Účetní kavárna, © 2016)

U **daně z nemovitých věcí** je výhodou z pohledu poplatníka to, že tato daň posiluje vazbu mezi obcí a poplatníkem daně, neboť vlastníci nemovitostí, kteří tuto daň platí a odvádějí obcím, mají ve většině případů zájem o to, jak se s penězi v obci hospodaří a zda přispívají na rozvoj obce, čímž tak může daná obec nepřímou cestou přispět ke

zhodnocení majetku vlastníků. Tato daň taktéž může fungovat jako regulační nástroj. Pokud jsou správně nastavené daňové sazby, poplatník tak vykazuje tendence k tomu, aby se svým majetkem nakládal hospodárně, neboť případný výnos z tohoto majetku mu kompenzuje zaplacenou daň. Z hlediska obecních samospráv lze považovat za výhodu to, že výnos, který plyne z těchto daní, zůstává v dané obci a tvoří tak zdroj stabilních příjmů. Nevýhodou pro poplatníky je, že obce mohou obecně závaznou vyhláškou stanovit jeden místní koeficient (ve výši 2, 3, 4 nebo 5) pro všechny nemovité věci, které se nacházejí na území obce (§ 12). Tímto koeficientem se poté násobí vypočtená daňová povinnost poplatníka za jednotlivé druhy pozemků (kromě pozemků uvedeny v § 5 odst. 1). Tato plošná aplikace koeficientu, která neumožňuje uplatnění odlišných koeficientů na různé pozemky či stavby, je považována za jednu z negativ stanovení těchto místních koeficientů. Naopak zavedení těchto koeficientů pro danou obec představuje vyšší výnos a více fiskálních pravomocí. (Musil, 2011; Zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí)

Výhodou pro stát je u **daně z nabytí nemovitých věcí** to, že kromě poplatníka existuje v zákoně také institut ručitele (§ 41 odst. 2). Pokud prodávající tuto daň ve stanovené lhůtě nezaplatí, povinnost uhradit tuto daň spadá na kupujícího. Díky tomu se tak zvyšuje pravděpodobnost, že daň bude úspěšně vybrána. Zákon rovněž umožňuje, že pokud se obě strany na základě smlouvy dohodnou, platí tuto daň kupující (§1 odst. 1). Z pohledu poplatníka této daně je výhodou, že není nutné pořizovat znalecký posudek u nemovitostí uvedených v § 15 odst. 3 (jako tomu bylo před rekodifikací soukromého práva). Finanční úřad tak vyměřuje poplatníkovi daň ve výši 75 % ceny místně obvyklé. Pokud by poplatníkovi nevyhovovalo porovnání kupní ceny nemovité věci s cenou místně obvyklou, může kupní cenu porovnat s cenou, která je zjištěná na základě znaleckého posudku (je však nutný souhlas finančního úřadu). Daň se poté zaplatí z této částky nebo z ceny kupní, v závislosti na tom, která z těchto cen bude vyšší. Poplatník si navíc může tyto náklady na znalecký posudek odčíst od základu daně (§ 24). (Zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí)

6.2 Francie

Za jednu z největších nevýhod daňového systému Francie lze považovat jeho složitost a určitá specifika, a to nejen z hlediska celkového systému a skladby daní, ale také z hlediska jejich výpočtu a množství výjimek. Ačkoliv je v mezinárodním srovnání (viz

kapitola 5) Česká republika na tom hůře oproti Francii, co se týče jednoduchosti, jednoznačnosti a srozumitelnosti platby daní, při zpracování této diplomové práce spatřovala autorka Francouzský všeobecný daňový zákoník (tj. Code général des impôts), který upravuje daně ve Francii, za složitější a nepřehlednější (bez ohledu na jazykovou náročnost). Složitost dle autorky lze spatřovat zvláště v tom, že jednotlivé druhy daní nebyly častokrát uceleně a souhrnně upraveny a obsahovaly množství odkazů na přílohy či jiné části tohoto zákoníku, kde byly zbylé části daně upraveny a doplněny, což ztěžovalo celkovou orientaci. Zároveň v rámci jednotlivých daní nebyly členěny odstavce např. podle předmětu, subjektu daně apod., což kladlo i značné nároky na čas, neboť bylo nutné prostudovat daný dokument od začátku až do konce bez možnosti ihned nastudovat konkrétní část. Jelikož se ve Francii vybírá velké množství daní a poplatků, včetně velkého množství specifických daní jakými jsou např. místní daně, je jak pro fyzické, tak i právnické osoby velice složité se v takovém systému orientovat a zjistit jaké všechny druhy daní mají odvádět. Tento fakt se však vláda snaží v posledních letech zohledňovat a tento složitý daňový systém zjednodušovat, aby byl pro občany státu více přehledný a srozumitelný.

Naopak za výhody tohoto daňového systému lze považovat to, že např. u **daně z příjmů fyzických osob** je daň uvalena na domácnost, což znamená, že jsou zdaňovány příjmy všech osob v domácnosti a zohledňuje se tak i rodinný stav domácnosti. Stav domácnosti je zohledněn ve výpočtu daně (konkrétně ve výpočtu základu daně za poměrnou část) tak, že v závislosti na tom, zda je daňový poplatník svobodný, ovdovělý, žije v manželství apod., je využit jiný koeficient (tj. základ daně se vydělí příslušným koeficientem), kterým se zmírní dopad progresivního zdanění pro poplatníky. Na druhou stranu je však postup výpočtu této daňové povinnosti značně složitý, neboť je nutné provést několik úprav, aby poplatník zjistil konečný základ daně. Co se týče progresivní sazby daně, lze spatřovat nevýhodu tohoto zdanění z pohledu vysoko příjmových osob (stejně jako tomu bylo v případě solidární daně v ČR). Jelikož výše daňové sazby závisí na výši příjmu poplatníka, jsou tak znevýhodňovány osoby s vyššími příjmy, které jsou daní zatíženy více než osoby s příjmy nižšími. (Code général des impôts, 2016)

U **daně z příjmů právnických osob** považuje autorka za výhodu možnost snížit daňové zatížení u určitých společnostech. U společností jako je veřejná obchodní

společnost, komanditní společnosti aj. lze za určitých podmínek využít zdanění v rámci daně z příjmů fyzických osob místo daně z příjmů právnických osob a snížit tak své daňové zatížení uplatněním nižší sazby daně. Další výhodou je z pohledu autorky také velké množství sazeb, které jsou rozdílné v závislosti na typu poplatníka daně, např. jiné zdanění platí pro neziskové organizace, jiné pro malé a střední podniky apod. Těmito rozdílnými velikostmi sazeb je tak brán ohled na podniky, které nedosahují příliš vysokého zisku a pro které by výše této jednotné sazby daně z příjmů právnických osob byla z hlediska financí značným problémem. Výhodou sazby daně z příjmů právnických osob je jak z pohledu poplatníků, tak také státu to, že si Francie základní sazbu této daně (tj. 33,33 %) drží ve stejné výši již od roku 1998. Tento fakt je pozitivní pro zahraniční investory, kteří tak mají relativně vyšší jistotu z hlediska stability daňového systému než v jiných zemích (jako je např. již zmiňovaná Česká republika) a v případě investic v dané zemi tak přinášejí výnos do jejího státního rozpočtu. Nevýhodou na druhou stranu je, že výše této daňové sazby není zanedbatelná a patří k jedné z nejvyšší v Evropské unii. (Česká spořitelna, 2013; Code général des impôts, 2016)

U **dědické a darovací daně** je výhodou zohlednění příbuzenského vztahu mezi zainteresovanými osobami, ať už z hlediska odpočtu od daňového základu, tak také z hlediska osvobození od daně a daňové sazby. V případě mentálního či fyzického hendikepu příjemce (ať už u daru nebo dědictví) lze rovněž považovat za výhodu uplatnění vyšší částky odpočtu od daňového základu, který lze uplatnit až do výše 159 325 EUR (pro rok 2016). (Code général des impôts, 2016)

Za nevýhody lze považovat z hlediska **daně z obydlí** a **daně z nemovitostí** to, že dané nemovitosti jsou zdaňovány rozdílnou sazbou v závislosti na území, na kterém se ve Francii nacházejí. Tím jsou znevýhodňováni poplatníci, kteří vlastní či pronajímají nemovitost v oblastech, které podléhají vyššímu zdanění než v jiných částech Francie. Ponechání rozdílného zdanění by bylo z pohledu autorky adekvátní tehdy, pokud by vyššímu zdanění v dané oblasti odpovídaly služby a kvalitní životní podmínky obyvatel, jako např. z hlediska dopravní infrastruktury, kulturního vyžití, sociálních zařízení pro děti, čistota v dané obci a další služby, které by vedly ke zkvalitnění života obyvatel. Z tohoto pohledu by podle autorky vyšší zdanění obyvatelé spíše přijali a byli ochotni více na dani zaplatit, pokud by vyšší zdanění vedlo ve prospěch obyvatel. Naopak za výhodu lze považovat, že jsou z hlediska sazby daně znevýhodňováni poplatníci, kteří

mají danou nemovitost jako trvalé bydliště. Daňová sazba tak činí pouhých 0,2 % (při hodnotě nemovitosti nad 4 573 EUR), což je pro poplatníky, ale také pro obce, kam se výnos z této daně odvádí, výhodné. Na druhé straně výhodou u daně z nemovitostí ve Francii je to, že pro ohodnocení majetku je používána katastrální hodnota, která je úředně stanovena, tudíž je cena konstantní a nemění se s vlivy či mimořádnými okolnostmi trhu. (Code général des impôts, 2016)

6.3 Velká Británie

Velká Británie má oproti předchozím zmíněným zemím nižší zdanění, ale rovněž i sociální podporu. Oproti Francii a Česká republika má Velká Británie přehledně uspořádaný daňový systém, takže ve většině případů není orientace v daném systému zdaleka tak složitá jako např. ve Francii. Jednotlivá ustanovení jsou navíc výstižně, srozumitelně a v krátkosti vysvětlena, což je jistě pro poplatníky výhodou. Nelze však na druhou stranu opomenout, že se lze setkat také s druhy daní, které jsou současně upraveny až několika předpisy současně, na které je často odkazováno, což má za následek, že se čtenář často v mnoha odkazech ztrácí a vyvolává v něm zmatek s ohledem na poskytnuté informace. Z hlediska komparace lze však zmínit také do jisté míry určitou nevýhodu v případě odlišnosti daní v celé Velké Británii, neboť v Anglii, Walesu, Skotsku i Severním Irsku jsou uplatňovány rozdílné sazby daní, ale i jejich výpočet a sestavování.

U **daně z příjmů fyzických osob** lze spatřovat za výhodu přehledné rozdělení základů daně, kdy se neuplatňuje jeden základ daně ale tři. Na základě výše hlavního příjmu se poté stanoví jednotlivé sazby pro všechny dílčí základy daně, čímž v závislosti na typu příjmu, mohou být některé základy daně zdaněni méně. Navíc je možné uplatnit tzv. osobní příspěvek, kterým je možné snížit základ daně až do výše £ 10 600 (v určitých případech až do výše £ 10 660). Z hlediska uplatnění slevy na dítě, poskytuje Velká Británie základní slevu na dítě pro rodiny ve výši £ 545 za rok a pro poplatníka, který se o dítě stará sám a je za ně odpovědný je sleva na dítě ve výši až £ 2 780 za rok. Oproti České republice je tato sleva mnohonásobně vyšší, čímž jsou tak poplatníci ve Velké Británii, oproti českým poplatníkům, více zvýhodňovány. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Co se týče **daně z příjmů právnických osob**, zde lze spatřovat nevýhody z pohledu snížení základu daně. Oproti České republice, která může od základu daně odečíst daňové odpisy, ve Velké Británii lze odečíst tzv. kapitálové úlevy, které však dosahují

menších hodnot, než v České republice. Z pohledu poplatníků je také výhodou možnost uplatnit tzv. skupinové zdanění, pokud mateřská společnost vlastní více jak 50 % dceřiné společnosti. Tato možnost je výhodná také pro stát, protože odpadají administrativní náklady a časová náročnost, které by byly v případě dvojího zdanění. Naopak nevýhodou pro daňové poplatníky je to, že oproti výše uvedeným zemím, je ve Velké Británii uplatňována pouze jedna výše daňové sazby v případě daně z příjmů právnických osob a to ve výši 20 %. Není zde tedy možnost využít nižšího zdanění v případě menších společností či jiných organizací nebo fondů. Na druhou stranu Velká Británie uplatňuje tzv. částečný imputační systém zdanění, který eliminuje nebo snižuje dvojité zdanění zisku společností, což je pro poplatníky, kteří mají obchodní aktivity v zahraničí výhodné. (akonttrust, © 2013 – 2016; gov.uk, ©Crown Copyright)

Z pohledu **daně dědické** lze jako nevýhodu spatřovat to, že se v rámci dědění nezohledňuje u daňové sazby příbuzenský vztah mezi dědicem a zůstavitelem, ale bere se ohled pouze na hodnotu dědictví (tj. £ 325 000), nad kterou se uplatňuje sazba daně ve výši 40 %. Pokud se však jedná o vztah mezi manželi či partnery, posouvá se hranice, od které je daňová sazba uplatňována, na hodnotu £ 650 000. Z pohledu autorky je však výše sazby v rámci tohoto zdanění velmi vysoká, a jelikož je uplatňována pouze jedna sazba daně, je toto zatížení pro dědice značné, neboť činí velkou část dědictví. Na druhou stranu je hodnota dědictví, od které je uplatněno zdanění, značně vysoká a v případě manželů či partnerů dokonce dvojnásobná a tudíž ve většině případů dědictví dani nepodléhá. Za pozitivum z hlediska darů lze hodnotit to, že pokud dárce žije ještě 7 let poté, co poskytnul dar, je tento dar od daně osvobozen, což je pro obdarovaného výhodné. Dar je daní zatížen tedy pouze v případě, že do sedmi let po poskytnutí daru dárce zemře. V závislosti na počtu let od obdržení daru a smrti dárce je také stanovena odlišná sazba daně. Pokud uplynulo od poskytnutí daru a smrti dárce méně než 3 roky je sazba daně ve výši 40 %, což je pro obdarovaného na druhé straně značné finanční zatížení. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Za nevýhodu u **daně z nemovitostí** lze částečně považovat to, že si sazbu této daně stanovují každý rok místní samosprávy. Výše sazeb daně tak není jednotně stanovována státem, který by měl daň pod kontrolou, a tudíž je možné předpokládat, že je zde velký prostor pro možné nadhodnocení sazeb v rámci dané oblasti. Na druhou stranu je možné za výhodu považovat to, že z hlediska výše daně se bere ohled na stáří, velikost

nemovitosti a další aspekty, které pak mají za důsledek snížení sazby daně. To stejné platí i u **daně z podnikání**, která je uvalena na nemovitost sloužící k podnikání, kde mohou být sazby nadhodnocené. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Výhodou **daně z převodu pozemků** je zdanění se zohledněním typu nemovitosti. Jsou tak stanovena jiná pásma a jiné sazby daně v závislosti na tom, zda se jedná o rezidenční nebo nerezidenční nemovitost. V případě neobytné nemovitosti, je tak počáteční kupní nebo převodní hodnota, ze které je daň vypočítána nižší než v případě obytné nemovitosti. Rovněž sazby daně v případě nerezidenčních nemovitostí jsou nižší (od 1 % do 4 %) než v případě rezidenčních (od 2 % do 12 %). Kladně lze hodnotit to, že oproti České republice, je daň z převodu pozemků vybírána až od určité výše kupní nebo převodní hodnoty nemovitosti, konkrétně nad £ 150 001 (v případě nerezidenční nemovitosti) nebo nad £ 125 001 (v případě rezidenční nemovitosti). Touto daní tak nejsou zatíženy automaticky všechny nemovitosti a v případě převodu pozemků nižší hodnoty je tento převod od daně osvobozen, což je pro poplatníky jistě výhodné. (gov.uk, ©Crown Copyright)

Závěr

Cílem této diplomové práce bylo analyzovat vybrané přímé daně České republiky, Francie a Velké Británie a provést vzájemnou komparaci daňových systémů těchto zemí a stanovit jejich výhody a nevýhody.

V úvodu této diplomové práce se autorka zabývala teoretickými východisky a pojmy jako jsou daň, funkce daně, klasifikace daní apod., které jsou podstatné pro nahlédnutí pod pokličku daňové problematiky a pro osvojení daňových pojmů, se kterými se čtenář setkává v rámci celé diplomové práce, a které jsou pro pochopení dané problematiky stěžejní.

Následně se autorka věnovala analýze vybraných přímých daní v České republice, ke které byly použity poznatky získané z první kapitoly, doplněné o grafická znázornění vývoje jednotlivých daní. Velká pozornost byla věnována zvláště daním z příjmů fyzických a právnických osob, které jsou z hlediska daňového systému České republiky velmi významné. Rovněž v této části diplomové práce autorka neopomenula nastínit vývoj daně dědické, darovací a z převodu nemovitostí před rekonstrukcí soukromého práva v roce 2014, které stále mají určitý dopad na současný daňový systém.

Poté byly analyzovány jednotlivé daňové systémy Francie a Velké Británie, se zaměřením na vybrané druhy daní přímých. V jednotlivých kapitolách tak byl čtenář nejprve seznámen se stručným popisem současného daňového systému vybrané země, grafickým znázorněním skladby jejich daňových mixů a následně s vybranými druhy majetkových a důchodových daní i s jejich základními konstrukčními prvky a charakteristikou.

V následující kapitole, zabývající se komparací jednotlivých daňových systémů, bylo nejprve provedeno srovnání jednotlivých států z hlediska průzkumu Světové banky a Pwc ohledně daňového zatížení, jednoduchosti, jednoznačnosti a srozumitelnosti a dalších kritérií. Poté byly jednotlivé země podrobeny srovnání z hlediska daňového mixu, daňové kvóty, daňového subjektu a zdaňovacího období. Ve druhé části této kapitoly byly následně jednotlivé země porovnány z hlediska vybraných přímých daní, kterými jsou: daň z příjmů fyzických osob, daň z příjmů právnických osob, daň dědická, darovací a daň z nemovitostí (resp. daň z nemovitých věcí).

Poslední kapitola se věnovala zhodnocení jednotlivých daňových systémů se zaměřením na jejich výhody a nevýhody, které autorka v dané problematice spatřuje. Z výsledků této kapitoly však nelze jednoznačně rozhodnout, který daňový systém je výhodnější. Tento fakt je dán tím, že každá země má jinou skladbu obyvatelstva, jiné finanční možnosti, jinou geografickou polohu, jiné smýšlení, ale také jinak postavený daňový mix. To, co lze např. považovat za výhodu u jedné země, nelze označit za jednoznačnou výhodu u země druhé. Tento fakt je dán také tím, že Francie se řadí k tzv. sociálním státům, které mají vyšší míru zdanění, Velká Británie je oproti tomu zemí s nižším zdaněním, ale také s méně štědrá sociální politikou, oproti tomu Česká republika je zemí, která ve velké míře podporuje sociální systém. Na druhou stranu však nelze říci, že by každá ze zemí již nemohla uplatnit v rámci svého daňového systému určitá zlepšení.

Z výše provedené komparace a zhodnocení výhod a nevýhod jednotlivých daňových systémů lze tak usoudit, že daňové systémy jsou si v některých ohledech podobné, což je také do jisté míry dáno tím, že se jedná o státy Evropské unie. Na druhé straně existují značné rozdíly z pohledu přímých daní, které jsou dány z hlediska ekonomických, politických, sociálních a dalších aspektů daných zemí. Přímé daně a celkový daňový systém však prochází neustálým vývojem, proto nelze s jistotou říci, jak dlouho a do jaké míry si zachovají popsané daňové systémy a přímé daně svoji nynější podobu. Lze však předpokládat, že v blízké budoucnosti by měly přístupy, které jednotlivé státy z hlediska daňových systémů uplatňují, v určité míře přetrvávat.

Seznam tabulek

Tab. č. 1: Dílčí základy daně z příjmů fyzických osob.....	22
Tab. č. 2: Přehled a výše slev na dani z příjmů fyzických osob v České republice	24
Tab. č. 3: Daňové zvýhodnění v rámci DPFO v České republice	25
Tab. č. 4: Výpočet daně z příjmů fyzických osob v České republice.....	26
Tab. č. 5: Výpočet daně z příjmů právnických osob v České republice.....	29
Tab. č. 6: Přehled základních sazeb daně z pozemků v ČR v roce 2016.....	32
Tab. č. 7: Přehled základních sazeb daně z pozemků dle velikosti obce v ČR v roce 2016	32
Tab. č. 8: Přehled základních sazeb daně ze staveb a jednotek v ČR v roce 2016.....	35
Tab. č. 9: Přehled základních sazeb daně ze staveb a jednotek dle velikosti obce v ČR v roce 2016.....	36
Tab. č. 10: Sazby daně silniční pro osobní automobily v ČR v roce 2016.....	44
Tab. č. 11: Koeficienty pro výpočet osobní důchodové daně ve Francii.....	49
Tab. č. 12: Sazby osobní důchodové daně ve Francii.....	50
Tab. č. 13: Sazby daně dědické a darovací ve Francii pro osoby v přímé linii	55
Tab. č. 14: Sazby daně dědické a darovací ve Francii v případě sourozeneckého vztahu	55
Tab. č. 15: Sazby daně dědické a darovací ve Francii v případě pokrevných příbuzných do čtvrté linie	55
Tab. č. 16: Sazby daně z čistého bohatství ve Francii	56
Tab. č. 17: Uplatňované koeficienty v případě osvobození od daně z obydlí	58
Tab. č. 18: Sazby daně z příjmů fyzických osob ve Velké Británii v roce 2016.....	67
Tab. č. 19: Výše osobního příspěvku poplatníka v rámci daně z příjmů fyzických osob ve Velké Británii v roce 2016	67
Tab. č. 20: Sazba pro zdanění darů v rámci daně dědické ve Velké Británii v roce 2016	71

Tab. č. 21: Sazba daně z převodu pozemků nerezidenční nemovitosti ve Velké Británii v roce 2016.....	75
Tab. č. 22: Sazba daně z převodu pozemků rezidenční nemovitosti ve Velké Británii v roce 2016.....	75
Tab. č. 23: Rozdělení nemovitostí dle jejich hodnoty v rámci místní daně v Anglii	78
Tab. č. 24: Rozdělení nemovitostí dle jejich hodnoty v rámci místní daně ve Walesu ..	78
Tab. č. 25: Přehled daňových sazeb z příjmů fyzických osob v roce 2016	87
Tab. č. 26: Přehled daňových sazeb z příjmů právnických osob v roce 2016	89

Seznam obrázků

Obr. č. 1: Daňová soustava České republiky	17
Obr. č. 2: Podíl jednotlivých daní v České republice (v %) v roce 2014	18
Obr. č. 3: Vývoj daně z příjmů fyzických osob v ČR ze závislé činnosti v letech 1993 až 2015	19
Obr. č. 4: Vývoj inkas daně z příjmů fyzických osob - podnikatelů v ČR v letech 1993 až 2015	20
Obr. č. 5: Vývoj inkas daně z příjmů právnických osob v ČR v letech 1993 až 2015 ...	27
Obr. č. 6: Vývoj daně z nemovitých věcí v ČR v letech 1993 až 2015	30
Obr. č. 7: Vývoj daně z převodu nemovitostí v ČR v letech 1993 až 2015.....	39
Obr. č. 8: Vývoj dědické daně v ČR v letech 1993 až 2015	40
Obr. č. 9: Vývoj darovací daně v ČR v letech 1993 až 2015.....	41
Obr. č. 10: Vývoj silniční daně v ČR v letech 1993 až 2015.....	42
Obr. č. 11: Daňová soustava Francie	46
Obr. č. 12: Podíl jednotlivých daní ve Francii (v %) v roce 2014	47
Obr. č. 13: Daňová soustava Velké Británie.....	62
Obr. č. 14: Podíl jednotlivých daní ve Velké Británii (v %) v roce 2014.....	63
Obr. č. 15: Komparace daňových systémů vybraných zemí v roce 2016.....	80
Obr. č. 16: Daňové mixy vybraných států za rok 2014	82
Obr. č. 17: Složená daňová kvóta v zemích EU v letech 2013 a 2014.....	84

Seznam použitých zkratk

£	britská libra
€	euro
ČR	Česká republika
DPFO	daň z příjmů fyzických osob
DPPO	daň z příjmů právnických osob
EFTA	Evropské sdružení volného obchodu
ESD	Evropského soudního dvora
EU	Evropská unie
GDP	hrubý domácí produkt
Kč	korun českých
MMF	Mezinárodní měnový fond
OECD	Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj

Seznam použité literatury

Monografické publikace

BÖS, Dieter a B FELDERER. *The Political economy of progressive taxation*. S.l.: Springer, 2012. ISBN 9783642750014.

CRAIG, William. *Revenue Law Essentials*. 3. Dundee: Dundee University Press Ltd, 2013. ISBN 9781845861520.

ČERNOHORSKÝ, Jan a Petr TEPLÝ. *Základy financí*. 1. vyd. Praha: Grada, 2011. ISBN 978-80-247-3669-3.

HEJDUKOVÁ, Pavlína a Vlastimil PAVLÁSEK. *Veřejné finance a daně v České republice*. 2. přeprac. vyd. Plzeň: Nava, 2011. 182 s. ISBN 978-80-7211-395-8.

JAIN, T. R. a O. P. KHANNA. *Macroeconomics: Money, Bankig and Public Finance*. V.K. Publications, 2007. ISBN 9788187140658.

JAMES, S. *A Dictionary of Taxation*. Second Edition. Cheltenham, UK: Edward Elgar, 2012. ISBN 9781849801225.

KUBÁTOVÁ, Květa. *Daňová teorie a politika*. 5. aktualiz. vyd. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2010. 275 s. ISBN 978-80-7357-574.

LÁCHOVÁ, Lenka. *Daňové systémy v globálním světě*. 1. vyd. Praha: ASPI, 2007. 271 s. ISBN 978-80-7357-320-1.

LÉNÁRTOVÁ, Gizela. *Daňové systémy*. Prvé. Bratislava: EKONÓM, 2009, 266 s. ISBN 9788022527200.

MELVILLE, Alan. *Taxation: Finance Act 2008*. 14th ed. New York, NY: Prentice Hall/Financial Times, 2009. ISBN 978-1-4058-7390-1.

MURPHY, Kevin E. a Mark HIGGINS. *Concepts in federal taxation 2016*. Cengage Learning, 2015. ISBN 9781305560383.

MUSIL, David. *Daň z nemovitostí a daň z převodu nemovitostí v ČR a v zahraničí: (Real estate tax and real estate transfer tax in the Czech Republic and abroad)*. 1. autorské vyd. Praha: David Musil, 2011. ISBN 978-80-260-0709-8.

- NERUDOVÁ, Danuše. *Harmonizace daňových systémů zemí Evropské unie*. 3., přeprac. a rozš. vyd. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2011. Daňová řada (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7357-695-0.
- PAVLÁSEK, Vlastimil a Hana KUNEŠOVÁ. *Veřejné finance*. Vyd. 1. Plzeň: Nava, 2007. ISBN 978-80-7211-263-0.
- PEKOVÁ, Jitka. *Veřejné finance: úvod do problematiky*. 4., aktualiz. a rozš. vyd. Praha: ASPI, 2008. ISBN 978-80-7357-358-4.
- PELC, Vladimír. *Daňový průvodce pro mzdové účetní*. 1. vyd. V Praze: C.H. Beck, 2010. C.H. Beck pro praxi. ISBN 978-80-7400-300-4.
- PETRUZZI, Raffaele a Karoline SPIES. *Tax policy challenges in the 21st century*. Wien: Linde, 2014. ISBN 3707331296.
- POPLAWSKI, Mariusz. *Introduction to Polish tax law*. Białystok: Temida 2, 2011. Białystok law books, 3. ISBN 978-83-62813-17-9.
- RADVAN, Michal. *Zdanění majetku v Evropě*. 1. vyd. Praha: C.H. Beck, 2007. Beckova edice právo a hospodářství. ISBN 978-80-7179-563-6.
- SMITH, Adam. *Pojednání o podstatě a původu bohatství národů*. Nové přeprac. vyd. opatřené margináliemi. Překlad Vladimír Irgl. Praha: Liberální institut, 2001. ISBN 80-86389-15-4.
- System of national accounts 2008*. New York: United Nations, 2009. ISBN 978-92-1-161522-7.
- ŠIROKÝ, Jan a Michal KRAJŇÁK. *Základy daňové teorie: cvičebnice*. Vydání první. Praha: Wolters Kluwer, 2015. ISBN 978-80-7478-927-4.
- ŠIROKÝ, Jan. *Daně v Evropské unii: daňové systémy všech 28 členských států EU, legislativní základy daňové harmonizace včetně judikátů SD, odraz ekonomické krize v daňové politice EU, zdanění finančního sektoru*. 6., aktualiz. a přeprac. vyd. včetně CD. Praha: Linde Praha, 2013. ISBN 978-80-7201-925-0.
- ŠIROKÝ, Jan. *Daňové teorie: s praktickou aplikací*. 2. vyd. V Praze: C.H. Beck, 2008, xvi, 301 s. Beckovy ekonomické učebnice. ISBN 978-80-7400-005-8.

VANČUROVÁ, Alena a Lenka LÁCHOVÁ. *Daňový systém ČR 2014*. 12. aktualiz. vyd. Praha: 1. VOX, 2014. ISBN 978-80-87480-23-6.

VANČUROVÁ, Alena a Lenka LÁCHOVÁ. *Daňový systém ČR 2006, aneb, Učebnice daňového práva*. 8., aktualiz. vyd. Praha: VOX, 2006. 324 s. ISBN 8086324605

VANČUROVÁ, Alena, *Zdanění osobních příjmů*. 1.vyd. Praha: Wolters Kluwer, 2013. ISBN 978-80-7478-388-3

VESETH, Michael. *Introductory macroeconomics*. New York: Academic Press, 2014. ISBN 9781483257686

Právní předpisy

Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů

Zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí

Zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční

Zákonné opatřením Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí

Články

INFANTI, Anthony C. *Spontaneous tax coordination: on adopting a comparative approach to reforming the US international tax regime*. Vand. J. Transnat'l L., 2002, 35: 1105.

MARKOVÁ, Hana. *Vlastní nebo sdílené daně obcím?* In: *Dny veřejného práva*. Brno: Masarykova univerzita, 2007, s. 9. ISBN 978-80-210-4430-2.

PAŘÍZKOVÁ, Ivana. *Daňový systém ve Francii* [online]. Brno, 2010 [cit. 2016-03-13]. Dostupné z: https://www.law.muni.cz/sborniky/dny_prava_2010/files/prispevky/04_finance/Parizkova.pdf

SOSNOWSKI, Michał. *Redistributive function of fiscal policy and the income inequalities among the society*. DOI: 10.15611/pn.2015.403.28. ISBN 10.15611/pn.2015.403.28. ISSN 1899-3192. Dostupné také z: <http://www.dbc.wroc.pl/dlibra/docmetadata?id=30615>

Elektronické zdroje

Daňová problematika. *Velvyslanectví české republiky v Paříži*. [online]. [cit. 2016-03-13]. Dostupné z:

http://www.mzv.cz/paris/cz/obchod_a_ekonomika/obchod_a_podnikani_ve_francii/dane/index.html

Ministère de l'Économie et des Finances. *Impots.gouv.fr* [online]., ©2014. [cit. 2016-03-12]. Dostupné z: <http://www.impots.gouv.fr/>

Slevy na dani a daňová zvýhodnění. *Finance* [online]. Finance media [cit. 2016-02-21]. Dostupné z: <http://www.finance.cz/dane-a-mzda/mzda/vypocet-mzdy-a-zalohy-na-dan/slevy-na-dani/>

Revenue Statistics 2015 - France. In: *OECD.org* [online]. OECD, ©2016. [cit. 2016-03-12]. Dostupné z: <http://www.oecd.org/ctp/tax-policy/revenuestatistics.htm>

Ministerstvo financí České republiky [online]. ©2005-2013 [cit. 2016-04-17]. Dostupné z: <http://www.mfcr.cz/>

Finanční správa, © 2013-2016 (<http://www.financnisprava.cz/assets/cs/prilohy/fs-vysledky-cinnosti/Informace-o-cinnosti-FS-CR-za-rok-2014.pdf>)

Daňové novinky 2014: Ruší se daň dědická a darovací. *iDNES.cz*, ©1999-2016 http://finance.idnes.cz/danove-novinky-2014-rusi-se-dan-dedicka-a-darovaci-frc-/p_dane.aspx?c=A131210_112723_p_dane_zuk

Daňový systém Japonska. *Daňáři online: portál daňových poradců a profesionálů* [online]. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2010 [cit. 2016-02-18]. Dostupné z: <http://www.danarionline.cz/archiv/dokument/doc-d8436v11098-danovy-system-japonska/>

Jak se počítá solidární daň za rok 2015? *Ipodnikatel: portál pro začínající podnikatele* [online]. 2016 [cit. 2016-02-18]. Dostupné z: <http://www.ipodnikatel.cz/Danove-priznani/jak-se-pocita-solidarni-dan-za-rok-2015.html>

Nezdanitelné části základu daně 2015. *Podnikatel* [online]. Internet Info, 2015 [cit. 2016-02-18]. Dostupné z: <http://www.podnikatel.cz/clanky/nezdanitelne-casti-zakladu-dane-2015/>

Reforma v dani z příjmů fyzických osob. *Finance* [online]. Finance media, 2007 [cit. 2016-02-18]. Dostupné z: <http://www.finance.cz/zpravy/finance/138963-reforma-v-dani-z-prijmu-fyzickych-osob/>

MATĚJKA, František. Daně? Taková legální beztrestná krádež vydělaných peněz. *Euportal*. [online]. Praha. 24.3.2011 [cit. 2016-04-16]. Dostupné z: <http://euportal.parlamentnilisty.cz/Articles/6971-dane-takova-legalni-beztrestna-kradez-vydelanych-penez.aspx>

Velká Británie: Základní charakteristika teritoria, ekonomický přehled. *Businessinfo.cz*. [online]. Praha, 2015 [cit. 2016-04-07]. Dostupné z: <http://www.businessinfo.cz/cs/clanky/velka-britanie-zakladni-charakteristika-teritoria-19032.html>

Jak se počítá solidární daň za rok 2015? *Businessinfo* [online]. Praha, 2016 [cit. 2016-04-19]. Dostupné z: <http://www.businessinfo.cz/cs/clanky/jak-se-pocita-solidarni-dan-za-rok-2015-75651.html>

HM Revenue & Customs [online]. HM Revenue & Custom, ©Crown Copyright. [cit. 2016-04-07]. Dostupné z: <http://www.hmrc.gov.uk>

Paying Taxes 2016: Comparative modeller. *Pwc* [online]. ©2015-2016 [cit. 2016-04-08]. Dostupné z: <http://www.pwc.com/gx/en/services/tax/paying-taxes-2016/comparative-modeller.html>

Dálniční známky a poplatky v Evropě 2016. *Tolls.eu*. [online]. 2015 [cit. 2016-04-08]. Dostupné z: <http://www.tolls.eu/cs/>

Complete Guide To Corporate Finance. *Investopedia* [online]. 2016 [cit. 2016-04-17]. Dostupné z: <http://www.investopedia.com/walkthrough/corporate-finance/2/taxes/types-taxes.aspx>

Korporátní daně v Evropské unii. *Česká spořitelna* [online]. 2013 [cit. 2016-04-19]. Dostupné z: http://www.csas.cz/static_internet/cs/Evropska_unie/Specialni_analyzy/Specialni_analyzy/Prilohy/euspa_korporatni_dane_v_eu.pdf

Solidární daň zaplatily desetitisíce Čechů, státu odvedli čtyři miliardy. *IDNES.cz* [online]. 2014 [cit. 2016-04-19]. Dostupné z:

http://ekonomika.idnes.cz/prijem-pres-1-24-milionu-korun-loni-priznalo-pres-55-tisic-lidi-plq-/ekonomika.aspx?c=A141205_165705_ekonomika_ozr

Vývoj sazby daně z příjmů právnických osob. *Účetní kavárna* [online]. Praha: Wolters Kluwer ČR, a. s., 2016 [cit. 2016-04-19]. Dostupné z: <http://www.ucetnikavarna.cz/uzitecne-tabulky/vyvoj-sazby-dane-z-prijmu-pravnickych-osob/>

French Tax System. *French Property* [online]. [cit. 2016-03-12] Dostupné z: <http://www.french-property.com/guides/france/finance-taxation/taxation/>

GOV.UK [online]. GOV.UK, ©Crown Copyright. [cit. 2016-04-10]. Dostupné z: <https://www.gov.uk>

Tax competition. *Economicshelp* [online]. 2013 [cit. 2016-04-16]. Dostupné z: <http://www.economicshelp.org/blog/glossary/tax-competition/>

OECD [online]. Organisation for Economic, 2016 [cit. 2016-04-19]. Dostupné z: <http://www.oecd.org/>

Velká Británie. *Akonttrust* [online]. ©2013-2016 [cit. 2016-04-19]. Dostupné z: <http://www.akont.cz/nase-znalosti/prehled-jurisdikci/velka-britanie.html>

Eurostat [online]. European Commission, 2016 [cit. 2016-04-23]. Dostupné z: <http://ec.europa.eu/eurostat/>

Seznam příloh

Příloha A: Sazby daně silniční pro ostatní automobily v ČR v roce	115
Příloha B: Vládní dluh Francie v roce 2014 ke GDP (v %)	116

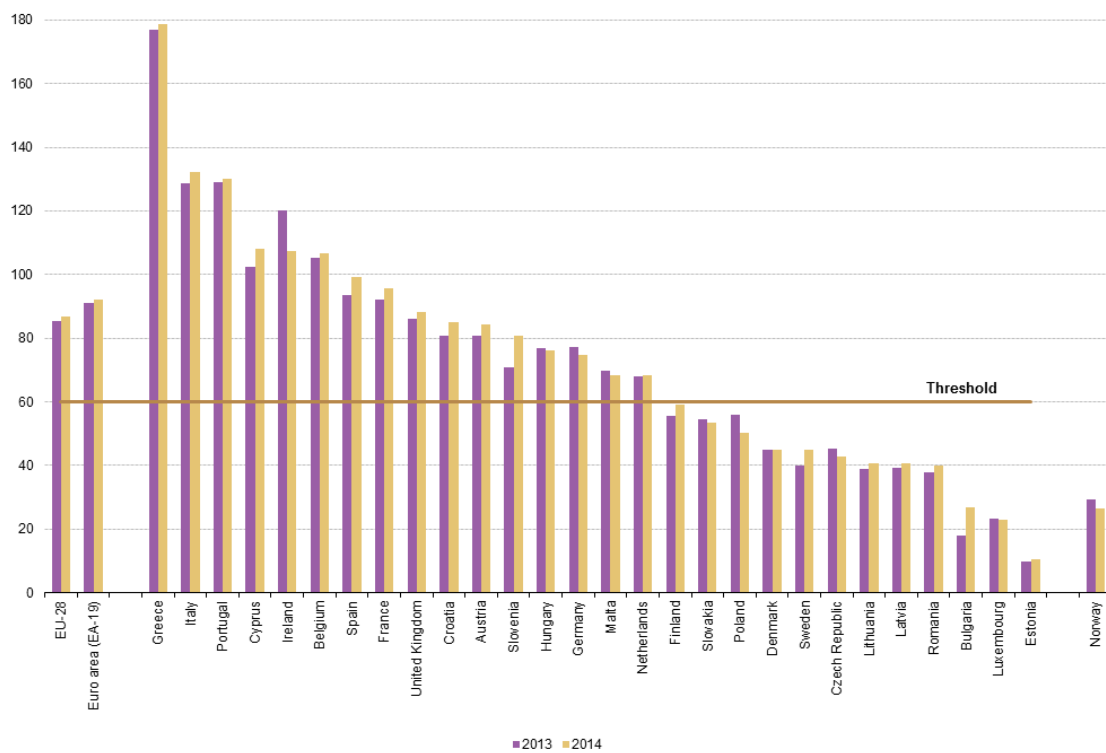
Přílohy

Příloha A: Sazby daně silniční pro ostatní automobily v ČR v roce 2016

Počet náprav	Hmotnost	Sazba daně (v Kč)
1 náprava	do 1 tuny	1 800
	nad 1 t do 2 t	2 700
	nad 2 t do 3,5 t	3 900
	nad 3,5 t do 5 t	5 400
	nad 5 t do 6,5 t	6 900
	nad 6,5 t do 8 t	8 400
	nad 8 t	9 600
2 nápravy	do 1 tuny	1 800
	nad 1 t do 2 t	2 700
	nad 2 t do 3,5 t	3 900
	nad 3,5 t do 5 t	5 400
	nad 5 t do 6,5 t	6 900
	nad 6,5 t do 8 t	8 400
	nad 8 t do 9,5 t	9 600
	nad 9,5 t do 11 t	10 800
	nad 11 t do 12 t	12 600
	nad 12 t do 13 t	14 700
	nad 13 t do 14 t	16 500
	nad 15 t do 18 t	23 700
	nad 18 t do 21 t	29 100
	nad 21 t do 24 t	35 100
nad 24 t do 27 t	40 500	
nad 27 t	46 200	
3 nápravy	do 1 tuny	1 800
	nad 1 t do 3,5 t	2 400
	nad 3,5 do 6 t	3 600
	nad 6 t do 8,5 t	6 000
	nad 8,5 t do 11 t	7 200
	nad 11 t do 13 t	8 400
	nad 13 t do 15 t	10 500
	nad 15 t do 17 t	13 200
	nad 17 t do 19 t	15 900
	nad 19 t do 21 t	17 400
	nad 21 t do 23 t	21 300
	nad 23 t do 26 t	27 300
	nad 26 t do 31 t	36 600
	nad 31 t do 36 t	43 500
nad 36 t	50 400	
4 nápravy a více náprav	do 18 t	8 400
	nad 18 t do 21 t	10 500
	nad 21 t do 23 t	14 100
	nad 23 t do 25 t	17 700
	nad 25 t do 27 t	22 200
	nad 27 t do 29 t	28 200
	nad 29 t do 32 t	33 300
	nad 32 t do 36 t	39 300
nad 36 t	44 100	

Zdroj: Vlastní zpracování dle § 6 odst. 2, zákona č. 16/1993 Sb., zákona o dani silniční

Příloha B: Vládní dluh Francie v roce 2014 ke GDP (v %)

(*) Data extracted on 22.10.2015.
Source: Eurostat (online data code: tsdde410)

Zdroj: Eurostat, 2016

Abstrakt

HRUŠKOVÁ, Adriana. *Přímé daně – komparace ve vybraných zemích*. Plzeň, 2016. 115 s. Diplomová práce. Západočeská univerzita v Plzni. Fakulta ekonomická.

Klíčová slova: daňový systém, komparace, zdanění, daň

Tato diplomová práce se zabývá přímými daněmi ve třech vybraných zemích: České republice, Francii a Velké Británii. Hlavním cílem je analyzovat tyto daňové systémy, se zaměřením na vybrané přímé daně, jejich vzájemnou komparaci a zhodnocení výhod a nevýhod těchto daňových systémů.

První část této diplomové práce popisuje teoretická východiska a základní daňové pojmy jako je: daň, třídění daní, daňová harmonizace a koordinace apod. Druhá část této práce se věnuje analýze daňových systémů a vybraných přímých daní jednotlivých států. Závěrečná část je zaměřena na komparaci daňových systémů a zhodnocení jejich výhod a nevýhod.

Abstract

HRUŠKOVÁ, Adriana. *Direct Taxes - comparison in selected countries*. Plzeň, 2016. 115 s. Diploma Thesis. University of West Bohemia. Faculty of Economics.

Key words: taxation system, comparison, taxation, tax

This thesis deals with the direct taxes in three chosen countries - the Czech republic, France and Great Britain. The main aim of this thesis is to analyze the tax systems in these mentioned countries with focusing especially on selected direct taxes, their comparison and to assess advantages and disadvantages of these taxes in each country which each has its own tax system.

First part of this thesis describes theoretical aspects and basic definitions of taxes, for example: the term „tax“, classifications of taxes, tax harmonization and tax coordination etc. The second part of this thesis is dedicated to analysis of tax systems and selected direct taxes in selected countries. The final part is focused on comparing tax systems and assessment of their advantages and disadvantages.